لغة البشتو

إدارة أوقاف
صالح عبدالعزيز الراجحي

د مسلمان ساتنه

په قرآني او نبوي اذكارو كې

د (حصن المسلم) پښتو ژباړنه

ليكنه

د/ سعيد بن علي بن وهف القحطاني

ژباړنه

عبد النافع زُلال

طبع على نفقة إدارة أوقاف
صالح بن عبدالعزيز الراجحي
غفر الله له ولوالديه ولذريته ولجميع المسلمين
www.rajhiawqaf.org

يهدى ولا يباع

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

د ژباړن* سریزه

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على محمد الرسول الأمين، وعلى آله وصحبه أجمعين، وبعد:

پــدي کــي شک نشته چي د شرعي نصوصو (قرآني آيتونو او نبوي احاديــثو) ژباړل د اهميت وړ خبره ده، ترڅو عام خلک* چي له عربي ژبي سره آشنايي نلري، وکولای شي د قرآن او حديثو د الفاظو په معنى پوه شي، او په هغه کي نغښتي* مفاهيمو او احکامو باندي ځان خبر کړي. او لدې جملي نه د دعاګانو او اذکارو ژباړل* هم ارزښتناک کار دی، پدې چي دعاګاني او اذکــار د مسلمان په معنوي ژوند کي يو ځانګړی ځای لري، چي د ژوند په مختلفو او بدليدونکو حالاتو کي الله ﷻ ته دبنده د توجه اړولو، تضرع* او عاجــزي کولــو، او د هغه د يادولو او ستايلو، او له هغه نه مرستي او مدد غوښتلو، او د هغه حکم او فيصلې او قضاء او قدر ته د تسليميدلو ځرګندونه* کوي. که څه هم د مسنونه دعاګانو او اذکارو ويل په عربي سره غوره خبره ده، خو د هغه په معناګانو او مفاهيمو باندي پوهيدل هم ضروري ګڼل کيږي، تر څو يې د لوستلو او ويلو په حالت کي لوستونکی له پوره اخلاص او د زړه له حضور نه، او په هغه کي د تدبر* او تفکر* کولو نه برخمن* وي.

مــا پــه ژباړنه کي د لفظي او حرفي ژباړني لاره نده غوره کړې، بلکه د معــنى او مفهوم په نظر کي نيولو سره مي د پښتو ژبي د قواعدو سره سم روانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړنه کړيده، او دا ځکه چي حرفي او لفظي ژباړنه په دوه لحاظه کمزوري وي، اول دا چـــي د عربي جملي مفهوم په پوره توګه* نشي افاده* کولای، او بل دا چي پښتو جمله د کلماتو د ارتباط او ترتيب په لحاظ کمزورې، او ناتمامه وي، او لوستونکی ته د فهم وړ نه وي.

او کـــوم عـــبارتونه يـــا کلمي چي د معنی د بشپړ تيا* لپاره مي اضافه کړيدي، هغه مي د دوو منحني شکله قوسونو په مينځ کي راوړيدي، تر څو د اصلي عبارت له ترجمې نه يې توپير* وشي.

بل دا چي په پښتو کي د مختلفو هجو او د مرادفو کلماتو د شته والي په خاطر مي د نومړو کلماتو تر څنګ د ستوري علامه (*) ايښې ده، او بيا مي د کـــتاب په پای کي د نومړو کلماتو يو جدول يا لست اضافه کړيدی، تر څو د ستوري لرونکي کلمې د دوهمي معنی يا بلي هجې د پيژندني لپاره ورته مراجعه وشــــي، او پـــدې توګه به د مختلفو هجو لوستونکي له کتاب نه په آسانی سره استفاده وکړای شي.

د احاديثو د ژباړلو لپاره مي د احاديثو شرح کونکي کتابونو ته مراجعه کړيده، او د خپل توان سره سم مي هغه معنی غوره کړيده، چي د لوستونکي فهم ته له ټولو نه نژدې ده، او د پښتو جملي سره زيات سمون لري.

اميد دی چي دا کتاب د مسلمان ورور لپاره ګټور واقع شي، او له دعا نه مي هير نکړي.

وصلى الله على نبينا محمد، وعلى آله وصحبه وسلم.

عبد النافع زُلال

azolal@yahoo.com

azolal@hotmail.com

رياض- ١٤٢٣/١/١٥هـ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مصنف سریزه

إن الحمد لله نحمده ونستعينه ونستهديه ونستغفره، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا وسيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له ومن يضلل فلا هادي له، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله، صلى الله عليه وعلى آله وأصحابه ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين، وسلم تسليماً كثيراً، أما بعد:

دا يو مختصر (کتاب) دی چي ما له خپل بل کتاب «الذكرُ والدعاءُ والعلاجُ بالرُّقَى مِنَ الكتابِ والسُّنّةِ» نه مختصر کړیدی، او په هغه کي مي د نومړي کتاب نه یواځي اذکار راوړيدي، تر څو په سفر کي يې له ځان سره اخيستل آسانه وي.

او یواځي مي د ذکر او دعا متن راوړی، او د هغه د تخريج له مراجعو نه مي له اصلي کتاب نه یواځي یو یا دوه مراجع ذکر کړيدي، او څوک چي د نومړي ذکر او دعا راوي (صحابي) او د هغه تخريج پيژندل غواړي، نو اصلي کتاب ته دي مراجعه وکړي.

له الله جَلَّ جَلالُه نه د هغه په نيکو نومونو، او لوړو صفتونو سره سوال کوم چي دا کتاب خالص د خپل رضا لپاره وګرځوي، او هغه ما ته، لوستونکي ته،

(c) ketabton.com: The Digital Library

چـــاپونكي ته، او هغه چا ته چي په خپرولو كي يي برخه اخيستي ده په دنيا او آخرت كي گټور وگرځوي، الله ﷻ د همدي كار مَل او په هغه باندي قادر دى.

وصلى الله وسلم على نبينا محمد وعلى آله وأصحابه، ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين.

د/ سعيد بن علي بن وهف القحطاني

صفر/ ١٤٠٩هـ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ذکر فضیلت

الله جل جلاله فــرمايي: ﴿فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُواْ لِي وَلاَ تَكْفُرُونِ﴾ [البقرة: ١٥٢]

۞ ما یاد کړی، زه به تاسو یاد کړم، او زما شکر پرځای کړی، او زما نا شکري مه کوی.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْراً كَثِيراً﴾ [الأحزاب: ٤١]

۞ اې مومنانو! الله په ډیرو یادولو سره یاد کړی.

﴿وَالذَّاكِــرِينَ اللَّهَ كَثِيراً وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُم مَّغْفِرَةً وَأَجْراً عَظِيماً﴾ [الأحزاب: ٣٥]

۞ او د الله ذکر کونکو سړو او ذکر کونکو ښځو لپاره الله جل جلاله بخښنه* او لوی ثواب او اجر تیار کړی دی.

﴿وَاذْكُر رَّبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعاً وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالآصَالِ وَلاَ تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ﴾ [الأعراف: ٢٠٥]

۞ خپل رب په عاجزی او په ویره او په ټیټ آواز سره چې پورته نه وي، له خپل ځان سره سبا او بیګاه یاد کړه، او له غافلانو څخه مه کیږه.

پیغمبر ﷺ فرمايي: «مَثَلُ الَّذِي يَذْكُرُ رَبَّهُ وَالَّذِي لاَ يَذْكُرُ رَبَّهُ

(c) ketabton.com: The Digital Library

مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ»[(١)].

۞ هغه څوک چي د خپل رب* ذکر کوي، او هغه څوک چي نه يې کوي، مثال يې د ژوندي او مړي په شان دي.

او فـــرمايي: «أَلاَ أُنَبِّـــئُكُمْ بِخَيْرِ أَعْمَالِكُمْ، وَأَزْكَاهَا عِنْدَ مَلِـــيكِكُمْ، وَأَرْفَعِهَا فِي دَرَجَاتِكُمْ، وَخَيْرٍ لَكُمْ مِنْ إِنْفَاقِ الذَّهَبِ وَالْـــوَرَقِ، وَخَـــيْرٍ لَكُمْ مِنْ أَنْ تَلْقَوْا عَدُوَّكُمْ فَتَضْرِبُوا أَعْنَاقَهُمْ وَيَضْرِبُوا أَعْنَاقَكُمْ؟» قَالُوا: بَلَى، قَالَ: «ذِكْرُ اللَّهِ تَعَالَى»[(٢)].

۞ آيا تاسو خبر نکړم ستاسو د بنو اعمالو نه، او له هغو اعمالو نه چـــي ستاســـو د رب* په نزد له ټولو نه پاک دي، او ستاسو دَرَجې* لــــوړوي*، او ستاسو لپاره د سرو زرو او سپينو زرو له خيراتولو نه هم غـــوره* دي، او ستاسو لپاره لدې نه هم غوره دي چي د دښمن سره مخامخ شی او بيا يو د بل غاړي* ووهی؟ (صحابه وو) وويل: هو (خبر مو کړه)، (پيغمبر ﷺ) وفرمايل: (هغه) د الله ﷻ ذکر کول دي.

او همـــدا رنګـــه فرمايي: «يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي، وَأَنَا مَعَهُ إِذَا ذَكَرَنِي، فَإِنْ ذَكَرَنِي فِي نَفْسِهِ ذَكَرْتُهُ فِي

---

(١) بخـــاري (فـــتح الباري ١١/٢٠٨)، او د مسلم ١/٥٣٩ لفظ دادی: «مثل البيت الذي يذكر الله فـــيه والبيت الذي لا يذكر الله فيه مثل الحي والميت»، ترجمه: هغه کور چي په هغه کي د الله ذکر کيږي، او هغه کور چي د الله ذکر نه پکښي کيږي، مثال يې د ژوندي او مړي په شان دي.

(٢) ترمذي ٥/٤٥٩، ابن ماجه ٢/١٢٤٥، صحيح ابن ماجه ٢/٣١٦، صحيح الترمذي ٣/١٣٩.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نَفْسِـــي، وَإِنْ ذَكَـــرَنِي فِي مَلَإٍ ذَكَرْتُهُ فِي مَلَإٍ خَيْرٍ مِنْهُمْ، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ شِبْراً تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ ذِرَاعاً، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ ذِرَاعاً تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ بَاعاً، وَإِنْ أَتَانِي يَمْشِي أَتَيْتُهُ هَرْوَلَةً»(١).

۞ الله جل جلاله فرمايي: زه د بنده د ګمان په وړاندي يم، او زه ورسره يم چي کله ما ياد کړي، نو که يې په خپل زړه کي ياد کړم، زه يې له ځان سره يادوم، او که يې په يوې ډلي کي ياد کړم، زه يې د هغې نه په غوره* ډله کي يادوم، او که ما ته د يوي لويشتي په اندازه رانژدي شي، زه به هغه ته د يو ګز په اندازه نژدې شم، او که ما ته د يو ګز په اندازه نژدي شي، زه به هغه ته د يوې وازې* په اندازه نژدي شم، او که ما ته په پښو* روان راشي، زه به ورته په منډه* ورشم.

وعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسْرٍ رضي الله عنه أَنَّ رَجُلاً قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ شَرَائِعَ الإِسْلاَمِ قَدْ كَثُرَتْ عَلَيَّ فَأَخْبِرْنِي بِشَيْءٍ أَتَشَبَّثُ بِهِ، قَالَ: لاَ يَزَالُ لِسَانُكَ رَطْباً مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ»(٢).

۞ دعبد الله بن بُسر رضي الله عنه نه روايت دی چي يوه سړي وويل: ای د الله رســـوله! د اســـلام احکام پر* ما زيات شول، نو ما ته داسي شی* وښايه چي هغه باندي ټينګ عمل وکړم، پيغمبر ﷺ ورته وفرمايل: چي

(١) بخاري ١٧١/٨، مسلم ٢٠٦١/٤، او دا لفظ د بخاري دی.

(٢) ترمذي ٤٥٨/٥، ابن ماجه ١٢٤٦/٢، صحيح الترمذي ١٣٩/٣، صحيح ابن ماجه ٣١٧/٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژبه دي بايد تل* د الله ﷻ په ذكر سره لمده* وي.

او پیغمبر ﷺ همدا رنګه فرمايي: «مَنْ قَرَأَ حَرْفاً مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ، وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا، لاَ أَقُولُ ﴿الم﴾ حَرْفٌ، وَلَكِنْ: أَلِفٌ حَرْفٌ، وَلاَمٌ حَرْفٌ، وَمِيمٌ حَرْفٌ»[١].

۞ چا چې د الله ﷻ له كتاب (قرآن) نه يو حرف ولوست*، نو هغه لره پدې كې يوه نيكي ده، او يوه نيكي لس چنده (ثواب*) لري، زه نـــه وايم چې ﴿الم﴾ يو حرف دی، بلكه الف (بيل*) حرف دی، او لام (بيل) حرف دی، او ميم (بيل) حرف دی.

وعَـــنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رضي الله عنه قَالَ: خَرَجَ رَسُولُ ﷺ وَنَحْنُ فِي الصُّفَّةِ، فَقَالَ: «أَيُّكُمْ يُحِبُّ أَنْ يَغْدُوَ كُلَّ يَوْمٍ إِلَى بُطْحَانَ أَوْ إِلَى الْعَقِيقِ فَيَأْتِيَ مِنْهُ بِنَاقَتَيْنِ كَوْمَاوَيْنِ فِي غَيْرِ إِثْمٍ وَلاَ قَطِيعَةِ رَحِمٍ؟» فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ نُحِبُّ ذَلِكَ، قَالَ: «أَفَلاَ يَغْدُو أَحَدُكُمْ إِلَى الْمَسْجِدِ فَيَعْلَمَ أَوْ يَقْرَأَ آيَتَيْنِ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ خَيْرٌ لَهُ مِنْ نَاقَتَيْنِ، وَثَلاَثٌ خَيْرٌ لَهُ مِنْ ثَلاَثٍ، وَأَرْبَعٌ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَرْبَعٍ، وَمِنْ أَعْدَادِهِنَّ مِنَ الإِبِلِ»[٢].

۞ عقـــبه بن عامر رضي الله عنه وايي: چې مونږ په صُفه* كې (ناست) وو

(١) ترمذي ١٧٥/٥، صحيح الترمذي ٩/٣، صحيح الجامع الصغير ٣٤٠/٥.

(٢) مسلم ٥٥٣/١.

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي پيغمبر ﷺ راووت، او وې فرمايل: له تاسو نه څوک دا غوره ګڼي چي هره ورځ «بُطحان*» يا «عقيق*» ته لاړ شي، او له هغه ځای نه دوه بوکونو* واله اوښان* راولي، چي نه يې په کې کومه ګناه کړي وي، او نه يې پکي خپلولي ختمه کړي وي؟ نو مونږ وويل: چي مونږ (ټول) دا خوښوو، (پيغمبر ﷺ) وفرمايل: که له تاسو نه يو څوک مسجد* ته لاړ شي او د قرآن دوه آيته زده کړي او يا يې ولولي، او يا د قرآن دوه آيته ولـــولي، نو دا ورته له دوو اوښانو نه غوره* ده، او درې (آيته) له دريو (اوښانو) نه غوره دي، او څلور له څلورو نه، او همدارنګې (دآيتونو) د شمير په اندازه له اوښانو نه غوره دي.

او ﷺ فـــرمايي: «مَنْ قَعَدَ مَقْعَداً لَمْ يَذْكُرْ اللَّهَ فيه كَانَتْ عَلَيْه منْ اللَّه ترَةٌ، وَمَنْ اضْطَجَعَ مَضْجَعاً لاَ يَذْكُرُ اللَّهَ فيه كَانَتْ عَلَيْه منْ اللَّه ترَةٌ»(۱).

۞ څـــوک چي په يو ځای کي کيناست او الله ﷻ يې پکي ياد نکړ، نو د الله ﷻ له طرف نه به پري کمښت او زيان پيښ شي، او چا چي په يو ځای کي ډډه ولګوله او الله ﷻ يې هلته ياد نکړ، نو دالله ﷻ له طرف نه به ده ته کموالی او نقصان راشي.

---

(۱) ابو داود ۲۶۴/۴، او نورو هم روايت کړيدی، صحيح الجامع ۳۴۲/۵.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ﷺ فــرمايي: «مَا جَلَسَ قَوْمٌ مَجْلساً لَمْ يَذْكُرُوا اللَّهَ فيه وَلَــمْ يُصَلُّوا عَلَى نَبِيِّهِمْ إلاَّ كَانَ عَلَيْهِمْ ترَةً، فَإِنْ شَاءَ عَذَّبَهُمْ وَإِنْ شَاءَ غَفَرَ لَهُمْ»[١].

۞ كوم قوم چي په يو ځاى كي كيني، او الله جَلَّ جَلَالُهُ پكي ياد نكړي، او نه په پيغمبر ﷺ درود ووايي، نو دا به ددوى لپاره (دالله جَلَّ جَلَالُهُ له جانب نه) دنقصان سبب وي، كه وغواړي عذاب به وركړي، او كه وغواړي بخښنه* به ورته وكړي.

او فرمايي: «مَا منْ قَوْمٍ يَقُومُونَ منْ مَجْلس لاَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ فيه إِلاَّ قَامُوا عَنْ مثْلِ جِيفَة حِمَارٍ، وَكَانَ لَهُمْ حَسْرَةً»[٢].

۞ كــوم قوم چي له يو داسي مجلس نه پاڅيده*، چي د الله جَلَّ جَلَالُهُ ذكر يي پكي نه وي كړى، نو داسي به وي لكه چي د خره د مرداري* نه پاڅيدلى وي، او دا به د دوى لپاره د افسوس سبب وي.

١- دخوب نه د پاڅيدو دعاګاني

١- «الْحَمْدُ للَّه الَّذي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْه النُّشُورُ»[٣].

۞ ټولــه غوره ستاينه* الله لره ده، هغه چي مونږ يي پس له مرګه

(١) ترمذي، صحيح الترمذي ٣/ ١٤٠.

(٢) ابو داود ٤/٢٦٤، احمد ٢/٣٨٩، صحيح الجامع ٥/١٧٦.

(٣) بخاري (فتح الباري ١١/١١٣)، مسلم ٤/٢٠٨٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندي کړي يو، او همده ته بيا ژوندي کيدل او ورتګ دی.

۲- «لاَ إِلَــهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْــدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، سُبْحَانَ اللَّه، وَالْحَمْدُ للّه، وَلاَ إِلَــهَ إِلاَّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، رَبِّ اغْفِرْ لِي»[1].

۞ بيله الله نه بل څوک د عبادت وړ* نشته، هغه يو دی شريک نلري، همده لره ټولواکي او ټوله غوره ستاينه* ده، او همدی په هر څه قادر دی، پوره پاکي او ټوله غوره ستاينه يوازي الله لره ده، بيله* الله نه بل څوک د عبادت وړ* نشته ، الله لوی دی، او هيڅ قوت او طاقت نشـــته (د ګـــناه نـــه د ساتلو* او د نيکيو د کولو) مګر په اوچت او باعظمت الله ﷻ سره، پروردګاره ما ته بخښنه* وکړه.

۳- «الحَمدُ للهِ الّذي عَافَاني في جَسَدي، ورَدَّ عليَّ رُوحي، وأَذنَ لي بِذكْرِه»[2].

۞ ټولـــه غوره ستاينه * هغه الله لره ده چي ما ته يي په بدن کي

---

(۱) څـــوک چي دا ووايي، ګناهونه به يې وبخښل شي، او که دعا وکړي، قبوله به شي، او که پاڅي اودس وکړي او بيا لمونځ وکړي، نو لمونځ به يې قبول شي.
بخـــاري (فـــتح الـــباري ۳۹/۳)، او نورو هم روايت کړيدی، او پورتنی لفظ د ابن ماجه دی، صحيح ابن ماجه ۳۳۵/۲.

(۲) ترمذي ۴۷۳/۵، صحيح الترمذي ۱۴۴/۳.

(c) ketabton.com: The Digital Library

روغتيا راكړي، او ما ته يي زما روح بيا را كړ، او ما ته يي د خپل ذكر اجازه او حكم كړى دى.

٤- ﴿إِنَّ فِــي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ وَاخْتِلاَفِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لآيَاتٍ لِّأُوْلِي الألْبَابِ * الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللّهَ قِيَاماً وَقُعُوداً وَعَلَىَ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْــتَ هَذا بَاطِلاً سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ * رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ * رَّبَّنَا إِنَّنَا سَمِعْنَا مُـــنَادِياً يُنَادِي لِلإِيمَانِ أَنْ آمِنُواْ بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الأبْرَارِ * رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدتَّنَا عَلَى رُسُــلِكَ وَلاَ تُخْــزِنَا يَــوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لاَ تُخْلِفُ الْمِيعَادَ * فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لاَ أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِّنكُم مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنــثَى بَعْضُكُم مِّن بَعْضٍ فَالَّذِينَ هَاجَرُواْ وَأُخْرِجُواْ مِن دِيَارِهِمْ وَأُوذُواْ فِــي سَــبِيلِي وَقَــاتَلُواْ وَقُتِلُواْ لأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلأُدْخِلَــنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الأَنْهَارُ ثَوَاباً مِّن عِندِ اللّهِ وَاللّـــهُ عِندَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ * لاَ يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُواْ فِي الْــبِلاَدِ * مَــتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ * لَكِنِ الَّذِيــنَ اتَّقَوْاْ رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلاً مِّنْ عِندِ اللّهِ وَمَا عِندَ اللّهِ خَيْرٌ لِّلأَبْرَارِ * وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ

(c) ketabton.com: The Digital Library

الْكِتَاب لَمَن يُؤْمِنُ بِاللّه وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَاشِعِينَ لِلّـه لاَ يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ اللّه ثَمَناً قَلِيلاً أُوْلَئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللّـهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ اصْبِرُواْ وَصَابِرُواْ وَرَابِطُواْ وَاتَّقُواْ اللّـهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ [آل عمران: ۱۹۰-۲۰۰] (۱).

۞ بې شکه چې په آسمانونو او ځمکه کې، او د شپې او ورځې په بدليدلو کې د عقل خاوندانو لپاره نښې نښانې دي، هغه کسان چې د الله ذکـر کوي پداسي حال کې چې ولاړ* وي، او ناست وي، او په ډډه* باندې وي، او دآسمانونو او ځمکې په پيدايښت کې سوچ او فکر کـوي، (او وايي) ای زموږ پروردګاره! دا (آسمانونه او ځمکه) دې خوشې او بې فايدې ندې پيدا کړي، پاکي ده تا لره، نو موږ د دوزخ* له عذاب نه وساته. ای پروردګاره! بې شکه چې ته څوک دوزخ* ته واچـوي نو په رښتيا سره تا هغه رسوا او ذليل کړيدی، او ظالمانو لره هيڅوک مرستندوی نشته. ای پروردګاره! په رښتيا سره موږ د آواز* کونکي (آواز) واوريد چې ايمان ته يې بلنه* کوله (ويل يې) چې په خپل پروردګار ايمان راوړی، نو موږ ايمان راوړ، ای زموږ پروردګاره! زموږ

---

(۱) بخاري (فتح الباري ۸/۲۳۷)، مسلم ۱/۵۳۰.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګناهونه را ته وبخښنه*، او زمونږ بد كارونه را نه لیري كړه، او مونږ ته لـــه نیكانو* سره مرګ راكړه. اى زمونږ پروردګاره! مونږ ته هغه څه راكړه چي د خپلو پیغمبرانو په (ذریعه) دي راسره وعده كړیده، او د قیامت په ورځ مو مه رسوا كوه، په رښتیا سره چي ته د وعدي مخالفت نكوې. نو د دوى پروردګار د دوى (دعا) قبوله كړه، (پدې شان) چي زه به له تاسو نه د هیڅ عمل كونكي عمل نه ضایع* كوم، نر وي او كه ښځه، (ټول) یو له بل نه یاست، نو هغو كسانو چي هجرت يې كړى، او له خـــپلو كورونو نه ایستلي شوي، او زما په لاره* كي ورته اذیت رســـیدلى، او جهاد يې كړى، او وژل شویدي، نو خامخا به زه د دوى ګناهونه وبخښم، او هرو مرو* به دوى هغه جنتونو ته داخل كړم چي (دهغو دمانیو او ونو) لاندي ویالې بهیږي، (او دا) د الله له جانبه جزا او ثواب دى، او د الله په نزد ډیر ښه ثواب او اجر دى. په ښارونو كي د كافرانو تلل را تلل دي تا نه تیر باسي. (دا) یو نا څیزه* متاع او فائده ده، او بیا د دوى ځاى دوزخ دى، او ډیر بد د هستوګني ځاى دى. لیكن هغـــه كسان چي له خپل پروردګار نه ویریږي* او پرهیزګاري كوي، هغوى لره داسي جنتونه دي چي په هغه كي به ویالې رواني وي، تل* به پـــه هغه كي استوګن وي، (او دا) د الله له جانبه میلمستیا ده (هغوى لره)، او هغه څه چي د الله سره دي هغه د نیكانو لپاره (ډیر) غوره دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او په تحقیق سره د اهل کتاب نه داسي کسان شته چي په الله او په هغه (قـــرآن) چي تاسو ته نازل کړي شویدی، او په هغه (تورات او انجیل) چي دوی ته نازل کړي شوی دی، ایمان لري، پداسي حال کي چي له الله نـــه ویریدونکي دي، د الله آیاتونه په لږو پیسو نه خرخوي، د دي کسانو اجر او ثواب د الله سره دی، په رښتیا سره چي الله ژر حساب کونکی دی. ای مومنانو! صبر وکړی، او ټینګ اوسی (د دښمنانو په مقابل کي)، او جهاد ته تیار اوسی، او له الله نه وویریږی، ددې لپاره چي تاسو کامیابه شي.

۳- د جامو اغوستلو دعا

٥- «الحَمدُ للهِ الّذي كَسَانِي هَذا (الثَّوبَ) وَرَزَقَنيهِ مِنْ غَيرِ حَوْلٍ مِنّي ولا قُوّةٍ..»[١].

۞ ټولـــه غوره ستاینه* ده هغه الله لره چي ما ته يي دا جامه* را واغوستله، او بيله* کوم طاقت او قوت نه يې ما ته راکړه.

۳- دنوي جامې اغوستلو دعا

٦- «اللّهُـــمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ كَسَوْتَنيه، أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِهِ وَخَيْرِ مَا صُنِعَ لَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَشَرِّ مَا صُنِعَ لَهُ»[٢].

---

(١) بيله* نسائي نورو اصحاب السنن* روايت کړيدی، ارواء الغليل ٤٧/٧.

(٢) ابو داود، ترمذي. او بغوي روايت کړيدی، شمائل الترمذي د الباني ليکنه ص٤٧.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ یـــا الهـــي! تا لره ټوله غوره ستاینه* ده، تا ما ته (دا جامه) را واغوستله، زه د هغې د خیر ، او د څه لپاره چې جوړه شویده د هغه د خیر سوال درنه کوم، او پناه غواړم په تا سره د هغې له شر نه او د هغه څه له شر نه کُوم لپاره چې هغه جوړه شویده.

۴- چا چې نوې جامې واغوستلې هغه ته دعا

۷-«تُبْلِي، وَيُخْلِفُ اللهُ تَعالى»[(١)].

۞ (دا جامه) زړه کړې، او الله دې د هغه په ځای نوري جامې در کړي.

۸- «اِلْبَسْ جَدِيداً، وَعِشْ حَمِيداً، وَمُتْ شَهِيداً»[(٢)].

۞ نـــوې (جامه) واغوندې، او ستایلی واوسیږې، او دشهادت په مرګ مړ شې.

۵- دجامو ایستلو په وخت کې دعا

۹- «بِسْمِ اللهِ»[(٣)].

۞ د الله په نوم سره (دا جامه اوباسم).

---

(١) ابو داود ۴/۴۱، صحیح ابي داود ۲/۷٦٠.

(٢) ابن ماجه ۲/۱۱۷۸، بغوي ۱۲/۴۱، صحیح ابن ماجه ۲/۲۷۵.

(٣) تـــرمذي ۲/۵۰۵، او نـــورو هم روایت کړیدی، اِرواء الغلیل ۴۹ نمبر حدیث، صحیح الجامع ۳/۲۰۳.

(c) ketabton.com: The Digital Library

٦- د اودس ماتي ځای ته د داخليدلو دعا

١٠- «[بِسْمِ اللهِ] اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ»(١).

۞ د الله په نوم سره، الهي! زه په تا سره له نرينه او ښځينه شيطانانو نه پناه غوارم.

٧- د اودس ماتي ځای نه د وتلو دعا

١١- «غُفْرَانَكَ»(٢).

۞ ستا بخښنه غوارم.

٨- داوداسه نه مخکي ذکر

١٢- «بِسْمِ اللهِ»(٣).

۞ د الله په نامه سره (اودس پيل کوم).

٩- د اودس نه وروسته دعا

١٣-١- «أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ

(١) بخاري ١/٤٥، مسلم ١/٢٨٣، او دا اضافه: «بسم الله في أولـه» سعيد بن منصور روايت کريدی، فتح الباري ١/٢٤٤.

(٢) يـيله* نسائي نورو اصحاب السنن* روايت کريدی، او نسائي په «عمل اليوم والليلة» کي روايت کريدی، زاد المعاد ٢/٣٨٧.

(٣) ابو داود، ابن ماجه او احمد روايت کريدی، إرواء الغليل ١/١٢٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ..»[١].

۞ شاهدي* وركوم چي بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک نلري، او شاهدي وركوم چي محمد د الله بنده او پيغمبر دی.

١٤-٢- «اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ»[٢].

۞ الهي! ما د توبه ايستونكو څخه وګرځوه، او د (پاكو) كسانو څخه مي وګرځوه.

١٥-٣- «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ»[٣].

۞ الهي! تا په پاكي سره يادوم او ستا پوره ستاينه كوم، زه شاهدي* وركوم چي بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، له تا نه بخښنه غواړم، او تا ته توبه وباسم.

١٠- د كور نه دوتلو ذكر

١٦-١- «بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ لاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ

(١) مسلم ١/٢٠٩.

(٢) ترمذي ١/٧٨، صحيح الترمذي ١/١٨.

(٣) نسائي «عمل اليوم والليلة» ص١٧٣، ارواء الغليل ١/١٣٥، ٢/٩٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بِاللَّه»[۱].

۞ د الله په نامه سره (له کور نه وځم)، په الله باندي توکل او تکيه کـــوم، او نشته هيڅ قوت او طاقت (له ګناه نه د ساتلو* او د نيکيو د کولو) مګر د الله ﷻ (په توفيق) سره.

۱۷-۲- «اللَّهُمَّ أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ أَوْ أُضَلَّ أَوْ أَزِلَّ أَوْ أُزَلَّ أَوْ أَظْلِمَ أَوْ أُظْلَمَ أَوْ أَجْهَلَ أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ»[۲].

۞ الهي! زه په تا سره پناه غواړم لدې نه چي زه بې لاري شم، يا مـــې بـــل څوک بې لاري کړي، يا وښويږم، يا وښويولى شم، يا ظلم وکړم، يا ظلم را سره وشي، يا (چا ته) ضرر او نقصان ورسوم، يا را ته (له بل چا نه) ضرر ورسولی شي.

۱۱- کور ته د ننوتلو* ذکر

۱۸- «بِسْمِ اللَّهِ وَلَجْنَا وَبِسْمِ اللَّهِ خَرَجْنَا وَعَلَى رَبِّنَا تَوَكَّلْنَا ثُمَّ لِيُسَلِّمْ عَلَى أَهْلِهِ»[۳].

---

(۱) ابو داود ۳۲۵/۴، ترمذي ۴۹۰/۵، صحيح الترمذي ۱۵۱/۳.

(۲) اصحاب السنن*، صحيح الترمذي ۱۵۲/۳، صحيح ابن ماجه ۳۳۶/۲.

(۳) ابـــو داود ۳۲۵/۴، او علامه ابن باز په «تحفة الأخيار» ص۲۸ کې د هغه اسناد حَسَن بللی دی، او پـــه صـــحيح حديث کې راغلي دي، د مسلم ۲۰۱۸ نمبر حديث کې: کله چي سړی خپل کـــور تـــه ننوځي، او ننوتلو په وخت کې، او د خوراک په وخت کي الله ياد کړي، نو شيطان (خپلو ملګرو ته) وايي: زمونږ لپاره (دلته) نه د شپې ځای، او نه د (شپې) خوراک شته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ د الله په نامه سره ننوتلو*، او د الله په نامه سره ووتلو*، او پر* خپل پروردگار مو توکل او تکیه کړیده.

او بیا دي په خپلو وړو* سلام وکړي.

١٣- مسجد ته د تللو دعا

١٩- «اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُوراً، وَفِي لِسَانِي نُوراً، وَفِي سَمْعِي نُوراً، وَفِي بَصَرِي نُوراً، وَمِنْ فَوْقِي نُوراً، وَمِنْ تَحْتِي نُوراً، وَعَنْ يَمِينِي نُوراً، وَعَنْ شِمَالِي نُوراً، وَمِنْ أَمَامِي نُوراً، وَمِنْ خَلْفِي نُوراً، وَاجْعَلْ فِي نَفْسِي نُوراً، وَأَعْظِمْ لِي نُوراً، وَعَظِّمْ لِي نُوراً، وَاجْعَلْ لِي نُوراً، وَاجْعَلْنِي نُوراً، اللَّهُمَّ أَعْطِنِي نوراً، واجعَل فِي عَصَبِي نوراً، وفِي لَحْمِي نوراً، وفي دَمِي نوراً، وفِي شَعْرِي نوراً، وفِي بَشَرِي نوراً»[١]، «[اللهمّ اجْعَلْ لِي نوراً في قَبْرِي.. ونوراً في عظَامي]»[٢]، [«وَزِدْنِي نورا، وزِدْنِي نورا، وزِدْنِي نوراً»][٣]، [«وَهَبْ لِي نورا عَلَى نُور»][٤].

(١) تول پورتني صفات په بخاري ١١/١١٦ په ٦٣١٦ نمبر حديث كي راغلي دي، مسلم ١/٥٢٦،٥٢٩،٥٣٠، په ٧٦٣ نمبر حديث كي.

(٢) ترمذي ٣٤١٩ نمبر حديث، ٥/٤٨٣.

(٣) بخاري په «الأدب المفرد» ٦٩٥ نمبر حديث، ص٢٥٨، كي روايت كريدى، او آلباني په «صحيح الأدب المفرد» ٥٣٦ نمبر حديث كي د هغه اسناد صحيح بللى دى.

(٤) ابن حجر دا لفظ په فتح الباري كي اوابن ابو عاصم ته يي په كتاب الدعاء كي نسبت كريدى، فتح الباري ١١/١١٨، او وايي: نو د مختلفو روايتونو نه پنځه ويشت خصلتونه راغونډ* شول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! زما په زړه کي رڼا* پیدا کړې، او په ژبه کي مي رڼا، او په غوږونو کي مي رڼا، او په سترګو کي مي رڼا، او له پاسه مي رڼا، او لاندي مي رڼا، او له ښي طرف نه مي رڼا، او له چپ طرف نه مي رڼا، او مخي ته مي رڼا، او شا ته مي رڼا، او په بدن کي مي رڼا پیدا کړې، او ما ته رڼا د قدر وړ وګرځوې، او ما ته رڼا مقرره کړې، او ما رڼا وګرځوې، الهي! ما ته رڼا راکړې، زما په پلو* کي رڼا پیدا کړې، او په غوښه کي مي رڼا، او په وینه کي مي رڼا، او په ویښتو* کي مي رڼا، او په پوټکي* کي مي رڼا پیدا کړې.

الهي! زما په قبر کي رڼا پیدا کړې، او زما په هډوکو کي رڼا، او زما رڼا زیاته کړې، او زما رڼا زیاته کړې، او زما رڼا زیاته کړې، او ما ته د رڼا بر سیره رڼا راکړې.

۱۳- مسجد ته د ننوتلو دعا

۲۰- «أَعُـــوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ وَسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ مِنْ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»(۱)، [بِسْمِ اللهِ، وَالصَّلاَةُ](۲) [وَالسَّلاَمُ عَلَى رَسُولِ اللهِ](۳) «اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ»(٤).

(۱) ابو داود، صحیح الجامع ۴۵۹۱ نمبر حدیث.

(۲) ابن السني ۸۸ نمبر حدیث، او الباني هغه حَسَن بللی دی.

(۳) ابو داود ۱/۱۲٦، صحیح الجامع ۱/۵۲۸.

(٤) مســلم ۱/۴۹۴، او پــه ابن ماجه کي له فاطمه رضي الله عنها نه داسي روایت دی: «اللهم اغفر لي ذنــوبي وافتح لي أبواب رحمتك»، ترجمه: الهي! زما ګناهونه را ته وبخښې، او خپل د رحمت =

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ په لوی الله سره، او د هغه په عزتمند مخ، او ازلي او هميشني تولواکـــي سره، له رټل شوي شيطان نه پناه غواړم، د الله په نوم سره (نـــنوځم)، درود او سلام دي وي د الله پر پيغمبر ﷺ، الهي! ته را ته د خپل رحمت دروازې خلاصي* کړې.

۱۴- مسجد نه د وتلو دعا

٢١ - «بسمِ اللهِ والصَّلاةُ والسلامُ على رسُولِ الله، اللّهمَّ إنِّـــي أســـأَلُكَ مِـــنْ فَضْــلِكَ، اللّهُمَّ اعْصِمْني مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ» (١).

۞ د الله پـــه نـــوم سره (وځم)، او درود او سلام دي وي د الله پر پيغمبر، الهي! له تا نه ستا د فضل سوال کوم، الهي! له رټل شوي شيطان نه مي وساتې.

۱۵-د آذان اوريدو ذکرونه

٢٢-١- (د آذان پـــه جواب کي به) هماغه د مؤذن* الفاظ بيرته وايي، خو د «حيَّ على الصلاة» او «حيَّ على الفَلاح» (په جواب

=

دروازې راته خلاصي* کړې.

او الباني هغه د شواهدو په وجه صحيح بللی دی، صحيح ابن ماجه ١/١٢٨-١٢٩.

(١) د مخکيـــني (٢٠) نمـــبر حديـــث روايـــتونه دي وګتل شي، او دا زيادت: «اللهم اعصمني من الشيطان الرجيم» د ابن ماجه دی، صحيح ابن ماجه ١/١٢٩.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کي به) «لا حَولَ ولا قُوَّةَ إلاّ بالله»[(۱)] وايي.

۲۳-۲- د مؤذن* د «أَشْهَدُ أنْ لاّ إلَهَ» او «أَشْهَدُ أنّ محمداً رَسُولُ الله» د ويلو وروسته به دا ذکر وايي[(۲)]:

«وَأَنَـــا أَشْـــهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّـــداً عَـــبْدُهُ وَرَسُولُهُ، رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبّاً، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولاً، وَبِالإِسْلاَمِ دِيناً»[(۳)].

۞ او زه هـــم شاهدي* ورکوم چي بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک نلري، او محمد د الله بنده او پيغمبر دی، د الله ﷻ په ربوبيت، او د محمد ﷺ په پيغمبری، او د اسلام په دين راضي يم.

۲۴-۳- مؤذن ته د جواب* ورکولو نه وروسته به پر پيغمبر ﷺ درود وايي[(٤)].

۲۵-٤- او بـــيا به دغه دعا وايي: «اللَّهُمَّ رَبَّ هَذه الدَّعْوَة التَّامَّة، وَالصَّلاَةِ الْقَائمَةِ، آت مُحَمَّداً الْوَسيلَةَ وَالْفَضيلَةً، وَابْعَثْهُ

---

(۱) بخاري ۱۵۲/۱، مسلم ۲۸۸/۱.

(۲) ابن خزيمه ۲۲۰/۱.

(۳) مسلم ۲۹۰/۱.

(٤) مسلم ۲۸۸/۱.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مَقَاماً مَحْمُوداً الَّذِي وَعَدْتَهُ [إِنَّكَ لاَ تُخْلِفُ الْمِيعَادَ]»[١].

۞ الهي! ای د دې مکملې بلنې، او د کېدونکې لمونځ پروردګاره! محمد ﷺ ته په جنت کې خاصه درجه، او خاص فضیلت ورکړې، او هغه ستایلی شوی مقام ته یې ورسوې کوم چې تا ورسره وعده کړیده، بې شکه چې ته د خپلې وعدې مخالفت نه کوې.

٢٦-٥- د آذان او اقامت په مینځ کې به خپل ځان ته دعا کوی، ځکه چې پدې وخت کې دعا نه رد* کیږي[٢].

١٦- د لمانځه د شروع (له اول تکبیر نه وروسته*) دعا

٢٧-١- «اللَّهُـــمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْـــرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُنَقَّى الثَّوْبُ الأَبْـــيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنْ خَطَايَايَ بِالثَّلْجِ وَالْمَاءِ وَالْبَرَدِ»[٣].

۞ الهي! زما او زما د ګناهونو تر مینځ دومره لرې والی راولې، لکه څنګه چې دې د مشرق* او مغرب* په مینځ کې لرې والی راوستی دی،

---

(١) بخـــاري ١/١٥٢، او د کـــړو قوســـونو په مینځ کې عبارت د بیهقي ١/٤١٠ دی، او اسناد یې علامه عبد العزیز بن باز په «تحفة الأخیار» ص٣٨ کې حسَن بللی دی.

(٢) ترمذي، ابو داود، او احمد روایت کړیدی، اِرواء الغلیل ١/٢٦٢.

(٣) بخاري ١/١٨١، مسلم ١/٤١٩.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الهي! ما له خپلو ګناهونو نه داسي پاک کړې لکه څنګه چي سپینه جامه له خیرو* نه پاکه کړي شي، الهي! ما له ګناهونو نه په واوره، او اوبو، او ږلی سره ووینځې.

۲۸-۲- «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ وَلاَ إِلَهَ غَيْرُكَ»(۱).

۞ الهي! تا په پاکي سره یادوم او ستا پوره ستاینه کوم، او مبارک دی نوم ستا، او اوچت* دی شان او شوکت ستا، او بیله تا نه بل څوک د عبادت وړ* نشته.

۲۹- «وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ حَنِيفاً وَمَا أَنَا مِنْ الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ صَلاَتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّه رَبِّ الْعَالَمِينَ، لاَ شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنْ الْمُسْلِمِينَ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ، ظَلَمْتُ نَفْسِي وَاعْتَرَفْتُ بِذَنْبِي، فَاغْفِرْ لِي ذُنُوبِي جَمِيعاً، إِنَّهُ لاَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلاَّ أَنْتَ، وَاهْدِنِي لأَحْسَنِ الأَخْلاَقِ، لاَ يَهْدِي لأَحْسَنِهَا إِلاَّ أَنْتَ، وَاصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا، لاَ يَصْرِفُ عَنِّي

(۱) خلورو واړو اصحاب السنن روایت کړیدی، صحیح الترمذي ۱/۷۷، صحیح ابن ماجه ۱/۱۳۵.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سَـــيِّئَهَا إِلاَّ أَنْتَ، لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ، وَالْخَيْرُ كُلُّهُ بِيَدَيْكَ، وَالشَّرُّ لَيْسَ إِلَيْكَ، أَنَا بِكَ وَإِلَيْكَ، تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ»[1].

۞ ما خپل مخ وګرځاوه هغه ذات ته چي آسمانونه او ځمکه يې پـــيدا کړيـــدي، پداسي حال کي چي د حق دين مل* يم، او نه يم له مشـــرکانو نه، په رښتيا سره زما لمونځ، او قرباني*، او ژوند، او مرګ يواځـــي د هغـــه الله لپاره دی چي د مخلوقاتو پروردګار دی، شريک نلري، او زه پدې سره مامور شوی يم، او زه له مسلمانانو څخه يم.

الهي! ته تولواک* يې، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، ته زما پروردګار يې، او زه دي بنده يم، په خپل ځان مي ظلم* کړی، او په خپله ګناه اقرار کوم، نو زما* ټول ګناهونه را ته وبخښې، په رښتيا سره چي ګناهونه بيله تا نه بل څوک نشي بخښلی، د ښو اخلاقو هدايت* راته وکړې، و ښو اخلاقو ته يواځي ته هدايت کوې، او بد اخلاق را څخـــه لـــري کړې، بد اخلاق را نه يواځي ته لري کولای شې، ستا دعوت مي قبول کړ، او ستا خدمت ته ولاړ يم، خير ټول ستا په لاسونو

(١) مسلم ١/٥٣٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کـــي دی، او شـــر تا لره شر ندی[۱]، او په تا مي تکيه ده، او تا ته به درځم، ته برکت والا يې، او اوچت* يې، له تا نه بخښنه غواړم، او تا ته توبه وباسم.

۳۰-٤- «اللَّهُمَّ رَبَّ جَبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ، فَاطِرَ السَّـــمَاوَاتِ وَالأَرْضِ، عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ، اهْدِنِي لِمَا اخْتُلِفَ فِيهِ مِنْ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ، إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ»[۲].

۞ الهي! د جبرايل، او ميکايل، او اسرافيل پروردګاره، د آسمانونو

(۱) د (والشر ليس إليك) علماو مختلفي معناګاني ذکر کړيدي، له هغه جملې نه بعضي دادي:

۱- شـــر ســـتا په حق کي شر ندی، ځکه هغه ستا له عدل او حکمت نه مينځ ته راغلی، او هغه يواځي د مخلوق په حق کي شر دی.

۲- شر الله ته د نژديکت وسيله نده.

۳- يواځي د شر نسبت الله ﷻ ته نه کيږي، بلکه د خير نسبت به ورسره وي.

۴- شـــر د الله حضـــور ته نه پورته کيږي، بلکه يواځي خير او نيک عمل د هغه حضور ته پورته کيږي.

او چـــا چـــي ددې جملې ترجمه داسي کړيده: (شر تا لره نه نسبت کيږي) نو دا ترجمه صحيح نده، ځکه د شر او خير دواړو نسبت الله ته کيږي او الله د دواړو خالق دی.

مســـلم د نـــووي په شرح ۱۲۹۰ نمبر حديث، تحفة الأحوذي د جامع ترمذي شرح ۳۳۴۴ نمبر حديث، د حمود التويجري رساله (التنبيهات على رسالة الألباني في الصلاة) ص۱۲ دي وکتل شي.(ژباړن)

(۲) مسلم ۱/۵۳۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ځمكي پيدا كونكيه، په پټو او ښكاره علم لرونكيه، ته د خپلو بندګانو په مينځ كي د اختلاف په وخت كي فيصله كوې، په خپل حكم سره ما ته د هغه حق ښودنه* وكړې، په كوم كي چي اختلاف شوى دى، په رښتيا سره چي همدا ته و سمي لاري ته هدايت او ښودنه كوي چا لره چي وغواړي.

٣١-٥- «اللَّـــهُ أَكْـــبَرُ كَبِيراً، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيراً، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيراً، وَالْحَمْدُ للَّه كَثِيراً، وَالْحَمْدُ للَّه كَثِيراً، وَالْحَمْدُ للَّه كَثِيراً، وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلاً» [ثلاثاً][1].

۞ الله ډير لوى دى په لويي سره، الله ډير لوى دى په لويي سره، الله ډير لوى دى په لويي سره، او ټوله غوره ستاينه ده الله لره ډيره زياته، او ټولـــه غوره ستاينه ده الله لره ډيره زياته، او ټوله غوره ستاينه ده الله لـــره ډيـــره زياتـــه، او پـــه پـــاكي سره يادوم الله سهار* او مابښام*.

[دا به درې خلي* وايي]

او بيا به دا وايي: «أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ الشَّيْطَانِ، مِنْ نَفْخِهِ، وَنَفْثِهِ،

(١) ابـــو داود ٢٠٣/١، ابن ماجه ٢٦٥/١، احمد ٨٥/۴، او مسلم ۴٢٠/١ له ابن عمر نه په همدا شان له يوې قصې سره روايت كړيدى.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَهَمْزِهِ»[1].

۞ په الله ســره د شیطان له پوکلو، توکولو، او وسوسو نه پناه غوارم.

۳۲-٦-[2]«اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ نُورُ السَّموات وَالأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، ولَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ قَيِّمُ السَّموات وَالأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، [وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ رَبُّ السَّموات وَالأَرْضِ وَمَنْ فيهِنَّ] [وَلَكَ الْحَمْدُ لَكَ مُلْكُ السَّموات وَالأَرْضِ وَمَنْ فيهِنَّ] [وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ مَلكُ السَّموات وَالأَرْضِ] [وَلَكَ الْحَمْدُ] [أَنْتَ الْحَقُّ، وَوَعْدُكَ الْحَقُّ، وَقَوْلُكَ الحَقُّ، وَلقَاؤُكَ الحَقُّ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ، وَالنَّبيُّونَ حَقٌّ، وَمُحَمَّدٌ ﷺ، حَقٌّ وَالسَّاعَةُ حَقٌّ] [اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَبكَ آمَنْتُ، وَإِلَيْكَ أَنَبْتُ، وَبكَ خَاصَمْتُ، وَإِلَيْكَ حَاكَمْتُ، فَاغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ، وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ] [أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ] [أَنْتَ إِلَهِي لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنتَ]»[3].

---

(۱) مخکینی تخریج دي وکتل شي. (ژباړن)

(۲) کله چي به پیغمبر ﷺ د شپې لخوا تهجد ته پاڅیده نو دا ذکر به یې وایه.

(۳) بخاري (فتح الباري ۳/۳، ۱۱٦/۱۱، ۳۷۱/۱۳، ۴۲۳، ۴٦۵، مسلم په اختصار سره همدا شان ۵۳۲/۱ روایت کړیدی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! تا لره ټوله غوره ستاينه* ده، ته د آسمانونو او ځمكي او د هغو په مينځ كي مخلوقاتو رڼا* يې، او تا لره ټوله غوره ستاينه ده، ته د آسمانونو او ځمكي او د هغو په مينځ كي مخلوقاتو پالونكى يې، او تا لره ټوله غوره ستاينه ده، ته د آسمانونو او ځمكي او د هغو په مينځ كي مخلوقـــاتو مالک يې، او تا لره ټوله غوره ستاينه ده، ته د آسمانونو او ځمكي او د هغو په مينځ كي مخلوقاتو پادشاه يې، او تا لره ټوله غوره ستاينه ده، ته حق يې، او وعده دي حق ده، او وينا دي حق ده، او تا ســـره ملاقـــات حق دى، او جنت حق دى، او دوزخ* حق دى، او پيغمبران حق دي، او محمد ﷺ حق دى، او قيامت حق دى.

الهـــي! تا ته تسليم* يم، او په تا مي توكل* دى، او په تا مي ايمان دى، او تـــا لره مي رجوع كړې، او ستا لپاره او ستا په مرسته مي (له دښمن سره) جګړه كړې، او تا ته مي فيصله دروړې، نو ما ته (د هغو ګناهونو) بخښنه وكړې چي مخكي مي كړي، او وروسته مي كړي، او پــټ مـــي كـــړي، او ښكاره مي كړي دي، ته مخكي كونكى او ته وروســـته كونكى يې، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، ته مي معبود* يي، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۷- د رکوع دعا

۳۳-۱- «سُبْحَانَ رَبِّيَ العَظِيمِ» [ثلاث مرات](۱).

۞ پاک دی زما* لوی پروردګار. [درې ځلې]

۳٤-۲- «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي»(۲).

۞ اې الله! (اې) زموږ پروردګاره! تا په پاکي سره يادوم، او ستا پوره ستاينه کوم، الهي! ما ته بخښنه وکړې.

۳٥-۳- «سُبُّوحٌ، قُدُّوسٌ، رَبُّ الْمَلاَئِكَةِ وَالرُّوحِ»(۳).

۞ ډير پاک او ډير مقدس دی پروردګار د ملائکو* او د جبرائيل.

۳٦-٤- «اللَّهُمَّ لَكَ رَكَعْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، خَشَعَ لَكَ سَمْعِي، وَبَصَرِي، وَمُخِّي، وَعَظْمِي، وَعَصَبِي، وَمَا اسْتَقَلَّتْ بِهِ قَدَمِي»(٤).

۞ الهي! خاص تا ته مي سر ټيټ کړی، او په تا مي ايمان راوړی، او تا ته تسليم* يم، او تسليم دي تا لره زما* غوږونه، او زما سترګي، او

(۱) اصحاب السنن او احمد روايت کړيدی، صحيح الترمذي ۱/۸۳.

(۲) بخاري ۱/۹۹، مسلم ۱/۳٥۰.

(۳) مسلم ۱/۳٥۳، ابو داود ۱/۲۳۰.

(٤) مسلم ۱/٥۳٤، او بيله ابن ماجه څلورو روايت کړيدی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما ماغزه*، او زما هډوكي، او زما پلې*، او زما هغه (جسم) كُوم چي زما پښو* اوچت كړيدی.

٣٧-٥- «سُبْحَانَ ذِي الْجَبَرُوتِ، وَالْمَلَكُوتِ، وَالْكِبْرِيَاءِ، وَالْعَظَمَةِ»[(١)].

۞ پاک دی څښتن* د ډير زور، او كاملي تولواكي، او د لويي، او عظمت.

١٨- د ركوع نه پورته كيدلو* دعا

٣٨-١- «سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ»[(٢)].

۞ قبول كړه الله (حمد او ثنا) د هغه چا چي د هغه حمد او ثنا يې وويل.

٣٩-٢- «رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ، حَمْداً كَثِيراً طَيِّباً مُبَارَكاً فِيهِ»[(٣)].

۞ اې زمونږ پروردګاره! تا لره ټوله غوره ستاينه ده، ستاينه ډيره زياته، پاكه، او مباركه.

---

(١) ابو داود ١/٢٣٠، نسائي، او احمد روايت كړيدی، او اسناد يې حَسَن دی.

(٢) بخاري (فتح الباري ٢/٢٨٢).

(٣) بخاري (فتح الباري ٢/٢٨٤).

(c) ketabton.com: The Digital Library

٤٠-٣- «مِـــلْءَ السَّمَاوَاتِ وَ مِلْءَ الأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا، وَمِلْءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ، أَهْلَ الثَّنَاءِ وَالْمَجْدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ، وَكُلُّنَا لَكَ عَبْدٌ، اللَّهُمَّ لاَ مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلاَ مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلاَ يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ»(١).

۞ (الهي! تا لره تړله غوره ستاينه* ده) د آسمانونو او ځمکي او د هغوی تر مینځ د مخلوقاتو د ډکوالي په اندازه، او په اندازه د ډکوالي د هغو شیانو* چي تا وروسته غوښتي دي، اې د ستاينې او لويې خاونده! کومه رښتيني خبره چي بنده کړيده داده -او مونږ ټول ستا بندګان يو-: الهي! ته چي (چا ته) څه ورکړې، د هغه (څوک) بندونکی نشته، او ته چي (له چا نه) څه بند کړې، د هغه (څوک) ورکونکی نشته، او فائده نه کوي مالدار لره دهغه مال، ستا د عذاب (لري کولو کي).

۱۹- د سجدې دعا

٤١-١- «سُبْحَانَ رَبِّيَ الأَعْلَى» [ثلاث مرات](٢).

۞ پاک دی زما* لوی پروردګار. [دري ځلې]

٤٢-٢- «سُــبْحَانَكَ اللَّهُـــمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ

---

(١) مسلم ٣٤٦/١.

(٢) اصحاب السنن او احمد روايت کړيدی، صحيح الترمذي ٨٣/١.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لِي»[۱].

۞ اې الله! (اې) زمونږ پروردګاره! تا په پاکي سره يادوم، او ستا پوره ستاينه کوم، الهي! ما ته بخښنه وکړې.

۴۳-۳- «سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلاَئِكَةِ وَالرُّوحِ»[۲].

۞ ډېر پاک او ډېر مقدس دی پروردګار د ملائکو* او د روح (يا جبرائيل).

۴۴-۴- «اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ، وَصَوَّرَهُ، وشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ، تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ»[۳].

۞ الهـي! تا لره مي سجده وکړه، او په تا مي ايمان راوړ، او تا ته تسليم شوم، زما مخ هغه ذات لره سجده وکړه چي هغه يې پيدا کړی، او صورت او شکل يې ورکړی، او غوږونه او سترګي يې ورکړي دي، با برکته* دی الله چي له ټولو نه غوره پيدا کونکی دی.

۴۵-۵- «سُبْحَانَ ذِي الْجَبَرُوتِ وَالْمَلَكُوتِ وَالْكِبْرِيَاءِ

---

(۱) بخاري، او مسلم روايت کړيدی، تخريج يې په (۳۴) نمبر حديث کي تېر شو.

(۲) مسلم ۱/۵۳۳، اوتخريج يې په (۳۵) نمبر حديث کي تېر شو.

(۳) مسلم ۱/۵۳۴ او نورو روايت کړيدی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَالْعَظَمَة»[۱].

۞ پاک دی څښتن* د زبرځواکۍ، او کاملې تولواکۍ، او د لويي، او عظمت.

۴۶-۶- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي كُلَّهُ، دِقَّهُ، وَجِلَّهُ، وَأَوَّلَهُ، وَآخِرَهُ، وَعَلاَنِيَتَهُ، وَسِرَّهُ»[۲].

۞ الهي! زما واړه او لوی، لومړني او وروستني، ښكاره او پټ ټول ګناهونه وبخښې.

۴۷-۷- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ لاَ أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ»[۳].

۞ الهي! زه ستا په رضا سره ستا له غضب نه، او ستا په عافيت سره ستا له عذاب نه، او په تا سره له تا نه پناه غواړم[۴]، زه ستا پوره

(۱) ابو داود ۱/۲۳۰، احمد، او نسائي روايت كړيدی، او الباني په صحيح ابي داود ۱/۱۶۶ كې صحيح بللی دی.

(۲) مسلم ۱/۳۵۰.

(۳) مسلم ۱/۵۳۲.

(۴) له الله ﷻ نه په الله سره د پناه غوښتلو مقصد: په الله سره دده د جلالي صفاتو لكه غضب، قهر، جبروت او نورو داسي صفاتو له آثارو نه پناه غوښتل دي.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســـتاینه نشم کولای، ته هماغسي يې لکه څنګه چي تا د ځان ستاینه کړیده.

۳۰- د دوو سجدو په مينځ کي دعا

٤٨-١- «رَبِّ اغْفِرْلِي، رَبِّ اغْفِرْلِي»[١].

۞ اې پـــروردګاره! مـــا ته بخښنه وکړه، اې پروردګاره! ما ته بخښنه وکړه.

٤٩-٢- «اللَّهُـــمَّ اغْفِرْلِي، وَارْحَمْنِي، واهْدِنِي، وَاجْبُرْنِي، وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي، وَارْفَعْنِي»[٢].

۞ الهي! ما ته بخښنه وکړې، او په ما رحم وکړې، او هدایت را ته وکړې، او نقصان مي پوره کړې، او ما ته عافيت* راکړې، او روزي را ته راکړې، او (زما مقام) اوچت* کړې.

۳۱- د تلاوت د سجدي دعا

٥٠-١- «سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ بِحَوْلِهِ وَقُوَّتِهِ، ﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾»[٣].

---

(١) ابو داود ١/٢٣١، صحيح ابن ماجه ١/١٤٨.

(٢) بيله نسائي نه اصحاب السنن روايت کړيدی، صحيح ترمذي ١/٩٠، صحيح ابن ماجه ١/١٤٨.

(٣) تـــرمذي ٢/٤٧٤، احمد ٦/٣٠، حاکم ١/٢٢٠ او هغه يې صحيح بللی، او ذهبي ورسره موافقه =

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ زما مخ هغه ذات لره سجده وکړه چي هغه يې پيدا کړی، او غوږونه او سترګي يې ورکړي دي، په خپل قدرت او طاقت سره، نو* با برکته* دی الله، چي له ټولو نه ښه پيدا کونکی دی.

۵۱-۲- «اللَّهُمَّ اكْتُبْ لِي بِهَا عِنْدَكَ أَجْراً، وَضَعْ عَنِّي بِهَا وِزْراً، وَاجْعَلْهَا لِي عِنْدَكَ ذُخْراً، وَتَقَبَّلْهَا مِنِّي كَمَا تَقَبَّلْتَهَا مِنْ عَبْدِكَ دَاوُدَ»[1].

۞ الهي! ته ددي (سجدې) په بدل کي ما ته د خپل ځان سره اجر وليکه، او په هغه سره له ما نه د ګناه (بار*) کښته* کړه، او هغه له خپل ځان سره زما لپاره توښه* وګرځوه، او له ما نه يې داسي قبوله کړې، لکه څنګه چي دي له خپل بنده داود عليه السلام نه قبوله کړې ده.

۲۳- د تشهد دعا (التحيات)

۵۲- «التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ، وَالصَّلَوَاتُ، وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ»[2].

= کړيده، او زيادت هم دده دی.

(۱) ترمذي ۲/۴۷۳، حاکم ۱/۲۱۹ او هغه يې صحيح بللی، او ذهبي ورسره موافقه کړيده.

(۲) بخاري (فتح الباري ۱/۱۳)، مسلم ۳۰۱.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ ژبني او بدني او مالي عبادتونه ټول الله لره دي، سلام او د الله رحمت او برکتونه دي وي پر تا اې پيغمبره! سلام دي وي پر مونږ او د الله پــــر نيکو بندګانو، زه شاهدي* ورکوم چي بيله الله نه بل د عبادت وړ* معــــبود* نشته، او شاهدي ورکوم چي محمد د الله بنده او پيغمبر دی.

۲۳- له (التحيات) نه وروسته پر* پيغمبر ﷺ درود

۵۳-۱- «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، اللَّهُمَّ بَـــارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ»[(۱)].

۞ الهــــي! پر محمد او د محمد پر اهل وعيال درود وليږه، لکه څنګه چي دي پر ابراهيم عليه السلام او د ابراهيم عليه السلام پر اهل و عيال درود ليږلی دی، په رښتيا سره ته ستايلی شوی، د لويي خاوند يې، او برکت نازل کړه پر محمد او د هغه پر اهل وعيال باندي، لکه څنګه چي دي برکت نازل کړی دی پر ابراهيم عليه السلام او د هغه پر اهل وعيال باندي، په رښتيا سره ته ستايل شوی، د لويي خاوند يې.

(۱) بخاري (فتح الباري ۶/۴۰۸).

(c) ketabton.com: The Digital Library

٥٤-٢- «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعلى أَزْوَاجِه وَذُرِّيَّته كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آل إبْرَاهيمَ، وَبَاركْ عَلَى مُحَمَّد وَعلى أَزْوَاجِه وَذُرِّيَّته كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آل إبْرَاهيمَ، إنَّكَ حَميدٌ مَجيدٌ»[1].

۞ الهي! پر محمد او د هغه پر بيبيانو او اولادونو درود وليږه، لکه څنگه چي دي پر ابراهيم عليه السلام او د هغه پر ښځو او اولادونو درود ليږلی دی، او برکت نازل کړه پر محمد او د هغه پر ښځو او اولادونو، لکه څنگه چي دي برکت نازل کړی دی پر ابراهيم عليه السلام او د هغه پر ښځو او اولادونو، ته ستايل شوی، د لويي خاوند يې.

۲۴- په وروستي ناسته کي د سلام نه مخکي دعا

٥٥-١- «اللَّهُمَّ إنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَّالِ»[2].

۞ الهي! زه په تا سره پناه غواړم د قبر له عذاب نه، او د دوزخ* له عذاب نه، او د ژوند او مرگ له فتنو نه، او د مسيح دجال د فتني له شر نه.

(١) بخاري (فتح الباري ٦/٤٠٧)، مسلم ١/٣٠٦، او پورتنی لفظ د مسلم دی.

(٢) بخاري ٢/١٠٢، مسلم ١/٤١٢، او پورتنی لفظ د مسلم دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

٥٦-٢- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَّالِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا والْمَمَاتِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ الْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ»[١].

۞ الهي! زه په تا سره د قبر له عذاب نه پناه غواړم، او په تا سره د مسیح دجال د فتنې له شر نه پناه غواړم، او په تا سره د ژوند او مرګ د فتنو نه پناه غواړم، الهي! زه په تا سره د ګناه او (ناروا او توان نه بهر) قرض اخیستلو[٢] نه پناه غواړم.

٥٧-٣- «اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْماً كَثِيراً، وَلاَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلاَّ أَنْتَ، فَاغْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ»[٣].

۞ الهي! ما پر خپل ځان ډیر ظلم* کړی دی، او بیله تا نه بل څوک ګناهونه نشي بخښلای، نو ما ته له خپل جانب نه بخښنه* وکړه، او پر ما رحم وکړه، په ربښتیا سره همدا ته ډیر بخښونکی زیات مهربان یې.

(١) بخاري ٢٠٢/١، مسلم ٤١٢/١.

(٢) او هغه قرض چې د ناروا کارونو کولو لپاره نه وي، او یا له ادا کولو نه یې عاجز نه وي، له هغه نه پناه نه غوښتل کیږي. (ژباړن)

(٣) بخاري ١٦٨/٨، مسلم ٢٠٧٨/٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

٥٨-٤- «اللّهُــمّ اغْفــرْ لي مَا قَدَّمْتُ، وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ، وَ مَا أَسْرَفْتُ، ومَا أنتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، أَنْتَ الْمُقَدِّمُ، وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ، لاَ إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ»[1].

۞ الهي! زما هغه ګناه وبخښې چي ما مخکي کړې او وروسته مي کـــړې، پټـــه مي کړې، او ښکاره مي کړيده، او هغه څه چي ما پکي اسراف او زيادت کړی، او هغه (ګناه) چي ته په هغه له ما نه ښه خبر يـــې، ته مخکي کونکی يې، او ته وروسته کونکی يې، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

٥٩-٥- «اللّهُــمَّ أَعِــنِّي عَلَى ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ، وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ»[2].

۞ الهي! ما ته ستا په ذکر کولو، شکر کولو، او ښه عبادت کولو مدد او توفيق راکړې.

٦٠-٦- «اللّهُــمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ الْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ الْجُبْنِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْذَلِ الْعُمُرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ

---

(١) مسلم ١/٥٣٤.

(٢) ابو داود ٢/٨٦، نسائي ٣/٥٣، او الباني هغه په صحيح ابي داود ١/٢٨٤ کي صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فِتْنَةِ الدُّنْيَا وعَذَابِ الْقَبْرِ»[١].

۞ الهـــي! زه په تا سره له بُخل* نه پناه غواړم، او په تا سره له بي زړه توب* نه پناه غواړم، او په تا سره و سپک عمر[٢] ته له رسیدو نه پناه غواړم، او په تا سره د دنیا له فتنې، او د قبر له عذاب نه پناه غواړم.

٦١-٧- «اللَّهُـــمَّ إِنِّـــي أَسْـــأَلُكَ الْجَنَّةَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ النَّارِ»[٣].

۞ الهي! زه له تا نه د جنت سوال کوم، او په تا سره له دوزخ* نه پناه غواړم.

٦٢-٨- «اللَّهُـــمَّ بعِلْمِكَ الْغَيْبَ، وَقُدْرَتِكَ عَلَى الْخَلْقِ، أَحْيِنِي مَا عَلِمْتَ الْحَيَاةَ خَيْراً لِي، وَتَوَفَّنِي إِذَا عَلِمْتَ الْوَفَاةَ خَيْراً لِـــي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَشْيَتَكَ فِي الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، وَأَسْأَلُكَ كَلِمَـــةَ الْحَـــقِّ فِي الرِّضَا وَالْغَضَبِ، وَأَسْأَلُكَ الْقَصْدَ فِي الْغِنَى وَالْفَقْـــرِ ، وَأَسْأَلُكَ نَعِيماً لاَ يَنْفَدُ، وَأَسْأَلُكَ قُرَّةَ عَيْنٍ لاَ تَنْقَطِعُ، وَأَسْـــأَلُكَ الرِّضَا بَعْدَ الْقَضَاءِ، وَأَسْأَلُكَ بَرْدَ الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ،

---

(١) بخاري (فتح الباري ٦/٣٥).

(٢) ســـپک عمر نه مراد بوډاتوب او د کمزورتیا عمر دی، چې د هیڅ کار کولو توان ورسره نه وي، او خپل خدمت لپاره هم بل چا ته محتاج وي.(ژباړن)

(٣) ابو داود، صحيح ابن ماجه ٢/٣٢٨.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَأَسْـــأَلُكَ لَذَّةَ النَّظَرِ إِلَى وَجْهِكَ وَالشَّوْقَ إِلَى لِقَائِكَ، فِي غَيْرِ ضَـــرَّاءَ مُضِرَّةٍ، وَلاَ فِتْنَةٍ مُضِلَّةٍ، اللَّهُمَّ زَيِّنَّا بِزِينَةِ الإِيْمَانِ، وَاجْعَلْنَا هُدَاةً مُهْتَدِينَ»[(١)].

۞ الهي! په غيبو باندي ستا په علم سره، په مخلوقاتو باندي ستا په قدرت سره (سوال كوم) چي ما ته هغه پوري ژوند راكړې چي ته زما لپاره ژوند بهتر گڼې، او ما ته هله* مرگ راكړې، چي ستا په علم كي مـــرگ را ته بهتر وگڼې، الهي! زه په پټه او ښكاره كي ستا نه د ويري سوال كوم، او د خوشحالۍ او خفگان په وخت د حق ويلو سوال در نه كوم، او په مالدارۍ او غريبۍ كي د ميانه روۍ سوال درنه كوم، او د داســـي نعمـــت سوال درنه كوم چي ختميدونكى نه وي، او د داسي خوشـــحالۍ سوال درنه كوم چي پريكيدونكې* نه وي، په قضاء وقدر باندي د راضي كيدلو سوال درنه كوم، له مرگ نه وروسته د ښه ژوند سوال درنه كوم، او ستا مخ ته د كتلو د خوند او لذت، او ستا ملاقات ته دشوق سوال درنه كوم، او په شوق سره ستا د ملاقات (سوال درنه كوم)، چي له هغه سره زيان رسونكى تكليف، او گمراه كونكې فتنه نه

---

(١) نســـائي ٤/٥٥،٥٤، احمـــد ٤/٣٦٤، او الباني هغه په صحيح النسائي ١/٢٨١ كي صحيح بللى دى.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي، الهي! د ايمان په ګاڼو* سره مو سمبال* کړې، او له هدايت شويو هدايت کونکو نه مو وګرځوې.

٦٣-٩- «اللَّهُــــمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا أَللَّهُ بِأَنَّكَ الْوَاحِدُ الأَحَدُ الصَّـــمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ أَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ»[1].

۞ الهي! زه له تانه سوال کوم پدې چې اى الله! ته بيشکه ايکي يو

(١) نسـائي ٥٢/٣ په همدا لفظ سره روايت کړى دى، احمد ٣٣٨/٤، او الباني په صحيح النسائي ٢٨٠/١ کـي صـحيح بلـلى دى. نسائي ٥٢/٣ په همدا لفظ سره روايت کړى دى، احمد ٣٣٨/٤، او الـباني پـه صحيح النسائي ٢٨٠/١ کي صحيح بللى دى. نسائي ٥٢/٣ په همدا لفـظ سره روايت کړى دى، احمد ٣٣٨/٤، او الباني په صحيح النسائي ٢٨٠/١ کي صحيح بلـلى دى. نسـائي ٥٢/٣ پـه همدا لفظ سره روايت کړى دى، احمد ٣٣٨/٤، او الباني په صـحيح النسائي ٢٨٠/١ کي صحيح بللى دى. نسائي ٥٢/٣ په همدا لفظ سره روايت کړى دى، احمـد ٣٣٨/٤، او الباني په صحيح النسائي ٢٨٠/١ کي صحيح بللى دى. نسائي ٥٢/٣ پـه همدا لفظ سره روايت کړى دى، احمد ٣٣٨/٤، او الباني په صحيح النسائي ٢٨٠/١ کي صـحيح بللى دى. نسائي ٥٢/٣ په همدا لفظ سره روايت کړى دى، احمد ٣٣٨/٤، او الباني پـه صـحيح النسـائي ٢٨٠/١ کي صحيح بللى دى. نسائي ٥٢/٣ په همدا لفظ سره روايت کـړى دى، احمد ٣٣٨/٤، او الباني په صحيح النسائي ٢٨٠/١ کي صحيح بللى دى. نسائي ٥٢/٣ پـه همـدا لفـظ سره روايت کړى دى، احمد ٣٣٨/٤، او الباني په صحيح النسائي ٢٨٠/١ کـي صـحيح بلـلى دى. نسائي ٥٢/٣ په همدا لفظ سره روايت کړى دى، احمد ٣٣٨/٤، او الـباني پـه صحيح النسائي ٢٨٠/١ کي صحيح بللى دى. نسائي ٥٢/٣ په همدا لفـظ سره روايت کړى دى، احمد ٣٣٨/٤، او الباني په صحيح النسائي ٢٨٠/١ کي صحيح بلـلى دى. نسـائي ٥٢/٣ پـه همدا لفظ سره روايت کړى دى، احمد ٣٣٨/٤، او الباني په صحيح النسائي ٢٨٠/١ کي صحيح بللى دى.

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې، بې نيازه يې، (هغه ذات يې چې) څوک يې ندي زيږولي، او نه هغه له بل چا نه زيږيدلی دی، او هيڅ څوک هغه لره سيال نشته، نو ما لره زما ګناهونه وبخښې، په رښتيا سره همدا ته بخښونکی مهربان يې.

٦٤-١٠- «اللَّهُـــمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ وَحْدَكَ لاَ شَرِيكَ لَكَ، الْمَنَّانَ، يَا بَدِيعَ السَّموات وَالأَرْضِ، يـــا ذَا الْجَـــلاَلِ وَالإِكْرَامِ، يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ، إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ، وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ»[١].

۞ الهي! زه درنه سوال کوم پدې چې تا لره ټوله غوره ستاينه ده، بيله تا نه بـــل د عـــبادت وړ* معبود* نشته، يو يې، شريک نلرې، زيات احسان کونکی يې، ای د آسمانونو او ځمکې پيدا کونکيه! ای د لويې او عزت ورکولو څښتنه! ای د هميشني* ژوند خاونده! ای (د کائناتو*) پالونکيه! زه له تا نه د جنت سوال کوم، او په تا سره له دوزخ* نه پناه غواړم.

٦٥-١١- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْـــتَ الأَحَـــدُ الصَّـــمَدُ الَّـــذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ»[٢].

---

(١) اصحاب السنن روايت کړی، صحيح ابن ماجه ٢/٣٢٩.

(٢) ابـــو داود ٢/٦٢، تـــرمذي ٥/٥١٥، ابـــن ماجه ٢/١٢٦٧، احمد ٥/٣٦٠، صحيح ابن ماجه ٢/٣٢٩، صحيح الترمذي ٣/١٦٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! زه له تا نه سوال کوم پدې چي زه شاهدي* ورکوم چي ته الله يـــي، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، ته ايکي يو يې، هغه بي نـــيازه ذات يـــي، چي څوک بي ندي زيږولي، او نه هغه له بل چا نه زيږيدلی دی، او هيڅ څوک هغه لره سيال نشته.

٣٥- د سلام گرځولو نه وروسته اذكار

٦٦-١- أَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ [ثلاثاً][1].

۞ له الله نه بخښنه غواړم. [درې ځلي*]

«اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلاَمُ، وَمِنْكَ السَّلاَمُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلاَلِ وَالإِكْرَامِ»[2].

۞ الهي! ته له ټولو عيبونو نه پاک يې، او سلامتيا ستا له جانبه ده، با برکته* ذات يې، ای د لويي او عزت ورکولو څښتنه!.

٦٧-٢- «لاَ إِلَـــهَ إِلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ لاَ مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلاَ مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلاَ يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ»[3].

۞ بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک

(١) مسلم ٤١٤/١.

(٢) مخکيني تخريج دي وکتل شي.(ژباړن)

(٣) بخاري ٢٥٥/١، مسلم ٤١٤/١.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نلري، هغه لره (دكائناتو) ټولواكي او پوره غوره ستاينه ده، او هغه پر هـــر څه قادر دی، الهي! ته چي (چا له) څه وركړې، د هغه (څوک) بـــندونكي نشـــته، او ته چي (له چا نه) څه بند كړې، د هغه (څوک) وركونكـــي نشته، او فائده نه كوي مالدار لره دهغه مال، ستا د عذاب (په لري كولو كې).

٦٨-٣- «لاَ إِلَـــهَ إِلاّ اللّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاّ بِاللّهِ، لاَ إِلَهَ إِلاّ اللّهُ، وَلاَ نَعْبُدُ إِلاّ إِيَّاهُ، لَهُ النِّعْمَةُ، وَلَهُ الْفَضْلُ، وَلَهُ الثَّنَاءُ الْحَسَـــنُ، لاَ إِلَـــهَ إِلاّ اللَّـــهُ مُخْلِصِـــينَ لَـــهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ»[1].

۞ بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک نلري، ده لره (دكائناتو) ټولواكي او پوره غوره ستاينه ده، او هغه پر هر څه قادر دی، هيڅ طاقت او قدرت نشته (د ګناه نه د ساتلو* او د نيكيو د كولو) مګر په الله ﷻ سره، بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، او بيله هغه نه د بل چا عبادت نه كوو، نعمت او احسان دده له جانبه دی، ټولـــه غوره ستاينه هغه لره ده، بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود*

(١) مسلم ١/٤١٥.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نشته، پداسي حال کي چي عبادت او بنده ګي مو خاص هغه لره ده، که څه هم کفارو ته خوښه نه وي.

٦٩-۴- «سُبْحَانَ اللهِ، والحَمْدُ للهِ، واللهُ أَكْبَرُ» [ثلاثاً وثلاثين][1].

۞ پاک دی الله، او ټولــه غوره ستاينه الله لره ده، او الله ډير لوی (ذات) دی. [۳۳ ځله].

«لاَ إِلَــهَ إلاّ اللّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»[2].

۞ بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی شريک نلري، هغه لره (د کائناتو) ټولواکي، او پوره غوره ستاينه ده، او همدی پر هر څه قادر دی.

٧٠-٥- بِسْــمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ * اللَّــهُ الصَّـــمَدُ * لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ * وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُواً أَحَدٌ﴾ [الإخلاص:١-٥] [بعد كل صلاة][3].

۞ ووايه (اې محمده!): دا چي الله ايکي يو دی، الله بي نيازه دی،

(١) مسلم ١/۴١٨، خــوک چي دا د هر لمانځه نه وروسته ووايي، ګناهونه به يې وبخښل شي، که څه هم د سمندر د ځګ په اندازه (زياتي) وي.

(٢) مخکيني تخريج دي وکتل شي.(ژباړن)

(٣) ابــو داود ٢/٨٦، نسائي ٣/٦٨، صحيح الترمذي ٢/٨، او دا دري واړه سورتونه ته «مُعَوِذات» وايي، فتح الباري ٩/٦٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه يې څوک زيږولي، او نه له چا نه زيږيدلی، او هيڅوک هغه لره سيال نشته. [له هر لمانځه نه وروسته]

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۞ مِن شَرِّ مَا خَلَقَ ۞ وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۞ وَمِن شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۞ وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ [الفلق: ١-٥] [بعد كل صلاة](١).

۞ ووايه (اې محمده!): پناه غوارم په پروردګار سره د سهار*، د هغه څه له شر نه چې ده پيدا کړيدي، او د تياره شپې له شر نه چې کله تکه توره شي، او د پوکي کونکيو (جادو ګرو*) ښځو له شر نه (چې پوکل کوي) په غوټو کې، او د حسد کونکي له شر نه چې کله حسد وکړي. [له هر لمانځه نه وروسته]

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۞ مَلِكِ النَّاسِ ۞ إِلَهِ النَّاسِ ۞ مِن شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۞ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۞ مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ﴾ [الناس: ١-٦] [بعد كل صلاة](٢).

۞ ووايه (اې محمده!): پناه غوارم د خلکو* په پروردګار سره، د خلکو په ټولواک سره، د خلکو* په خدای سره، د وسوسه اچونکي،

---

(١) مخکيني تخريج دي وکتل شي. (ژباړن)

(٢) مخکيني تخريج دي وکتل شي. (ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

(او د الله د ذكـــر نه) تبنتيدونكي (شيطان) له شر څخه، كوم چي د خلكـــو* پـــه سينو كي وسوسې اچوي، له پيريانو څخه وي، او كه له انسانانو څخه. [له هر لمانځه نه وروسته]

٧١-٦- ﴿اللّـــهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لاَ تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلاَ نَوْمٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ مَن ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِـــنْدَهُ إِلاَّ بِإِذْنِـــهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلاَ يُحِيطُونَ بِشَـــيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلاَّ بِمَا شَاء وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ وَلاَ يَـــؤُودُهُ حِفْظُهُمَـــا وَهُـــوَ الْعَلِـــيُّ الْعَظِـــيمُ﴾ [الـــبقرة: ٢٥٥] [عقب كل صلاة] (١).

۞ الله (هغـــه معبود برحق دى چي) بيله هغه نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه هميشه ژوندى دى، (د كائناتو) تدبيرونكى دى، نه پر هغه پركالي* راځي او نه خوب، څه چي په آسمانونو او ځمكه كي دي ټول هغه لره دي، نشته څوک چي دده په وړاندي بي دده له اجازې نه (د چـــا لـــپاره) شفاعت* وكړي، عالم دى په هغه څه چي له هغوى نه

---

(١) څـــوک چي دا د هر لمانځه نه وروسته ووايي، نو بيله مرګ نه به يې بل شى و جنت ته د داخليدلو نه منع نه كړي.

نســـائي (عمـــل الـــيوم واللـــيلة ١٠٠ نمبر حديث)، ابن السني ١٢١ نمبر حديث، او البانى په صـــحيح الجـــامع ٥/٣٣٩، او په سلسلة الأحاديث الصحيحة ٢/٦٩٧، ٩٧٢ نمبر حديث كي هغه صحيح بللى دى.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وړانـــدي دي[١]، او پــه هغه څه چي له هغوى نه وروسته دي[٢]، او (هغوى) دده له علم نه په هيڅ شي احاطه* نشي كولاى، مګر كوم شى چي الله وغواړي، كرسي يې پر آسمانونو او ځمكه احاطه كړي دي، او د (آسمانونو او ځمكي) ساتل هغه نه ستړى كوي، او هغه لوړ* او لوى دى. [له هر لمانځه نه وروسته]

٧٢-٧- «لاَ إِلَـــهَ إلاّ اللّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي ويُمِيتُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» [عشر مرات بعد صلاة المغرب والصبح][٣].

۞ بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دى، شريک نلــري، هغه لره (د كائناتو) ټولواكي*، او پوره غوره ستاينه ده، ژوند وركوي، او مرګ راولي، او هغه پر هر څه قادر دى. [د ماښام او سهار لمانځه نه وروسته لس ځلي*]

٧٣-٨- «اللَّهُـــمَّ إِنِّـــي أَسْأَلُكَ عِلْماً نَافِعاً، وَرِزْقاً طَيِّباً، وَعَمَلاً مُتَقَبَّلا» [بعد السلام من صلاة الفجر][٤].

---

(١) يعـــني د هغـــوى پـــه راتلونكـــو حـــالاتو عالم دى، او د (يعلم ما بين أيديهم) نور تفسيرونه هم شته.(ژباړن)

(٢) يعني د هغوى په تيرو شويو حالاتو عالم دى، او د (وما خلفهم) نور تفسيرونه هم شته.(ژباړن)

(٣) ترمذي ٥/٥١٥، احمد ٤/٢٢٧، تخريج يې په زاد المعاد ١/٣٠٠ كي وګورى.

(٤) ابن ماجه او نورو روايت كړيدى، صحيح ابن ماجه ١/١٥٢، مجمع الزوائد ١٠/١١١.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهـــي! زه له تا نه د ګټور علم، او پاک رزق، او قبول شوي عمل سوال کوم. [د سهار د لمانځه د سلام نه وروسته]

٣٦- د استخارې د لمانځه دعا

٧٤- «قـــال جَابرُ بْنُ عَبْد اللّه رَضيَ اللّهُ عَنْهُمَا قَالَ كَانَ رَسُـــولُ اللّه ﷺ يُعَلّمُنَا الاَسْتخَارَةَ فِي الأُمُور كُلّهَا، كَمَا يُعَلّمُنَا السُّـــورَةَ مِـــنْ الْقُرْآن، يَقُولُ: «إذَا هَمَّ أَحَدُكُمْ بالأَمْر فَلْيَرْكَعْ رَكْعَتَيْن منْ غَيْر الْفَريضَة، ثُمَّ ليَقُلْ: اللّهُمَّ إنّي أَسْتَخيرُكَ بعلْمكَ، وَأَسْـــتَقْدرُكَ بقُدْرَتكَ، وَأَسأَلُكَ منْ فَضْلكَ الْعَظيم، فَإنّكَ تَقْدرُ وَلاَ أَقْدرُ، وَتَعْلَمُ وَلاَ أَعْلَمُ، وَأَنْتَ عَلاّمُ الْغُيُوب، اللّهُمَّ إنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الأَمْرَ -وَيُسَمّي حَاجَتَه- خَيْرٌ لي في ديني وَمَعَاشي وَعَاقبَة أَمْري -أَوْ قَالَ: عَاجله وَآجله- فَاقْدُرْهُ لي وَيَسّرْهُ لي ثُمَّ بَـــارِكْ لــي فيه، وَإنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الأَمْرَ شَرٌّ لي في ديني وَمَعَاشـــي وَعَاقبَة أَمْري -أَوْ قَالَ: عَاجله وَآجله- فَاصْرفْهُ عَنّي وَاصْرفْني عَنْهُ وَاقْدُرْ ليَ الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّ أَرْضني به»[(١)].

۞ جابر بن عبد الله رضي الله عنهما وايي: پيغمبر ﷺ به موږ ته په هر کار کې د استخارې داسې ښوونه کوله، لکه څنګه چې به يې موږ ته

(١) بخاري ٧/١٦٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د قرآن د يو سورت ښوونه کوله، (او داسې به يې) فرمايل: کله چې له تاســـو نه يو څوک د کوم کار کولو اراده وکړي، نو دوه رکعته غير فرضي (نفل) لمونځ دې وکړي، او بيا دې ووايي: الهي! زه ستا په علم سره له تا نه خير غواړم، او ستا په قدرت سره له تانه طاقت غواړم، او ســـتا د لوی فضل او رحمت سوال درنه کوم، ځکه ته قادر يې، او زه عاجز يم، او ته پوهيږې او زه نه پوهيږم، او ته په غيبو ښه پوه يې، الهي! که ته پوهيږې چې دا کار -د هغه کار نوم به اخلي- زما لپاره په دين او دنيا کې، او په انجام* د کار کې خير وي -او يا دې ووايي: په نژدې او ليرې آينده* کې را ته خير وي- نو ته يې ما لره* په برخه کړې، او ما لره يـــې آســـانه کړې، او بيا ما لره په هغه کې برکت واچوې، او که ته پوهيږې چې دا کار زما لپاره په دين او دنيا کې، او په انجام* د کار کې بد دی، -او يا دې ووايي: په نژدې او ليرې آينده کې بد دی- نو له ما نه يـــې وګرځوې* او ما له هغه نه وساتې، او ما ته خير را په برخه کړې چيرته چې وي، او بيا ما په هغه سره خوشحاله کړې.

څـــوک چې د خالق نه خير وغواړي، او د مؤمنانو سره مشوره وکړي، او په کار کې ښه فکر وکړي، نو هيڅکله به پښيمانه* نشي، الله جل جلاله فـــرمايي: ﴿وَشَاوِرْهُمْ فِي الأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللّهِ﴾ [آل عمران: ١٥٩]

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ او لدوی (مومنانو) سره په کار کي مشوره وکړه، او چي کله (د کار کولو) عزم او اراده وکړې، نو پر الله توکل او تکیه وکړه.

۳۷- د سهار او ماښام اذکار

الحَمْـــدُ للهِ وَحْـــدَهُ، والصَّـــلاةُ والسَّلامُ عَلى مَنْ لا نَبيَّ بَعْدَهُ(۱).

۞ يوازې الله لره ټولـه غوره ستاينه ده، او درود او سلام دي وي پر هغه چا چي له هغه نه وروسته پيغمبر نشته.

۷۵-۱- أَعُـوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿اللّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لاَ تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلاَ نَوْمٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ مَن ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلاَّ بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَـا خَلْفَهُـمْ وَلاَ يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلاَّ بِمَا شَاء وَسِعَ كُرْسِـيُّهُ السَّـمَاوَاتِ وَالأَرْضَ وَلاَ يَؤُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ

---

(۱) لـه انـس نه مرفوع روايت دی: «لأن أقعد مع قوم يذكرون الله تعالى من صلاة الغداة حتى تطلع الشـمس أحـبُّ إليّ من أن أُعتق أربعة من ولد إسماعيل، ولأن أقعد مع قوم يذكرون الله من صلاة العصـر إلى أن تغرب الشمس أحبّ إليّ من أن أُعتق أربعة»، ترجمه: چي زه له يو داسي ډلې سره كښينـم* چـي د سهار* له لمانځه نه تر لمر ختو پوري د الله ذكر كوي، دا ما ته لدې نه غوره ده چـي د اسماعيل عليه السلام له اولاد نه څلور مريان آزاد كړم، او چي زه له داسي يو ډلې سره كښينم چـي د مازديګـر له لمانځـه نه تر لمر لويدو پوري د الله ذكر كوي، دا ماته لدې نه غوره ده چي څلور (مريان) آزاد كړم.

ابو داود ۳٦٦۷ نمبر حديث، او الباني هغه حَسَن بللى دی، صحيح أبي داود ٦٩٨/٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

﴿الْعَظِيمُ﴾ [البقرة: ۲۵۵] (۱).

۞ مخکي يې ترجمه شويده. [۷۰ نمبر ذکر دي وکتل شي]

۷۶-۲- بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۞ اللَّهُ الصَّمَدُ ۞ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۞ وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُواً أَحَدٌ﴾ [الإخلاص: ۱-۵] [ثلاث مرات] (۲).

۞ مخکي يې ترجمه شويده. [دري خلي] [۷۰ نمبر ذکر دي وکتل شي]

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۞ مِن شَرِّ مَا خَلَقَ ۞ وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۞ وَمِن شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۞ وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ [الفلق: ۱-۵] [ثلاث مرات] (۳).

۞ مخکي يې ترجمه شويده. [دري خلي] [۷۰ نمبر ذکر دي وکتل شي]

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۞ مَلِكِ النَّاسِ ۞ إِلَهِ النَّاسِ ۞ مِن شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۞ الَّذِي

---

(۱) څوک چي دا (آيتونه) د سهار* په وخت ووايي، نو له پيريانو نه به تر ماښام پوري په امان وي، او څوک چي دا (آيتونه) د ماښام په وخت ووايي، نو له هغوی نه به تر سهاره پوری په امان وي. حاکم ۵۶۲/۱، او الباني هغه په صحيح الترغيب والترهيب ۲۷۳/۱ کي صحيح بللی، او نسائي او طبراني ته يې منسوب کريدی، او ويلي دي: د طبراني اسناد ښه (جيد) دی.

(۲) څوک چي دا سورتونه د سهار او ماښام په وخت ووايي، نو له هر څه نه ورته کافي او بس دي. ابو داود ۳۲۲/۴، ترمذي ۵۶۷/۵، صحيح الترمذي ۱۸۲/۳

(۳) مخکيني تخريج وکتل شي.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

يُوَسْـــوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ * مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ﴾ [النــاس: ١-٦]
[ثلاث مرات][١].

۞ مخکي يې ترجمه شويده. [درې ځلې] [٧٠ نمبر ذکر دې وکتل شي]

٧٧-٣- «أَصْـــبَحْنَا وأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلَّه، وَالْحَمْدُ لِلَّه، لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذَ الْيَومِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَه، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذَ الْيَومِ وَشَرِّ مَا بَعْدَه، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِــنْ الْكَسَــلِ وَسُوءِ الْكِبَرِ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابٍ فِي النَّارِ وَعَذَابٍ فِي الْقَبْرِ»[٢].

۞ سهار* شو[٣] پر موږ[٤]، او ټولواکي* ټوله خاص الله لره ده[٥]، او ټولــه غوره ستاينه الله لره ده، بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشـــته، هغه يو دی، شريک نلري، او هغه پر هر څه قادر دی، ای زما

(١) مخکينی تخريج وکتل شي.(ژباړن)

(٢) مسلم ٢٠٨٨/٤.

(٣) چــي کله مابنام شي، نو داسي به وايي: «أمسينا وأمسى الملك لله»، ترجمه: مابنام شو پر موږ، او ټولواکي* ټوله الله لره ده.

او بله ترجمه يې داده: او پر کائناتو هم مابنام شو يوازي الله لره.

(٤) يعني: موږ سهار کړو، يا د سهار په وخت کي داخل شوو.(ژباړن)

(٥) بله ترجمه يې داده: پر کائناتو سهار شو يوازي الله لره.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

پروردګاره! پدې ورځ کې څه خیر دی، او د دې وروسته چې څه خیر دی، زه له تا نه د هغه سوال کوم، او پدې ورځ کې چې څه شر دی، او له هغه نه وروسته چې څه شر دی، له هغه څخه په تا سره پناه غواړم، ای زما پروردګاره! په تا سره له تنبلۍ*، او د لوی عمر د بدوالي نه پناه غواړم، ای زما پروردګاره! په تا سره د دوزخ* او قبر له عذاب نه پناه غواړم.

٧٨-٤- «اللَّهُـــمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ أَمْسَيْنَا وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ، وَإِلَيْكَ النُّشُورُ»[١].

۞ الهي! (ستا په حکم سره) موږ سهار* کړو، او (ستا په حکم سره) موږ ماښام* کړو[٢]، او ستا (په حکم سره) ژوند کوو، او ستا (په حکم سره) مرو*، او تا لره بیا درتګ (او ژوندي کېدل) دي.

٧٩-٥- «اللَّهُـــمَّ أَنْتَ رَبِّي لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ لَكَ بِذَنْبِي، فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ

---

(١) ترمذي ٤٦٦/٥، صحيح الترمذي ١٤٢/٣.

(٢) او چې کله ماښام شي، نو داسې به وايي: «اللهم بك أمسينا وبك أصبحنا وبك نحيا وبك نموت، وإليك المصير»، يعني «أمسينا» به له «أصبحنا» نه مخکې وايي، او د «النشور» په ځای به «المصير» وايي، او ترجمه يې هماغه پورتنی ترجمه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلاَّ أَنْتَ»[١].

۞ الهـــي! ته زما پروردګار يې، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، تا زه پيدا کړی يم، او زه دي بنده يم، او زه د خپل توان سره ستا پر عهد او وعده ولاړ يم، زه په تا سره د خپلو کړو* له شر نه پناه غواړم، زه ستا په هغه نعمت اقرار کوم چي ما ته دي راکړی، او په خپله ګناه اقرار کوم، نو ما ته بخښنه وکړې، چي بيله تا نه څوک ګناه نشي بخښلای.

٨٠-٦- «اللَّهُـــمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ، أُشْهِدُكَ وَأُشْهِدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ وَمَلاَئِكَتَكَ وَجَمِيعَ خَلْقِكَ، أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ وَحْـــدَكَ لاَ شَـــرِيكَ لَـــكَ، وَأَنَّ مُحَمَّـــداً عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ» [أربع مرات][٢].

۞ الهـــي! ما سهار کړو[٣]، پداسي حال کي چي زه تا او ستا د

(١) څـــوک چـــي دا دعا په يقين سره د ماښام په وخت ووايي، او بيا په هماغه شپه مړ شي، نو جنت ته به داخل شي، او همدا رنګه که هغه د سهار په وخت ووايي.
بخاري ١٥٠/٧.

(٢) څـــوک چـــي دا ذکر د سهار او يا ماښام په وخت څلور ځلي ووايي، الله به يې له دوزخ* نه په امان کړي.
ابـــو داود ٣١٧/٤، بخاري په «الأدب المفرد» ١٢٠١ نمبر حديث کي، نسائي په «عمل اليوم واللـــيلة» ٩ نمبر حديث کي، ابن السني ٧٠ نمبر حديث کي روايت کړيدی، او علامه ابن باز په «تحفة الأخيار» ص٢٣ کي د نسائي او ابو داود اسناد حَسَن بللی دی.

(٣) چـــي کلـــه ماښـــام کيدونکی وي نو داسي به وايې: «اللهم إني أمسيت»، ترجمه: الهي! ما ماښام کړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عـــرش پورته کونکي[١]، او ستا فرښتې*، او ستا ټول مخلوقات پدې شاهد* ګڼم چي بې شکه ته الله يې، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشـــته، يو يې، شريک نلرې، ، او په رښتيا سره محمد ستا بنده او ستا پيغمبر دی.[خلور ځلي*]

٨١-٧- «اللَّهُـــمَّ مَـــا أَصْبَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ بِأَحَدٍ مِن خَلْقِـــكَ فَمِـــنْكَ وَحْـــدَكَ لاَ شَرِيكَ لَكَ، فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ»[٢].

۞ الهـــي! کوم نعمت چي ما ته، او يا ستا بل کوم مخلوق ته د ســـهار پـــه وخت[٣] رسيدلی، نو هغه يواځي* ستا له طرفه دی، تا لره شريک نشته، نو تا لره ټولـــه غوره ستاينه او شکر دی.

٨٢-٨- «اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَدَنِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي سَمْعِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَصَرِي، لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ

---

(١) يعني هغه ملائکي چي عرش يې پورته کړيدی.(ژباړن)

(٢) خـــوک چي دا ذکر د سهار په وخت وواېي، نو د هغې ورځي شکر يې په ځای کړيدی، او چي کله هغه د ماښام په وخت وواېي، نو د هغې شپې شکر يې په ځای کړيدی.

ابـــو داود ٣١٨/٤، او نســـائي په «عمل اليوم والليلة» ٧ نمبر حديث کې، ابن السني ٤١ نمبر حديـــث کـــې، ابن حبان «موارد» ٢٣٦١ نمبر حديث کې روايت کړيدی، او علامه ابن باز په «تحفة الأخيار» ص٢٤ کې د هغه اسناد حَسَن بللی دی.

(٣) او د ماښـــام پـــه وخـــت به داسې وايي: «اللهم ما أمسى بي..»، يعني: الهي! کوم نعمت چي.. د ماښام په وخت رسيدلی..

(c) ketabton.com: The Digital Library

الْكُفْـــرِ وَالْفقر، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ» [ثلاث مرات] [(١)].

۞ الهـــي! ما ته په بدن كي روغتيا راكړې، الهي! ما ته په غوږونو كي روغتيا راكړې، الهي! ما ته په سترګو كي روغتيا راكړې، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، الهي! زه په تا سره له كفر او فقر نه پناه غواړم، او په تا سره د قبر له عذاب نه پناه غواړم، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته. [درې خلې*]

٨٣-٩- «حَسْـــبِيَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ، عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ» [سبع مرات] [(٢)].

۞ بس دى ما ته هغه الله چي بيله هغه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، پر هغه مي توكل كړى، او همدى د لوى عرش څښتن* دى. [اووه خلې*]

٨٤-١٠- «اللَّهُـــمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيا

---

(١) ابـــو داود ٣٢٤/٤، احمـــد ٤٢/٥، نســـائي په «عمل اليوم والليلة» ٢٢ نمبر حديث كي، ابن السـني ٦٩ نمبر حديث كي، بخاري په «الأدب المفرد» كي روايت كړيدى، او علامه ابن باز په «تحفة الأخيار» ص٢٦ كي د هغه اسناد حَسَن بللى دى.

(٢) څـــوك چـــي دا ذكر د سهار او مابنام په وخت اووه خلې ووايي، الله به يې د دنيا او آخرت د كارونو او اندېښنو* لپاره ورته كافي وګرځوي.

ابـــن السني ٧١ نمبر حديث كي مرفوع، ابو داود ٣٢١/٤ موقوف روايت كړيدى، او شعيب او عبد القادر الأرناؤوط يې اِسناد صحيح بللى دى، زاد المعاد ٣٧٦/٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

والآخــرَة، اللَّهُـــمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِي وَآمِنْ رَوْعَاتِي، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِـــنْ بَـــيْنِ يَدَيَّ، وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي، وَعَنْ شِمَالِي، وَمِنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي»(۲).

۞ الهي! زه له تا نه په دنيا او آخرت کي د معافی او سلامتی سوال کوم، الهي! زه له تا نه په خپل دين او دنيا کي او په خپل اهل او مال کي د معافی او سلامتی سوال کوم، الهي! زما عيبونه پټ کړې، او ويره* را نـــه لري کړې، الهي! ما د مخي نه، او د شا نه، او د ښي خوا نه، او د چپي خوا نه، او د پورته خوا نه محفوظ کړې، او زه ستا په لويي سره لدې نه پناه غواړم چي د لاندي خوا نه ناڅاپه* هلاک شم.

٨٥-١١- «اللَّهُمَّ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، فَاطِرَ السَّموات وَالأَرْضِ، رَبَّ كُـــلِّ شَـــيْءٍ وَمَلِيكَهُ، أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، أَعُـــوذُ بِـــكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشِرْكِهِ، وأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءاً، أَوْ أَجُرَّهُ إِلَى مُسْلِمٍ»(۲).

۞ الهي! اې په پټو او ښکاره عالمه! اې د آسمانونو او ځمکي پيدا کوونکـــيه! اې د هر شي* پالونکيه او واکمنه! زه شاهدي* ورکوم چي

(١) ابو داود، ابن ماجه، صحيح ابن ماجه ٢/٣٣٢.

(٢) ترمذي، ابو داود، صحيح الترمذي ٣/١٤٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، زه په تا سره د خپل نفس د شر نه، او د شيطان د شر او شِرک نه پناه غواړم، او لدې نه پناه غواړم چې زه بدي وکړم، او يا (بل) مسلمان ته بدي ورسوم.

٨٦-١٢- «بِسْـــمِ اللَّهِ الَّذِي لاَ يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الأَرْضِ وَلاَ فِي السَّمَاءِ، وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ»[ثلاث مرات] (١).

۞ د هغـــه الله په نوم چې له نامه سره يې هيڅ شي* په ځمکه او آســـمان کـــې ضرر نه رسوي، او هغه ښه اوريدونکی، ښه پوه دی. [درې ځلې]

٨٧-١٣- «رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبّاً، وَبِالإِسْلاَمِ دِيناً، وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيّاً»[ثلاث مرات] (٢).

۞ زه د الله په خدايي توب (يا کارسازي)، او د اسلام په دين، او

---

(١) خـــوک چـــې دا ذکر د سهار په وخت درې ځلې، او د ماښام په وخت درې ځلې ووايي، هيڅ شي به ورته ضرر ونه رسوي.

ابـــو داود ٣٢٣/٤، ترمذي ٤٦٥/٥، ابن ماجه، احمد، صحيح ابن ماجه ٣٣٢/٢، او علامه ابن باز په «تحفة الأخيار» ص٣٩ کې د هغه اسناد حَسَن بللی دی.

(٢) خـــوک چې دا ذکر د سهار ، او ماښام په وخت درې ځلې ووايي، نو په الله حق دی چې هغه به د قيامت په ورځ خوشحالوي.

احمـــد ٣٣٧/٤، نســـائي پـــه «عمل اليوم والليلة» ٤ نمبر حديث کې، ابن السني ٦٨ نمبر حديـــث کـــې، ابو داود ٣١٨/٤، ترمذي ٤٦٥/٥ روايت کړيدی، او علامه ابن باز په «تحفة الأخيار» ص٣٩ کې د هغه اسناد حَسَن بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د محمد په پيغمبري راضي شوم. [دري ځلې]

۸۸-۱٤- «يَا حَيّ يَا قَيُّوم، بِرَحْمَتك أَسْتَغِيث، أَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلّه، وَلاَ تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَة عَيْن»[1].

۞ اى د کـامل ژوند څښتنه! اى د کائناتو تدبيرونکيه!*، ستا په رحمت سره فرياد کوم او مدد غواړم، زما ټول کارونه برابر* کړې، او زمـا نفـس (او خواهشاتو) ته مي د سترګي د رَپ* په اندازه هم مه سپارې.

۸۹-۱۵- «أَصْـبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ للّه رَبِّ الْعَالَمِينَ، اللَّهُـمَّ إِنِّـي أَسْـأَلُكَ خَيْرَ هَذَا الْيَوْمِ: فَتْحَهُ، وَنَصْرَهُ، وَنُورَهُ، وَبَرَكَتَهُ، وَهُدَاهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ»[2].

۞ مونـږ سـهار کړو[3]، او کائناتو هم الله لره سهار کړو، چي پـروردګار د مخلوقـاتو دى، الهي! زه درنه د دې ورځي[4] د خير،

(۱) حـاکم روايـت کړى، او هغه يې صحيح بللى، او ذهبي ورسره موافقه کړيده، صحيح الترغيب والترهيب ب ۲۷۳/۱.

(۲) ابـو داود ۳۲۲/۴، او شعيب او عبد القادر الأرناؤوط د «زاد المعاد» ۲۷۳/۲ په تحقيق کې د هغه اسناد حَسَن بللى دى.

(۳) د ماښـام پـه وخت به داسي وايې: «أمسينا وأمسى الملك لله رب العالمين»، ترجمه: ماښام شو پر مونږ، او ټولواکي* ټوله خاص الله لره ده.

(٤) د ماښـام پـه وخـت به داسي وايې: «اللهم إني أسألك خير هذه الليلة فتحها، ونصرها، ونورها، وبركـتها، وهداها، وأعوذ بك من شر ما فيها وشر ما بعدها»، ترجمه هماغه پورتنى ترجمه ده، =

(c) ketabton.com: The Digital Library

کامیابي، نصرت، رڼايي، برکت، او هدايت سوال کوم، او په تا سره د هغې له شر نه، او د هغې نه وروسته شر نه پناه غواړم.

۹۰-۱٦- «أَصْــبَحْنَا عَلَى فِطْرَةِ الإِسْلاَمِ، وَعَلَى كَلِمَةِ الإِخْلاَصِ، وَعَلَى دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ ﷺ، وَعَلَى مِلَّةِ أَبِينَا إِبْرَاهِيمَ حَنِيفاً مُسْلِماً، وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ»[(۱)].

۞ مونږ په فطرت* د اسلام، او په کلمه د اخلاص، او په دين د محمـــد ﷺ، او په طريقه زمونږ د پلار ابراهيم عليه السلام سهار کړو[(۲)]، چي حق ته مايل* وو، او له مشرکانو څخه نه وو.

۹۱-۱۷- سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ [مائة مرة][(۳)].

۞ پاک دی الله سره له ټولي ستايني. [سل ځلي]

۹۲-۱۸- «لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ

= خو د ورځي په ځای به شپه يادوي.

(۱) احمـــد ۴۰۷/۳، ۴۰٦، ابــن الســـني په «عمل اليوم والليلة» ۳۴ نمبر حديث کي، صحيح الجامع ۲۰۹/۴.

(۲) او د ماښام په وخت به وايي: مونږ په فطرت د اسلام... ماښام کړو.

(۳) څــوک چي دا ذکر د سهار او ماښام په وخت سل ځلي ووايي، هيڅ څوک به د قيامت په ورځ لــده غــوره* عمل ونلري، مگر هغه څوک چي دده په اندازه او يا له هغه نه زيات يې دا ذکر ويلی وي.
مسلم ۲۰۷۱/۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»[عشر مرات][1] او [مرة واحدة عند الكسل][2].

۞ بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک نلري، هغه لره ټولواکي ده، او هغه لره ټولــــه غوره ستاينه ده، او هغه پر هر څه قادر دی. [لس ځلي] يا [يو ځل د تنبلۍ* په وخت کې]

۹۳-۱۹- «لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» [مائة مرة إذا أصبح][3].

۞ بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک نلري، ده لره ټولواکي ده، او هغه لره پوره غوره ستاينه ده، او هغه پر هر څه قادر دی. [د سهار په وخت سل ځلي]

۹٤-۲۰- «سُــبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، عَدَدَ خَلْقِهِ، وَرِضَا

---

(۱) نســـائي په «عمل اليوم والليلة» ۲۴ نمبر حديث کې روايت کړيدی، صحيح الترغيب والترهيب ۲۷۲/۱، «تحفــة الأخـــيار» ص۴۴ د ابن باز ليکنه، او ددې ذکر فضيلت په ص۱۴۶، ۲۵۵ نمبر حديث کې وګټل شي.

(۲) ابـــو داود ۳۱۹/۴، ابن ماجه، احمد ۶۰/۴، صحيح الترغيب والترهيب ۲۷۰/۱، صحيح ابي داود ۹۵۷/۳، صحيح ابن ماجه ۳۳۱/۲، زاد المعاد ۳۷۷/۲.

(۳) څـــوک چې دا ذکر په ورځ کې سل ځلي ووايي، نو د لسو مريانو د آزادولو په اندازه (اجر) به ورکـــړل شي، او هغه لره به سل نيکۍ وليکل شي، او سل ګناهونه به ورته وبخښـل* شي، او په هماغـــه ورځ بـــه تر ماښام پورې له شيطان نه په امان وي، او هيڅ څوک به لده نه غوره عمل ونلري، مګر هغه څوک چې دده په شان يې عمل کړی وي.
بخاري ۹۵/۴، مسلم ۲۰۷۱/۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نَفْسِهِ، وَزِنَةَ عَرْشِهِ، وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ» [ثلاث مرات إذا أصبح][(١)].

۞ پــاک دی الله، او هغــه لــره تولــه غوره ستاینه ده دده د مخلوقاتو د شمیر په اندازه، او دده د رضا (په اندازه)، او دده د عرش د وزن (په اندازه)، او دده د کلماتو د سیاهي (په اندازه). [دري خلي د سهار په وخت]

٩٥-٢١- «اللَّهُــمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْماً نَافِعاً، وَرِزْقاً طَيِّباً، وَعَمَلاً مُتَقَبَّلاً» [إذا أصبح][(٢)].

۞ الهي! زه له تا نه د گټور علم، او پاکي روزۍ*، او قبول شوي عمل سوال کوم. [چي کله سهار پاځې]

٩٦-٢٢- «أَسْتَغْفِرُ اللهَ وَأَتُوبُ إِلَيهِ» [مائة مرة في اليوم][(٣)].

۞ له الله نه بخښنه* غواړم، او هغه ته توبه اوباسم. [سل خله د ورځې]

٩٧-٢٣- «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ» [ثلاث مرات إذا أمسى][(٤)].

---

(١) مسلم ٤/٢٠٩٠.

(٢) ابــن الســني پــه «عمل اليوم والليلة» ٥٤ نمبر حديث کي، ابن ماجه ٩٢٥ نمبر حديث کي روايــت کړيدی، او شعيب او عبد القادر الأرنوؤط د «زاد المعاد» په تحقيق ٢/٣٧٥ کي د هغه اسناد حَسَن بللی دی.

(٣) بخاري (فتح الباري ١١/١٠١)، مسلم ٤/٢٠٧٥.

(٤) څــوک چي هغه د ماښام په وخت دري خلي ووايي، په هغه شپه کي به (د زهرناکي خزندې*

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ د الله پـــه بشـــپړ* کلام سره د هغه د مخلوقاتو له شر نه پناه غواړم. [درې ځلې د ماښام په وخت]

۹۸-۲۴- «اللّٰهُــمَّ صَـــلِّ وَسَـــلِّمْ عَلَـــى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ» [عشر مرات](۱).

۞ الهي! زموږ پر پیغمبر محمد درود او سلام ولیږه. [لس ځلې]

۲۸- د خوب اذکار

۹۹-۱- خپل وُرغوي* به سره یو ځای کړي، او بیا دې لاندیني اذکـــار ولـــولي، او هغه دې په لاسونو کې چُف کړي، او بیا دې په ورغویو سره خپل جسم مسه* کړي، له سره دې یې شروع کړي، او بیا مخ او بیا نور جسم (دې مسه کړي). [دا به درې ځلې کوي]

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۞ اللَّهُ الصَّمَدُ ۞ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۞ وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُواً أَحَدٌ﴾ [الإخلاص:۱-۵](۲).

زهر ورته څه ضرر ونه رسوي.

احمـــد ۲/۲۹۰، نســـائي په «عمل اليوم والليلة» ۵۹۰ نمبر حديث کي، ابن السني ۶۸ نمبر حديـــث کـــي روايـــت کړيدی، صحيح الترمذي ۳/۱۸۷، صحيح ابن ماجه ۲/۲۶۶، تحفة الأخيار ص۴۵.

(۱) (پيغـــبر ﷺ فرمايي) څوک چي د سهار په وخت، او ماښام په وخت لس لس ځلي پر ما درود ووايي، نو د قيامت په ورځ به يې زما شفاعت په برخه شي.

طـــبراني پـــه دوو اسنادو سره روايت کړيدی، چي يو اسناد يې ښه (جيد) دی، مجمع الزوائد ۱۰/۱۲۰، صحيح الترغيب والترهيب ۱/۲۷۳ دي وکتل شي.

(۲) بخاري (فتح الباري ۹/۶۲)، مسلم ۴/۱۷۲۳.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ ترجمه يې مخکې شویده.[٧٠ نمبر ذکر دي وکتل شي]

بسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ * مِن شَرِّ مَا خَلَقَ * وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ * وَمِن شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ * وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ [الفلق: ١-٥](١).

۞ ترجمه يې مخکې شویده.[٧٠ نمبر ذکر دي وکتل شي]

بسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ * مَلِكِ النَّاسِ * إِلَهِ النَّاسِ * مِن شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ * الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ * مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ﴾ [الناس: ١-٦](٢).

۞ ترجمه يې مخکې شویده.[٧٠ نمبر ذکر دي وکتل شي]

١٠٠-٢- ﴿اللّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لاَ تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلاَ نَوْمٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ مَن ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلاَّ بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلاَ يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلاَّ بِمَا شَاء وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ وَلاَ يَؤُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ [البقرة: ٢٥٥](٣).

---

(١) مخکيني تخريج دي وکتل شي.(ژباړن)

(٢) مخکيني تخريج دي وکتل شي.(ژباړن)

(٣) څوک چې کله خپل د خوب ځای ته راشي او آيت الکرسي ووايي، نو د الله له طرفه به يو ساتونکی ورته مقرر شي، او شيطان به ورته نه نژدې کيږي تر څو چې سهار شي.
بخاري (فتح الباري ٤٧٨/٤).

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ ترجمه يې مخکې شويده.[۷۰ نمبر ذکر دي وکتل شي]

۱۰۱-۳- ﴿آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِن رَّبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللّهِ وَمَلآئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لاَ نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ وَقَالُواْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ * لاَ يُكَلِّفُ اللّهُ نَفْساً إِلاَّ وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لاَ تُؤَاخِذْنَا إِن نَّسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلاَ تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْراً كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلاَ تُحَمِّلْنَا مَا لاَ طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَآ أَنتَ مَوْلاَنَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ [البقرة: ۲۸۵-۲۸۶][(۱)].

۞ پيغمبر ﷺ په هغه څه چې ده ته له خپل پروردګار څخه را نازل شوي دي يقين او باور کړی، او مومنانو هم (په هغه يقين کړی)، او ټولو ايمان راوړ په الله، او د هغه په ملائکو، او د هغه په کتابونو، او د هغه په پيغمبرانو، (پداسي حال کې چې ټول وايي): د (الله) د پيغمبرانو د هيڅ يو په مينځ کې فرق* نه کوو، او (همدارنګه پيغمبر او مومنان) وايي: مونږ (د الله حکم) واوريده، او (د هغه) اطاعت* مو وکړ، ای پروردګاره! ستا بخښنه غواړو، او تا ته (د

(۱) چا چې دا دوه آيته د شپې ولوستل، نو هغه ورته کافي ده.
بخاري (فتح الباري ۹/۹۴)، مسلم ۱/۵۵۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولو مخلوقاتو) بيا در تګ دی.

الله هيڅ څوک د قدرت او طاقت نه زيات نه مکلف کوي، کوم (نـيک) کار چې يې کړی د هغه (ثواب) همده لره دی، او کوم (بد) کـار چـې يې کړی د هغه (عذاب) پر همده باندې دی، ای زمونږ پروردګاره! مونږ (په ګناه) مه نيسه کله چې (ستا حکم) هير کړو، او يـا پـه خطا سره (ګناه وکړو)، ای پروردګاره! او مه ايږده پر مونږ بـاندې درووند بار، لکه څنګه چې دې زمونږ نه مخکې کسانو باندې ايښی وو، ای پروردګاره! او مه ايږده پر مونږ باندې هغه بار چې مونږ يې هيڅ طاقت نلرو، او زمونږ د(ګناهونه) نه تير شه، او مونږ ته بخښنه وکـړه، او پـر مونږ رحم وکړه، ته زمونږ مددګار يې، نو ته مونږ پر کافر قوم بريالي* کړې.

١٠٢-٤- [(١)] «باسْمِكَ رَبِّي وَضَعْتُ جَنْبِي وَبِكَ أَرْفَعُهُ، إِنْ أَمْسَكْتَ نَفْسِي فَارْحَمْهَا، وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ» [(٢)].

---

(١) (پيغمـبر ﷺ فرمايي) کله چې له تاسو نه يو له خپل بستر نه پاڅيږي* او بيا ورته بېرته راشي، نـو د څادر په پلو دې هغه درې ځلې راټک وهي، او بيا دې بسم الله پرې ووايي، ځکه هغه نـه پوهيږي چې د هغه ځای ته له هغه نه وروسته څه راغلي دي، او چې کله څملي* نو بيا دې ووايي:.. باقي حديث.

(٢) بخاري ١٢٦/١١، مسلم ٢٠٨٤/٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! ستا په نوم سره مي خپله ډډه ولګوله، او ستا (په نوم سره يې) بيرته را پورته کوم، که دي زما روح قبض کړ، نو رحم پر* وکړه، او که دي بيرته را وليږه[(١)]، نو ساتنه يې وکړه، په هغه څه سره چې د خپلو نيکو بندګانو (ساتنه* کوې).

١٠٣-٥- «اللَّهُمَّ إِنَّكَ خَلَقْتَ نَفْسِي وَأَنْتَ تَوَفَّاهَا، لَكَ مَمَاتُهَا وَمَحْيَاهَا، إِنْ أَحْيَيْتَهَا فَاحْفَظْهَا، وَإِنْ أَمَتَّهَا فَاغْفِرْ لَهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ»[(٢)].

۞ الهي! په رښتيا سره تا زما روح پيدا کړی، او ته يې مړ کوې، او تا لره يې مرګ او ژوند دی، که دي ژوند ورکړ نو حفاظت يې وکړې، او که دي مړ کړ، نو بخښنه ورته وکړې، الهي! زه درنه د روغتيا سوال کوم.

١٠٤-٦-[(٣)] «اللَّهُمَّ قِنِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعَثُ عِبَادَكَ» [ثلاث مرات][(٤)].

۞ الهي! ستا له عذاب نه مي وساتي په کومه ورځ چې خپل

---

(١) يعني: زما روح دي قبض نه کړ، او دوباره دي راويښ کړم.(ژباړن)

(٢) مسلم ٢٠٧٣/٤، احمد په خپل لفظ سره ٧٩/٢.

(٣) پيغمبر ﷺ کله چې به ووده کيده، خپل ښی لاس به يې تر باړخو* لاندې ايښوده، او بيا به يې داسي ويل:.. باقي حديث.

(٤) ابو داود بلفظه ٣١١/٤، صحيح الترمذي ١٤٣/٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندګان بيا ژوندي کوي. [دري خلي]

١٠٥-٧- «بِاسْمِكَ اللّهُمَّ أَمُوتُ وَأَحْيَا»[(١)].

۞ الهي! ستا په نوم سره مرم، او ژوندی کيږم.

١٠٦-٨- «سُبْحَانَ اللهِ» [ثلاثاً وثلاثين][(٢)].

۞ پاک دی الله ﷻ. [دري ديرش خله]

«الْحَمْدُ للهِ» [ثلاثاً وثلاثين][(٣)].

۞ ټولــــه غوره ستاينه الله لره ده. [دري ديرش خله]

«اللهُ أَكْبَرُ»[ثلاثاً وثلاثين][(٤)].

۞ الله ډير لوی دی. [دري ديرش خله]

١٠٧-٩- «اللّهُــــمَّ رَبَّ السَّموات السَّبْعِ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِـــيمِ، رَبَّـــنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى، وَمُنْزِلَ الـــتَّوْرَاةِ وَالإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ، اللّهُمَّ أَنْتَ الأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الآخِرُ

---

(١) بخاري (فتح الباري ١١٣/١١)، مسلم ٢٠٨٣/٤.

(٢) خــوک چي دا اذکار د خوب خای ته د راتګ په وخت کي ووايي، نو دا هغه لره د يو خادم نه هم غوره دي.

بخاري (فتح الباري ٧١/٧)، مسلم ٢٠٩١/٤.

(٣) مخکيني تخريج دي وکتل شي.(ژباړن)

(٤) مخکيني تخريج دي وکتل شي.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ، اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ، وَأَغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ»[(۱)].

۞ الهي! د اوو آسمانونو پروردګاره! د لوی عرش پروردګاره! زمونږ پروردګاره! او د هر شي* پروردګاره! د دانې* او زڼي* چوونکيه! د تورات او انجيل او فرقان نازلونکيه! پناه غواړم په تا سره د هر هغه شي* له شر نه چي تندی* يې تا نيولی دی[(۲)]، الهي! ته اول يې، له تا نه مخکي څه نشته، او ته آخر يې، له تا نه وروسته څه نشته، او ته (په يقيني دلائلو سره) ښکاره يې، له تا نه بل زيات ښکاره نشته، او ته (د ذات په لحاظ) له (نورو نه) پټ يې، او له تا نه هيڅ شی پټ نه دی[(۳)]، له مونږ نه قرض ليري کړې، او له فقر نه مو (وساتې)، شتمن (مو) کړې.

۱۰۸-۱۰- «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَكَفَانَا وَآوَانَا، فَكَمْ مِمَّنْ لاَ كَافِيَ لَهُ وَلاَ مُؤْوِيَ»[(٤)].

---

(۱) مسلم ۲۰۸۴/۴.

(۲) يعني: ستا په قبضه او قدرت کي دی.(ژباړن)

(۳) اخيرنی خلور جملي د مفهوم او معنی په لحاظ ترجمه شويدي، نه د الفاظو په لحاظ.
تحفة الأحوذي بشرح جامع الترمذي ۳۳۲۲ نمبر حديث، عون المعبود شرح سنن أبي داود ۴۳۹۲ نمبر حديث دي وکتل شي.(ژباړن)

(٤) مسلم ۲۰۸۵/۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ ټولــه غوره ستاينه هغه الله لره ده چې مونږ ته یې خوراک* او څښاک* راکړي، او له شر نه یې ساتلي یو، او مونږ ته یې د اوسیدو* ځــای راکــړی، څومره ډیر خلک داسي شته چې دوی لره د شر نه ساتونکي، او د اوسیدو ځای ورکونکی نشته.

١٠٩-١١- «اللّٰهُــمَّ عَــالِمَ الْغَيْــبِ وَالشَّهَادَةِ، فَاطِرَ السَّمواتِ وَالأَرْضِ، رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ، أَشْهَدُ أَنْ لاَّ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشِرْكِهِ، وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءاً، أَوْ أَجُرَّهُ إِلَى مُسْلِمٍ»[١].

۞ ترجمه یې مخکې شویده. [٨٥ نمبر ذکر دي وکتل شي]

١١٠-١٢- ﴿الم﴾ السجده سورت، او د مُلک سورت (تَبَارَكَ) به وایې[٢].

١١١-١٣-[٣] «اللّٰهُــمَّ أَسْلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ، وَفَوَّضْتُ أَمْــرِي إِلَيْكَ، وَوَجَّهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ، رَغْــبَةً وَرَهْــبَةً إِلَيْكَ، لاَ مَلْجَا وَلاَ مَنْجَأَ مِنْكَ إِلاَّ إِلَيْكَ، آمَنْتُ

(١) ابو داود ٣١٧/٤، صحيح الترمذي ١٤٢/٣.

(٢) ترمذي، نسائي، صحيح الجامع ٢٥٥/٤.

(٣) کلــه چــې د خوب کولو اراده وکړې نو د لمانځه د اوداسه په شان اودس وکړه، او بیا پر ښي اړخ* پریوزه*، او داسي ووایه: ... الحدیث.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ، وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ»[(۱)].

۞ الهـــي! مــــا خپل ځان تا ته تسليم کړ، او خپل کار مي تا ته وســـپاره*، او خپل مخ مي تا ته وګرځاوه*، او خپله شا مي تا ته تکيه کړه[(۲)]، پداسي حال کي چي ستا له عذاب نه ډار لرم، او ستا و رحمت ته اميد لرم، بيله تا نه بل هيڅ د نجات او پناه ځای نشته، ايمان مي راوړ ستا پر هغه کتاب چي تا نازل کړی، او ستا پر هغه پيغمبر چي تا (مونږ ته) استولی دی.

۳۹- په خوب کي له يوې ړخي* نه بلې ړخي ته اوښتلو دعا

۱۱۲- «لاَ إِلَــهَ إِلاَّ اللَّهُ الوَاحِدُ القَهَّارُ، رَبُّ السَمواتِ والأَرْضِ، وما بَيْنَهُمَا العَزِيزُ الغَفَّارُ»[(۳)].

۞ بـــيله يـــو او غالب الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، د آسمانونو او ځمکي او د هغو په مينځ کي مخلوقاتو پروردګار دی، د زور او غلبي څښتن دی، بخښونکی دی.

---

(۱) پيغمـــبر ﷺ هغــه چا ته چي دا اذکار يې ووېل داسي وفرمايل: که چيري مړ شې، نو مسلمان به مړ شې.

بخاري (فتح الباري ۱۱/۱۱۳)، مسلم ۴/۲۰۸۱.

(۲) يعني تولـه تکيه او اعتماد مي پر تا دی.(ژباړن)

(۳) دا دوعا به هغه وخت وايې چي په شپه کي له يوه اړخ* نه بل اړخ ته واوړې.

حـــاکم ۱/۵۴۰ صـــحيح کړی، او ذهبي موافقه ورسره کړيده. نسائي په «عمل اليوم والليلة» کي. او ابن السني روايت کړيدی، صحيح الجامع ۴/۲۱۳.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳۰- په خوب کي د نا آرامۍ او له ويري سره مخامخ کيدلو دعا

۱۱۳- «أَعُـــوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ وَشَرِّ عِبَادِهِ وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ يَحْضُرُونَ»[(۱)].

۞ زه پناه غواړم د الله په بشپړ* کلام سره د هغه له غضب او عذاب نه، او د هغه د بندګانو له شر نه، او د شيطانانو له وسوسو نه، او لدې نه چي (شيطانان) ما ته راشي[(۲)].

۳۱- هغه څه چي د خوب ليدو نه وروسته کول پکار دي

۱۱۴-۱- دري ځلي به له چپي خوا نه لاړي توکي[(۳)].

۲- دري ځلي به له شيطان نه، او د هغه څه له شر نه چي په خوب کي يې ليدلي دی په الله سره پناه غواړي[(۴)].

۳- خپل خوب به چاته نه وايي[(۵)].

۴- پر کوم اړخ* چي ويده وي له هغه نه به بل اړخ ته واوړي[(۶)].

(۱) ابو داود ۱۲/۴، صحيح الترمذي ۱۷۱/۳.

(۲) يعـــني مـــا تـــه په لمانځه کي يا د قرآن په تلاوت او بل عبادت کي راشي، او فکر مي بلي خوا ته واړوي.(ژباړن)

(۳) مسلم ۱۷۷۲/۴.

(۴) مسلم ۱۷۷۲/۴، ۱۷۷۳.

(۵) مسلم ۱۷۷۲/۴.

(۶) مسلم ۱۷۷۳/۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۵- که وغواړي نو پورته دي شي او لمونځ* دي وکړي[(۱)].

۳۳- د وترو د قنوت دعا

۱۱۶-۱- «اللَّهُـمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ، وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لِي فِيمَا أَعْطَيْتَ، وَقِنِي شَرَّ مَـا قَضَـيْتَ، فَإِنَّكَ تَقْضِي وَلاَ يُقْضَى عَلَيْكَ، إِنَّهُ لاَ يَذِلُّ مَنْ وَالَيْتَ، [وَلاَ يَعِزُّ مَنْ عَادَيْتَ]، تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ»[(۲)].

۞ الهي! د هغو کسانو په جمله کي چي تا ورته هدايت کړی، ما ته هم هدايت وکړه، او د هغو کسانو په جمله کي چي تا ورته عافيت ورکـړی مـا ته هم عافيت راکړې، ما هم له شر نه وساته، او د هغو کسانو په جمله کي چي تا محفوظ کړي، ما هم محفوظ کړه، او څه چـي دي راکړي، په هغه کي راته برکت واچوه، او څه چي تا فيصله کړې د هغه د شر نه مي وساته، ځکه همدا ته فيصله کونکی يې، او ستا د حکـم ځوک دفع کونکی نشته[(۳)]، په ربښتيا سره چي ته له چا سره دوستي وکړې، هغه به خوار نشي، او له چا سره چي دښمني وکړې،

---

(۱) مسلم ۱۷۷۳/۴.

(۲) خلـورو اصحاب السنن، احمد، دارمي، حاکم، او بيهقي روايت کړيدی، او د مربع قوسونو تر مـنـځ عبارت د بيهقي دی، صحيح الترمذي ۱۴۴/۱، صحيح ابن ماجه ۱۹۴/۱، إرواء الغليل د الباني ليکنه ۱۷۲/۲.

(۳) دا جمله د مفهوم او معنی په لحاظ ترجمه شويده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه به عزتمند نشي، ته مبارک ذات يې، او د لوړې ښېښتن يې اى زمونږ پروردګاره.

۱۱۷-۲- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لاَ أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ»(۲).

۞ الهي زه ستا په رضا سره ستا له غضب* نه پناه غواړم، او ستا په معافي سره ستا له عذاب* نه پناه غواړم، او له تا نه په تا سره پناه غواړم(۲)، ستا (د شان سره لائقه) ثنا* نشم ويلاى، ته هماغسي يې چي څنګه تا خپل ځان ستاييلى دى.

۱۱۸-۳- اللّهمّ إيَّاكَ نَعْبُدُ، ولكَ نُصَلّي ونَسجُدُ، وإليكَ نَسعَى ونَحْفِدُ، نَرجُو رَحْمَتكَ، ونَخْشَى عذابَكَ، إنَّ عَذَابَكَ بالكافِرينَ مُلْحَقٌ. اللهمّ إنّا نَستَعينُكَ، ونَستَغفرُكَ، ونُثْني عليكَ الخَيْرَ، ولا نَكْفُرُكَ، ونُؤمِنُ بكَ، ونَخْضَعُ لكَ، ونَخْلَعُ مَنْ يَكْفُرُكَ»(۳).

---

(۱) څلورو اصحاب السنن او احمد روايت كړيدى، صحيح الترمذي ۳/ ۱۸۰، صحيح ابن ماجه ۱/ ۱۹۴، ارواء الغليل ۲/ ۱۷۵.

(۲) له الله ﷻ نه په الله سره د پناه غوښتلو مقصد: په الله سره دده د جمالي صفاتو لكه غضب، قهر، جبروت او نورو داسي صفاتو له آثارو نه پناه غوښتل دي. (ژباړن)

(۳) بيهقي په «السنن الكبرى» ۲/ ۲۱۱ کي روايت كړى، او اِسناد يې صحيح بللى دى، او الباني =

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! خاص ستا عبادت کوو، او خاص تا ته لمونځ او سجده کوو، او خاص تا ته در دانګو* او ګړندي* درځو، ستا د رحمت امید* لرو، او ستا له عذاب نه ویریږو، په رښتیا سره چي ستا عذاب کفارو ته ورکړه شوی دی، الهي! مونږ له تا نه مدد غواړو، او له تا نه بخښنه* غواړو، او ستا غوره ستاینه کوو، او ستا نا شکري نکوو، او پر تا ایمان لرو، او تا ته عاجزي کوو، او له هغه چا نه لیري ځو چي ستا نا شکري کوي.

۳۳- د وترو له سلام نه وروسته ذکر

۱۱۹- «سُبْحَانَ المَلِكِ القُدُّوسُ» [ثلاث مرات والثالثة يجهرُ بها، ويمدُّ بها صوته، يقولَ:] [«رَبِّ الْمَلائِكَةِ وَالرُّوحِ»][(۱)].

۞ پاکي ده (د کائناتو) تولواک لره پوره پاکي.

[دا به دري ځلي وایي، او په دریم ځل به په لوړ او اوږده آواز سره دا وایي:]

د ملائکو او جبرائیل پروردګار.

۳۴- د پریشانی او غم (لري کولو) دعا

۱۲۰-۱- «اللَّهُــمَّ إِنِّي عَبْدُكَ، ابْنُ عَبْدِكَ، ابْنُ أَمَتِكَ،

په ارواء الغليل ۲/ ۱۷۰ کي وايي: او دا اسناد صحيح دی، او هغه پر عمر باندي موقوف دی.

(۱) نسائي ۳/۲۴۴، دار قطني او نورو روايت کړيدی، او د مربع قوسونو مينځ کي عبارت د دارقطني ۲/ ۳۱ زيادت دی، او اسناد يې صحيح دی، زاد المعاد د شعيب الأرنؤوط او عبد القادر الأرنؤوط تحقيق ۱/ ۳۳۷.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نَاصِـيَتِي بِيَدِكَ، مَاضٍ فِيَّ حُكْمُكَ، عَدْلٌ فِيَّ قَضَاؤُكَ، أَسْأَلُكَ بِكُـلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ، أو أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَداً مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَجْعَـلَ الْقُـرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي، وَنُورَ صَدْرِي، وَجَلاَءَ حُزْنِي، وَذَهَابَ هَمِّي»[١].

۞ الهي! زه ستا بنده، ستا د بنده زوی، ستا د مينځي* زوی يم، زما تندی* ستا په لاس کي دی، ستا حکم پر ما جاري دی، ستا فيصله زما په حق کي عادلانه* ده، ستا په هغه ټولو نومونو سره له تا نه سوال کوم، چي تا خپله خپل ځان په هغه نومولی* دی، او يا دي په خپل کتاب کي نازل کړيدی، او يا دي خپل مخلوق نه چا ته ښودلی دی، او يا دي په خپل غيبي علم کي له ځان سره ساتلی دی، (پدي ټولو در نه سوال کوم) چي ته قرآن زما د زړه پسرلی*، او د سيني روښنايي، او د غمونو ورک کونکی، او د پريشانيو* ختمونکی وګرځوې.

١٢١-٢- «اللَّهُـمَّ إِنِّـي أَعُـوذُ بِكَ مِنْ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ وَالْعَجْـزِ وَالْكَسَـلِ وَالْـبُخْلِ وَالْجُـبْنِ وَضَلَعِ الدَّيْنِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ»[٢].

---

(١) احمد ١/٣٩١، او البانی هغه صحيح بللی دی.

(٢) بخاري ١٥٨/٧، پيغمبر ﷺ به دا دعا ډيره ويله. بخاري (فتح الباري ١٧٣/١١) دي وګټل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهـــي! زه پـــه تا سره پناه غواړم له پريشانۍ او غم نه، او له کمزورتيا (سستۍ) او لټۍ* نه، او بخيل توب* او بي زړه توب* نه، او د قرض له زياتيدو او د خلکو له غلبې مونډلو نه.

۳۵- د بې قرارۍ دعا

۱۲۲-۱-«لاَ إِلَــهَ إِلاّ اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لاَ إِلَهَ إِلاّ اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لاَ إِلَهَ إِلاّ اللَّهُ رَبُّ السَّمواَتِ وَرَبُّ الأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ»(۱).

۞ بل د عبادت وړ* معبود* نشته بيله هغه الله نه چې لوی او حلم لرونکي دی ، بل د عبادت وړ* معبود* نشته بيله هغه الله نه چې د لوی عرش څښتن دی، بل د عبادت وړ* معبود* نشته بيله هغه الله نه چې د آسمانونو او ځمکې پروردګار دی، او د عزتمند عرش پروردګار دی.

۱۲۳-۲- «اللَّهُــمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو فَلاَ تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ وأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ»(۲).

۞ الهي! زه ستا د رحمت اميد لرم، نو زما نفس ته مې د سترګې د رپ* په اندازه هم مه پرېږده، او زما کارونه ټول راته اصلاح کړې، بيله

(۱) بخاري ۱۵۴/۷، مسلم ۲۰۹۲.

(۲) ابـــو داود ۳۲۴/۴، احمـــد ۴۲/۵، او الـــباني په صحيح ابي داود ۹۵۹/۳ کې د هغه اسناد صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

۱۲٤-۳- «لاَ إِلَـهَ إِلاّ أَنْـتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنْ الظَّالِمِينَ»(۱).

۞ بیله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، پاک یې ته، په رښتیا سره زه له ظالمانو نه یم.

۱۲٥-٤- «اللّٰهُ اللّٰهُ رَبِّي لاَ أُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً»(۲).

۞ الله الله زما پروردګار دی، له هغه سره هیڅ شی شریک نه بولم.

۳٦- د دښمن او حکمران* سره مخامخ کیدو* دعا

۱۲٦-۱- «اللَّهُـمَّ إِنَّا نَجْعَلُكَ فِي نُحُورِهِمْ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ»(۳).

۞ الهي! مونږ تا د دوی مقابلې ته ګرځوو، اوپه تا سره د دوی د شر نه پناه غواړو.

۱۲۷-۲- «اللَّهُـمَّ أَنْتَ عَضُدِي، وَأَنْتَ نَصِيرِي، بِكَ أَجُولُ، وبِكَ أَصُولُ، وَبِكَ أُقَاتِلُ»(٤).

---

(۱) ترمذي ٥۲۹/٥، حاکم ٥۰٥/۱، او هغه يې صحيح بللی، او ذهبي موافقه ورسره کړيده، صحيح الترمذي ۱٦۸/۳.

(۲) ابو داود ۸۷/۲، صحيح ابن ماجه ۳۳٥/۲.

(۳) ابو داود ۸۹/۲، حاکم ۱٤۲/۲، او هغه يې صحيح بللی، او ذهبي ورسره موافقه کړيده.

(٤) ابو داود ٤۲/۳، ترمذي ٥۷۲/٥، صحيح الترمذي ۱۸۳/۳.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! ته زما مټ يې، او ته مې مددګار يې، ستا (په قدرت) سره ګرځم راګرځم، او (په دښمن باندې) حمله کوم، او جنګيږم.

۱۲۸-۳- «حَسْبُنَا ونِعْمَ الوَكِيلُ»[1].

۞ الله مونږ ته بس او کافي دی، او هغه ښه کار ساز دی.

۳۷- د حکمران* د ظلم نه د ویرې دعا

۱۲۹-۱- «اللَّهُــمَّ رَبَّ السَّموات السَّبْعِ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيم، كُنْ لِي جَاراً مِنْ فُلان بن فُلان، وَأَحْزَابه مِنْ خَلائقكَ، أَنْ يَفْرُطَ عَلَيَّ أَحَدٌ مِنْهُمْ، أَوْ يَطْغَى، عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ، ولا إِلَهَ إلاّ أَنْتَ»[2].

۞ الهــي، اې د اوو آســمانونو پــروردګاره! او د لوی عرش پروردګاره! زما لپاره پناهګاه شې لدې نه چې فلانکی د فلانکي زوی، او د هغــه ډلې -چــې ستا د مخلوقاتو نه دي- پر ما زیاتی او تجاوز* وکړي، چا ته چې ته پناه ورکړې هغه غالبه دی، او ډېره لويه ده ستاينه ستا، او بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

۱۳۰-۲- «اللهُ أَكبرُ، اللهُ أَعَزُّ مِن خَلْقِه جميعاً، اللهُ أَعَزُّ

---

(۱) بخاري ۱۷۲/۵.

(۲) بخــاري په «الأدب المفرد» ۷۰۷ نمبر حديث کې روايت کړيدی، او الباني په «صحيح الأدب المفرد» ۵۴۵ نمبر حديث کې هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مّـــا أخــــافُ وأَحْذَرُ، أَعُوذُ باللهِ الذي لا إلهَ إلاّ هوَ، المُمْسكُ السّمَوات السّبْعِ أَن يَقَعْنَ على الأَرْضِ إلاّ بإِذْنه، من شَرِّ عبدكَ فُلانٍ، وجُنُودِه وأَتْباعه وأَشْياعه، منَ الجِنّ والإِنْسِ، اللهمّ كُنْ لي جاراً مِنْ شَرِّهِم، جلَّ ثَناؤُكَ وعَزَّ جارُكَ، وتَبارَكَ اسْمُكَ، ولا إِلَهَ غَيْرُكَ» [ثلاث مرات][1].

۞ الله ډیر لوی دی، الله له ټول مخلوق نه زورور دی، الله له هغه چا نه ډیر زورور دی له کوم نه چې زه ویریږم* او خطر احساسوم، په هغه الله سره پناه غواړم کوم چې بیله هغه نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، او (هغه ذات) چې ټینګونکی داوو آسمانونو دی لدې نه چې بې دده لـــه اجـــازې او حکم نه پر ځمکه راولویږي، (پناه غواړم) ستا د فلانکي بنده له شر نه، او د هغه له انسي او جِني پیرَوانو او لښکرو نه، الهي! د دوی له شر نه زما لپاره پناهګاه شې، او ډیره لویه ده ستاینه ستا، او مـــبارک دی نـــوم ســـتا، او بیله تا نه د عبادت وړ* معبود* نشته.

[درې ځلې*]

۳۸- د ښمن ته ښیرا* کول

۱۳۱ – «اللَّهُـــمَّ مُـــنْزِلَ الْكِتَابِ، سَرِيعَ الْحِسَابِ، اهْزِمِ

---

(۱) بخـــاري «الأدب المفـــرد» ۷۰۸ نمبر حدیث کې روایت کړیدی، او الباني په «صحیح الأدب المفرد» ۵۴۶ نمبر حدیث کې هغه صحیح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الأَحْزَابَ، اللَّهُمَّ اهْزِمْهُمْ وَزَلْزِلْهُمْ»[(١)].

۞ الهـــي! اې د کـــتاب نازلونکيه! اى ژر* حساب کونکيه! (د دښمنانو) ډلو ته ماتې* ورکړې، الهي! ته ماتې* ورته ورکړې، او (ځمکه يې تر پښو* لاندې) ولړزوې*.

۳۹- د کوم قوم نه چې ويره* لري، دا دعا به وايي

۱۳۲ – «اللَّهُمَّ اكْفِنِيهِمْ بِمَا شِئْتَ»[(٢)].

۞ الهـــي! څنګه چې ته غواړې هماغسې مې د هغوى له شر نه وساتې.

۴۰- څوک چې ايمان کې شک وکړي دهغه دعا

۱۳۳-۱- په الله سره به پناه غواړي[(٣)].

۲- کوم شي کې چې شک وي هغه کې به بيا فکر* نکوي[(٤)].

۱۳٤–۳– يَقولُ: «آمَنْتُ بِاللهِ وَرُسُلِه»[(٥)].

۞ او وايي به: پر الله او د هغه پر پيغمبرانو مې ايمان راوړى دى.

۱۳٥–٤– يقرأُ قولَه تعالى: ﴿هُوَ الأَوَّلُ وَالآخِرُ وَالظَّاهِرُ

(١) مسلم ۳/۱۳٦۲.

(٢) مسلم ۴/۲۳۰۰.

(٣) بخاري (فتح الباري ٦/۳۳٦)، مسلم ١/١٢٠.

(٤) بخاري (فتح الباري ٦/۳۳٦)، مسلم ١/١٢٠.

(٥) مسلم ١/١١٩-١٢٠.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ [الحديد: ۳] [۱].

۞ دا آیت به وایي: هغه (یعني الله) اول دی، او آخر دی، او ظاهر دی، او باطن دی، او هغه په هر څه پوه* دی.

۴۱- دقرض اداء کولو دعا

۱۳۶-۱- «اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلالِكَ عَنْ حَرَامِكَ، وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ» [۲].

۞ الهي! ستا په حلالو مي ستا له حرامو وساتې، او ستا په فضل مي بیله تا نه بل چا نه بي نیازه* کړې.

۱۳۷-۲- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ، وَضَلَعِ الدَّيْنِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ» [۳].

۞ الهي! زه له پریشانۍ او غم نه، او له کمزورتیا (سستۍ) او لټۍ* نه، او بخیلۍ* او بي زړه توب* نه، او د قرض زیاتیدو او د خلکو له غلبې موندلو نه په تا سره پناه غواړم.

---

(۱) ابو داود ۳۲۹/۴، او الباني په صحیح ابي داود ۹۶۲/۳ کي د هغه اسناد حَسَن بللی دی.

(۲) ترمذي ۵۶۰/۵، صحیح الترمذي ۱۸۰/۳.

(۳) بخاري ۱۵۸/۷.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۲- په لمانځه او تلاوت کې د وسوسې دعا

۱۳۸- «أَعُوذُ باللهِ مِنَ الشَيْطَانِ الرَّجِيمِ، واتْفُلْ على يسارِكَ» [ثلاثاً][۱].

۞ له رټل شوي شيطان نه په الله سره پناه غواړم.

او بيا دي و چپ* طرف ته (لاړي) تف کړي. [درې ځلې]

۴۳- چا ته چې يو کار مشکل شي د هغه دعا

۱۳۹- «اللهمّ لا سَهْلَ إلاّ ما جَعَلْتَهُ سَهْلاً، وأنتَ تَجْعَلُ الحَزْنَ إذا شئتَ سَهْلاً»[۲].

۞ الهي! هيڅ آسان شی نشته، مګر هغه چې ته يې آسان کړې، او ته چې وغواړې سخت او ګران آسانوې.

۴۴- څوک چې ګناه وکړي، هغه به داسې کوي

۱۴۰- داسې بنده به نه وي چې ګناه وکړي، او بيا په ښه توګه* اودس وکړي، او بيا پاځيږي* دوه رکعته لمونځ* وکړي، او بيا له الله نه بخښنه وغواړي، او الله ورته بخښنه او عفو ونکړي[۳].

---

(۱) مسلم ۱۷۲۹/۴ له عثمان بن ابي العاص ﷺ نه روايت کړيدی، او په هغه کې داسې راغلي دي: ما همداسې وکړه، نو الله ﷻ هغه له ما نه ليرې کړه.

(۲) صحيح ابن حبان ۲۴۲۷ نمبر حديث (موارد)، ابن السني ۳۵۱ نمبر حديث، او حافظ وايي: دا حديث صحيح دی. او عبد القادر الأرناؤوط هم هغه د نووي د اذکارو په تحقيق ص۱۰۶ کې هغه صحيح بللی دی.

(۳) ابو داود ۸۶/۲، ترمذي ۲۷۵/۲، او الباني په صحيح ابي داود ۲۸۳/۱ کې هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۵- د شیطان او د هغه د وسوسو د لیرې کولو دعاګانې

۱۴۱- په الله ﷻ سره له شیطان نه پناه غوښتل[۱].

۱۴۲- آذان کول[۲].

۱۴۳- ذکر کول، او د قرآن تلاوت کول[۳].

۴۶- کله چې یې د خوښې خلاف کار پېښ شي، او یا له کوم کار نه عاجز شي، داسې به وايي

۱٤٤- «قَدَّرَ اللّٰهُ وما شاءَ فَعَلَ»[٤].

(۱) ابـــو داود ۱/۲۰٦، ترمذي، صحيح الترمذي ۱/۷۷، او د المؤمنون سورت، ۹۸-۹۹ آيتونه دي وكتل شي.

(۲) مسلم ۱/۲۹۱، بخاري ۱/۱۵۱.

(۳) (پيغمبر ﷺ فرمايي) خپلو كورونو څخه هديرې* مه جوړوى، شيطان له هغه كور نه تښتي چې په هغه كي د بقرې سورت ويل كيږي.
مســـلم ۱/۵۳۹. او له هغـــو شـــيانو نه چې شيطان شړي* او ليرې كوي يې د سهار او ماښام اذكـــار، د ووده كيدلو او ويښيدلو اذكار، او كور او مسجد ته ننوتلو او له هغه نه وتلو اذكار، او نـــور شـــرعي اذكـــار لكه آيت الكرسي د خوب په وخت كي، د بقرې د سورت آخيرني دوه آيـــتونه. او څـــوک چې «لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك، وله الحمد، وهو على كل شـــيء قديـــر» ســـل ځلي ووايي، نو دا به په هغه ټوله ورځ كي دده لپاره له شيطان نه د ساتلو وسيله وي. او همدارنګه آذان هم شيطان شړي او لرې كوي يې.

(٤) (پيغمـــبر ﷺ فرمايي) قوي مسلمان له كمزوري مسلمان نه الله ته زيات غوره* دى، او په دواړو كـــي خـــير شته، په هغه څه حرص او كوښښ وكړه چې تاته ګټه لري، او له الله ﷻ نه مرسته وغـــواړه، او مه عاجزه كيږه، او كه يو څه درته پېښ شي، نو داسې مه وايه: چې كه داسې مې كـــړي واى، نـــو داسې به شوي واى، بلكه داسې ووايه: چې الله ﷻ (همدا زما) په تقدير كي ليكـــلي وه، او څه يې چې وغوښتل ويې كړل، ځكه «لَوْ» (يعني: «كه چيرې») كلمه استعمالول =

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الله (دا کار) په ازلي تقدير کي (همداسي) ليکلی وو، او څنګه چي ېې وغوښتل هماغسي ېې وکړل.

۴۷- د پيدا شوي ماشوم* مور او پلار ته مبارکي ورکول، او د هغې جواب

١٤٥- «بــارَكَ اللهُ لــكَ في الموهُــوب لكَ، وشَكَرتَ الواهــبَ، وبَلَغَ أَشُدَّهُ، ورُزِقْتَ بِرَّهُ»، ويردّ عليه المُهَنَّأُ فيقول: «بــارَكَ اللهُ لــكَ وبارَكَ عليكَ، وجزاكَ اللهُ خيراً، ورَزَقَكَ اللهُ مِثْلَهُ، وأَجْزَلَ ثَوابَكَ»[١].

۞ الله دي ستا په درکړل شوي (ماشوم) کي برکت واچوي، او (د هغــه) د ورکونکــي شکر اداء کړې، او ماشوم دي خپل قوت او ځواني ته ورسيږي، او د هغه نيکي* دي په نصيب شه.

او د ماشوم مور او پلار به په جواب کي داسي وايي: الله دي تا ته برکت درکړي، او پر تا دي برکت کښيږدي، او الله دي تا ته نيکه جزا (ثواب) درکړي، او همداسي ماشوم دي در په برخه* کړي، او ثواب دي تا ته زيات کړي.

او ويل) دشيطان کارونو ته لاره* خلاصوي*. مسلم ٢٠٥٢/٤.

(١) الاذکار د نووي ليکنه ص٣٤٩، صحيح الاذکار د سليم الهلالي ليکنه ٧١٣/٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۸- د ماشومانو د حفظ او امان لپاره دعا

۱٤٦- كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُعَوِّذُ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ يَقُولُ: «أُعِيذُكُمَا بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ، وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لامَّةٍ»[١].

۞ رسول الله ﷺ به د حَسَن او حُسين لپاره پناه غوښتله، او داسي به يې ويل[٢]: ستاسو دواړو لپاره زه د الله په كامل كلام سره له هر شيطان، او زهرناك (حيوان) نه، او له هري آفت او ضرر رسونكي ستركي نه پناه غواړم.

۴۹- د بيمار د پوښتني په وخت هغه ته دعا

۱٤٧-١- «لا بَأْسَ، طَهُورٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ»[٣].

۞ ښه پروا نشته، ان شاء الله (دا بيماري به ستا د ګناهونو) د پاكوالي سبب به وي.

۱٤٨-٢- «أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ، رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، أَنْ يَشْفِيَكَ» [سبع مرات][٤].

---

(١) بخاري ١١٩/۴، له ابن عباس رضي الله عنهما نه روايت كړيدى.

(٢) يعني د هغوى د حفاظت لپاره به يې دا دعا كوله.(ژباړن)

(٣) بخاري (فتح الباري ١١٨/١٠).

(٤) (پيغمبر ﷺ فرمايي) داسي مريض به نه وي چي اجل يې نه وي راغلى، او يو مسلمان بنده يې پوښتني ته راشي او دا (پورتنى) دعا اووه ځلي ووايي، مګر دا چي روغ به شي. ترمذي، ابو داود، صحيح الترمذي ٢١٠/٢، صحيح الجامع ١٨٠/٥.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ له هغه لوی او عظمت والا الله نه سوال کوم چې د لوی عرش څښتن دی، چې تا لره شفا او روغتیا درکړي. [اووه ځلې]

۵۰- د بیمار* د پوښتنې کولو فضیلت

۱۴۹- قال ﷺ: «إذا عادَ الرجُلُ أَخاهُ الْمُسْلِمَ مَشَى فِي خرَافَةِ الْجَنَّة حَتَّى يَجْلسَ، فَإِذَا جَلَسَ غَمَرَتْهُ الرَّحْمَةُ، فَإِنْ كَانَ غُدْوَةً صَلَّى عَلَيْه سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَك حَتَّى يُمْسيَ، وَإِنْ كَانَ مَسَاءً صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَك حَتَّى يُصْبِحَ» (١).

۞ پیغمبر ﷺ فرمايي: کله چې يو سړی د خپل (بیمار) مسلمان ورور پوښتنې ته ورځي، نو دی د جنت په میوو کې روان وي تر څو چې کښیني*، کله چې کښیني نو په رحمت کې پټ شي، که (دا وخت) سهار* وي نو اویا زره ملائکې* به ده ته دعا کوي، تر څو چې ماښام* کیږي، او که (دا وخت) ماښام وي، نو اویا زره ملائکې به ده ته دعا کوي تر څو چې سهار کیږي.

۵۱- د ژوند نه نا امیده بیمار* دعا

۱۵۰-۱- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَأَلْحِقْنِي بِالرَّفِيقِ

(۱) ترمذي، ابن ماجه، احمد، صحیح ابن ماجه ۲۴۴/۱، صحیح الترمذي ۲۸٦/۱، او احمد شاکر هغه صحیح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الأَعْلَى»[١].

۞ الهي! ما ته بخښنه وکړې، او پر ما رحم وکړې، او د لوړ مقام والا پیغمبرانو سره مي یو ځای کړې.

١٥١-٢- جَعلَ النبيُّ ﷺ عندَ مَوته يُدْخل يَدَيْه في الْمَاء فَيَمْسَحُ بهمَا وَجْهَه ويَقُول: «لاَ إِلَه إلاَّ اللَّه، إِنَّ لِلْمَوْتِ لَسَكَرَات»[٢].

۞ پیغمبر ﷺ د خپل مرګ په وخت کې خپل لاسونه په اوبو کې وهل او بیا به یې خپل مخ په هغه مسه* کاوه، او ویل به یې: بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، په رښتیا سره چې مرګ ډیري سختی لري.

١٥٢-٣- «لاَ إِلَهَ إلاّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لاَ إِلَهَ إلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ، لاَ إِلَهَ إلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لاَ إِلَهَ إلاّ اللَّهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، لاَ إِلَهَ إلاّ اللَّهُ وَلاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إلاّ بِاللَّه»[٣].

---

(١) بخاري ١٠/٧، مسلم ١٨٩٣/٤.

(٢) بخاري (فتح الباري ١٤٤/٨) او په هغه کې د مسواک ذکر هم شویدی.

(٣) ترمذي، ابن ماجه، او الباني هغه صحیح بللی دی، صحیح الترمذي ١٥٢/٣، صحیح ابن ماجه ٣١٧/٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، الله ډیر لوی دی، بیله یو الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه یو دی، بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه یو دی، شریک نلري، بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه لره ټولواکي ده، هغه لره پوره غوره ستاینه ده، بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، او نشته طاقت او قوت (د گناه نه د ساتلو* او د نیکیو د کولو) د یو الله په مدد او توفیق سره.

۵۲- ځکندن* حالت کي سړي ته یادونه

۱۵۳- (پیغمبر ﷺ فرمایي) د چا چي آخري خبره «لا إله إلا الله» وي، نو جنت ته به داخل شي[١].

۵۳- چا ته چي مصیبت رسیدلی وي، د هغه دعا

۱۵٤- «إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، اللهمّ أْجُرْنِي في مُصيبَتِي، وأَخْلفْ لي خَيراً منها»[٢].

۞ بي شکه چي مونږ الله لره یو، او هغه ته ورتلونکي یو، اې الله ما ته زما په مصیبت کي اجر راکړې، او د هغه په بدل کي ما ته له هغه نه ښه راکړې.

---

(١) ابو داود ٣/١٩٠، صحیح الجامع ٥/٤٣٢.
(٢) مسلم ٢/٦٣٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۵۴- د مړي سترګي بندولو په وخت دعا

۱۵۵- «اللَّهُـــمَّ اغْفِـــرْ لِفُلاَنٍ (باسمه) وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ فِي الْمَهْدِيِّـــينَ، وَاخْلُفْهُ فِي عَقِبِهِ فِي الْغَابِرِينَ، وَاغْفِرْ لَنَا وَلَهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ، وَافْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ وَنَوِّرْ لَهُ فِيهِ»[(١)].

۞ اې الله! و فلانکـــي (نوم به يې واخلي) ته بخښنه وکړې او د هدايـــت شويو کسانو په جمله کې يې درجه لوړه کړې، او د هغه باز مـــانده ګانو لپاره له هغه نه وروسته سرپرست اوسې، او مونږ او ده ته بخښـــنه وکړې اې د مخلوقاتو پروردګاره! او قبر يې ورته پراخ، او روښانه* کړې.

۵۵- مړي ته په جنازه کې دعا

۱۵۶-۱- «اللَّهُـــمَّ اغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ وَعَافِهِ وَاعْفُ عَنْهُ، وَأَكْرِمْ نُزُلَهُ، وَوَسِّعْ مُدْخَلَهُ، وَاغْسِلْهُ بِالْمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ، وَنَقِّهِ مِـــنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الثَّوْبَ الأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَأَبْدِلْهُ دَاراً خَـــيْراً مِنْ دَارِهِ، وَأَهْلاً خَيْراً مِنْ أَهْلِهِ، وَزَوْجاً خَيْراً مِنْ زَوْجِهِ، وَأَدْخِلْهُ الْجَنَّةَ، وَأَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ [وَعَذَابِ النَّارِ]»[(٢)].

۞ اې الله! ده ته بخښنه وکړې او رحم پر* وکړې، او عافيت

---

(١) مسلم ٢/٦٣٤.

(٢) مسلم ٢/٦٦٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورله ورکړې، او عفوه ورته وکړې، او غوره میلمستیا یې وکړې، او د داخلیدو ځای یې پراخه کړې، او په اوبو او واوره او ږلۍ سره یې ووینځې، او له ګناهونو نه یې داسي پاک کړې لکه څنګه چې دي سپینه جامه له خیرو* نه پاکه کړیده، او (د دنیا) له کور نه غوره کور، او له کورنۍ نه یې غوره کورنۍ، او له ښځي نه یې غوره ښځه ورکړې، او جنت ته یې داخل کړې، او د قبر له عذاب او د دوزخ له عذاب نه یې وساتې.

۱۵۷-۲- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا وَمَيِّتِنَا، وَشَاهِدِنَا وَغَائِبِنَا، وَصَغِيرِنَا وَكَبِيرِنَا، وَذَكَرِنَا وَأُنْثَانَا، اللَّهُمَّ مَنْ أَحْيَيْتَهُ مِنَّا فَأَحْيِهِ عَلَى الإِسْلَامِ، وَمَنْ تَوَفَّيْتَهُ مِنَّا فَتَوَفَّهُ عَلَى الإِيمَانِ، اللَّهُمَّ لاَ تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ، وَلاَ تُضِلَّنَا بَعْدَهُ»(۱).

۞ اې الله، زمونږ ژوندي ته، او مړي ته، او حاضر ته، او غائب ته، او واړه ته، او لوی ته ، او نر ته، او ښځي ته بخښنه وکړې، اې الله! له مونږ نه چي چا ته ژوند ورکړي، نو د اسلام سره ژوند ورکړه، او له مونږ نه چي چا ته مرګ راولې، نو له ایمان سره یې مړ کړې، اې الله! د دې مړي له اجر نه مو مه محرومه وې، او له هغه نه وروسته مو مه

(۱) ابن ماجه ۱/۴۸۰، احمد ۲/۳۶۸، صحیح ابن ماجه ۱/۲۵۱.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګمراه* کوي.

١٥٨-٣- «اللَّهُـــمَّ إنَّ فُلاَنَ بْنَ فُلاَنَ في ذمَّتكَ وَحَبْلِ جــوَارِكَ، فَقِــه منْ فتْنَة الْقَبْرِ وَعَذَاب النَّار، وَأَنْتَ أَهْلُ الْوَفَاءِ وَالْحَقِّ، فَاغْفرْ لَهُ وَارْحَمْهُ، إنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ»[١].

۞ اې الله! په رښتيا سره فلانکی د فلانکي زوی ستا په حفظ او ستا په پناه کې دی، نو د قبر له ازمايش نه، او د دوزخ* له عذاب نه يې وساتې، او ته د وفا او پيمان ښنبتن* يې، نو هغه ته بخښنه وکړې، او رحم پر* وکړې، بيشکه ته بخښونکی بې حده مهربان يې.

١٥٩-٤- «اللَّهُـــمَّ عَـــبْدُك، وَابْـــنُ أَمَتك، احْتَاجَ إلَى رَحْمَـــتك، وَأَنْـــتَ غَـــنيّ عَنْ عَذَابه، إنْ كَانَ مُحْسناً فَزِدْ في حَسَناته، وَإنْ كَانَ مُسيئاً فَتَجَاوَزْ عَنْهُ»[٢].

۞ الهـــي! ستا بنده، او ستا د مينځې* زوی دی، ستا رحمت ته محتاج دی، او ته ده ته عذاب ورکولو نه بې نيازه* يې، که نيک عمله وي نـــو نيکی يې نوري هم زياتي کړې، او که ګنهکاره وي نو عفوه ورته وکړې.

---

(١) ابن ماجه، صحيح ابن ماجه ٢٥١/١، ابو داو ٢١١/٣.

(٢) حــاکم ٣٥٩/١، او هغه يې صحيح بللی، او ذهبي ورسره موافقه کړيده، احکام الجنائز د الباني ليکنه ص١٢٥.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۵۶- ماشوم ته د هغه په جنازه کې دعا

۱۶۰-۱- «اللَّهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ»[۱].

۞ اهي! د قبر له عذاب نه يې وساتې.

[وإن قال] «اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ فَرَطاً وذُخْراً لوالديه، وشَفِيعاً مُجَاباً، اللهمّ ثَقِّلْ به مَوَازِينَهُما وأَعْظِمْ به أُجُورَهما، وأَلْحِقْهُ بصَالِحِ المُؤْمنينَ، واجعَلْهُ فِي كَفالة إبراهيمَ، وَقِه برَحْمَتك عذَابَ الجَحيم، وأَبْدِلْهُ، داراً خيراً من دارِه، وأهلاً خيراً من أهله، اللهمّ اغْفِرْ لأَسْلافِنا، وأَفراطِنا، ومَنْ سَبَقَنا بالإيمانِ» [فحسَنٌ][۲].

[او که دا دعا ووايې نو بهتره به وي:]

اهي! ته يې د خپل مور او پلار لپاره مخکښ* او ذخيره، او د قبول شوي شفاعت خاوند وګرځوې، اهي! د ده په ذريعه يې د مور او پلار (د اعمالو) تلي* درنې کړې، او اجرونه يې زيات کړې، او له نيکو

---

(۱) سعيد بن المسيب وايي: په ابو هريره پسې مې پر يوه ماشوم باندې (د جنازې) لمونځ وکړ، چې هيڅ ګناه يې نه وه کړې، او وامې وريده چې ويل يې:... باقي حديث.
مالک په موطا ۲۸۸/۱ کې، ابن ابي شيبه په مصنف ۲۱۷/۳، او بيهقي ۹/۴ روايت کړيدی، او شعيب الأرنؤوط د شرح السنة للبغوي په تحقيق ۳۵۷/۵ کې د هغه اسناد صحيح بللی دی.

(۲) المغني د ابن قدامه ۴۱۶/۳، الدروس المهمة لعامة الأمة د علامه عبد العزيز بن باز رحمت الله عليه ليکنه ص۱۵.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسلمانانو سره يې يو ځاى كړې، او د ابراهيم ﷺ په ضمانت كي يې وګرځوې، او په خپل رحمت سره يې د دوزخ له عذاب نه وساتې، او (د دنيا) له كور نه غوره كور، او له كورنى نه يې غوره كورنى وركړې، الهي! و هغو كسانو ته بخښنه وكړې چي له مونږ نه مخكي تللي دي، او كوم چي له مونږ نه مخكي مومنان تير شوي دي.

۱۶۱-۲- «اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا فَرَطاً، وَسَلَفاً، وَأَجْراً»(۱).

۞ الهي! ته يې زمونږ لپاره مخكښ*، او اجر (جوړونكى) وګرځوې.

۵۷- د تعزيت دعا

۱۶۲- «إِنَّ لِلَّهِ مَا أَخَذَ، وَلَهُ مَا أَعْطَى، وَكُلُّ شيءٍ عِنْدَهُ بِأَجَلٍ مُسَمًّى، فَلْتَصْبِرْ وَلْتَحْتَسِبْ»(۲).

[وإن قال] «أَعْظَمَ اللهُ أجْرَكَ، وأَحْسَنَ عَزاءَكَ، وغَفَرَ لِمَيِّتِكَ» [فحسن](۳).

(۱) حسن (بصري) به پر ماشوم د فاتحې سورت لوست، او ويل به يې:... باقي حديث. بغوي په شرح السنة ۵/۳۵۷ كي، عبد الرزاق په مصنف كي په ۶۵۸۸ نمبر حديث كي، او بخاري په كتاب الجنائز كي مُعَلّق روايت كړيدى، ۶۵ باب قراءة فاتحة الكتاب على الجنازة ۲/۱۱۳.

(۲) بخاري ۲/۸۰، مسلم ۲/۶۳۶.

(۳) الاذكار د نووي ليكنه ص۱۲۶.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الله لـــره دي څـــه چې يې واخيستل، او هغه لره دي څه چې ورکوي، او هر څه دده په نزد تر ټاکلي* نيټې* پوري دي... او ښايي چې صبر وکړې او (له الله ﷻ) نه ثواب وغواړې.

[او که دا ووايي نو بهتره به وي:]

الله دي تا لره لوی اجر درکړي، او تا لره دي ښه تسلي درکړي، او ستا مړي ته دي بخښنه وکړي.

۵۸- د مړي ښخولو وخت کې دعا

۱۶۳- «بِسْمِ اللَّهِ، وَعَلَى سُنَّةِ رَسُولِ اللَّهِ»[(۱)].

۞ د الله په نوم سره، او د پيغمبر ﷺ په سنت سره (يې ښخوو).

۵۹- د مړي ښخولو* وروسته دعا

۱۶٤- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ له، اللَّهُمَّ ثَبِّتْهُ»[(۲)].

۞ الهي! هغه ته بخښنه وکړې، الهي! ته يې (په سوال وجواب کې) ثابت قدمه لرې.

---

(۱) ابـــو داود ۳/۳۱۴ په صحيح سند سره، او احمد په دي لفظ سره: «بسم الله وعلى ملة رسول الله» په صحيح سند روايت کړيدی.

(۲) پيغمـــبر ﷺ به چې کله د مړي له ښخولو نه فارغ شو، نو په قبر به يې ودريد، او ويل به يې: خپل ورور تـــه (له الله نه) بخښنه وغواړی، او د هغه لپاره (په سوال وجواب کې) د ثابت قدمی دعا وکړی، ځکه له هغه نه همدا اوس پوښتنه کيږي.

ابو داود ۳/۳۱۵، حاکم ۱/۳۷۰، او هغه يې صحيح بللی، او ذهبي ورسره موافقه کړيده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

٦٠- د قبرونو د زيارت كولو دعا

١٦٥- «السَّلاَمُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لاَحِقُونَ، [وَيَرْحَمُ اللهُ الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنَّا وَالْمُسْتَأْخِرِينَ]، أَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ»[(١)].

۞ اې ددې ځايونو اوسيدونكو مومنانو او مسلمانانو! پر تاسو دې سلام وي، او ان شاء الله مونږ هم په تاسو پسې يو، او الله جل جلاله دې زمونږ په مخكينيو او وروستنيو رحم وكړي، زه ځان لره او تاسو لره له الله جل جلاله نه عافيت غواړم.

٦١- د باد (سيلى) الوتلو په وخت دعا

١٦٦-١- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا»[(٢)].

۞ الهي! له تا نه د دې (باد) د خير سوال كوم، او له شر نه يې په تا سره پناه غواړم.

١٦٧-٢- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا وَخَيْرَ مَا فِيهَا وَخَيْرَ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا وَشَرِّ مَا

---

(١) مسلم ٦٧١/٢، ابن ماجه په پورتنی الفاظو سره ٤٩٤/١ له بريده رضي الله عنه نه روايت كړيدى، او د مربع قوسونو په مينځ كي عبارت د مسلم ٦٧١/٢ روايت دى له عائشه رضي الله عنها نه.

(٢) ابو داود ٣٢٦/٤، ابن ماجه ١٢٢٨/٢، صحيح ابن ماجه ٣٠٥/٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

أُرْسِلَتْ بِهِ»[۱].

۞ الهي! زه له تا نه د دې (باد) د خير سوال کوم، او د هغه څه د خير سوال در نه کوم چي په هغه کي دی، او کوم خير چي لــه ځان سره يې راوړی دی، او په تا سره پناه غواړم د هغه له شر نه، او د هغه څه له شر نه چي په هغه کي دی، او له هغه شر نه چي له ځان سره يې راوړی دی.

٦٣- د تالندي* دعا

۱٦۸- «سُــبْحَانَ الَّذِي يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ، وَالْمَلاَئِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ»[۲].

۞ پاک دی هغه ذات چي تالنده* او ملائکي د هغه له ويري نه د هغه حمد او ثنا او تسبيح وايي.

٦۳- د استسقاء* لپاره څو دعاګاني

۱٦۹-۱- «اللَّهُمَّ اسْقِنَا غَيْثًا مُغِيثًا مَرِيئًا مَرِيعًا، نَافِعًا غَيْرَ ضَارٍّ، عَاجِلاً غَيْرَ آجِلٍ»[۳].

---

(۱) مسلم ۲/٦۱٦، بخاري ۴/۷٦.

(۲) عــبد الله بن الزبير ﷺ چي به کله د تالندي* آواز واوريده، نو خبري به يې بندي کړې، او ويل به يې:... باقي حديث.
موطا ۲/۹۹۲، او الباني وايي: (ددې حديث) اسناد صحيح او موقوف دی.

(۳) ابو داود ۱/۳۰۳، او الباني په صحيح ابي داود ۱/۲۱٦ کي هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهـــي! پر مونږ باران وه وروې، نجات ورکونکی، مزه دار، وابنه شنه کونکی، فائده رسونکی، ضرر نه رسونکی، ژر کیدونکی، نه ځنډیدونکی.

١٧٠-٢- «اللَّهُمَّ أَغِثْنَا اللَّهُمَّ أَغِثْنَا اللَّهُمَّ أَغِثْنَا»(١).

۞ الهي! پر مونږ باران وه وروې، الهي! پر مونږ باران وه وروې، الهي! پر مونږ باران وه وروې.

١٧١-٣- «اللَّهُـــمَّ اسْـــقِ عِـــبَادَكَ، وَبَهائِمَكَ، وَانْشُرْ رَحْمَتَكَ، وَأَحْيِ بَلَدَكَ الْمَيِّتَ»(٢).

۞ الهي! خپل بنده ګان، او خپل څاروي* خړوب کړه، او خپل رحمت خپور کړه، او خپل مړ ښار ژوندی کړه.

٦٤- د باران اوریدو په وخت کي دعا

١٧٢- «اللَّهُمَّ صَيِّباً نَافِعاً»(٣).

۞ الهي! د خیر او فائدې باران (پې کړې).

٦٥- د باران اوریدو وروسته دعا

١٧٣- «مُطِرْنَا بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ»(٤).

---

(١) بخاري ٢٢٤/١، مسلم ٦١٣/٢.

(٢) ابو داود ٣٠٥/١، او الباني په صحيح ابي داود ٢١٨/١ هغه حَسَن بللی دی.

(٣) بخاري (فتح الباري ٥١٨/٢).

(٤) بخاري ٢٠٥/١، مسلم ٨٣/١.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ د الله ﷻ په فضل او رحمت سره پر مونږ باران وه ورید.

٦٦- د آسمان شین کیدو دعا

۱۷٤- «اللَّهُمَّ حَوَالَيْنَا وَلاَ عَلَيْنَا، اللَّهُمَّ عَلَى الآكَامِ وَالظِّرَابِ وَبُطُونِ الأَوْدِيَةِ وَمَنَابِتِ الشَّجَرِ»(۱).

۞ الهـي! زمونږ په شاوخوا (بې وه وروه)، او نه پر مونږ باندي، الهـي! پـر غرو رغونو او د خوړونو په مینځونو، او د ونو شنه کیدلو ځایونو کي بې وه وروه.

٦٧- د نوي میاشتي لیدو دعا

۱۷٥- «اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُمَّ أَهِلَّهُ عَلَيْنَا بِالأَمْنِ وَالإِيمَانِ، وَالسَّلاَمَةِ وَالإِسْلاَمِ، وَالتَّوْفِيقِ لِمَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَتَرْضَى، رَبُّنَا وَرَبُّكَ اللَّهُ»(۲).

۞ الله ﷻ ډیـر لوی دی، الهي! ته دغه (نوې میاشت) پر مونږ باندي راوخیژوه، له امن او ایمان سره، او له سلامتیا او اسلام سره، او له توفیق سره وهغه څه ته چي ته یې خوښوې.

(اې میاشتي!) زمونږ او ستا پروردګار الله دی.

٦٨- د روژه ماتي په وخت کي دعا

۱۷٦-۱- «ذَهَبَ الظَّمَأُ، وَابْتَلَّتِ الْعُرُوقُ، وَثَبَتَ الأَجْرُ

---

(۱) بخاري ۲۲۴/۱، مسلم ٦۱۴/۲.

(۲) ترمذي ۵۰۴/۵، دارمي په څېلو الفاظو سره ۳۳٦/۱، صحیح الترمذي ۱۵۷/۳.

(c) ketabton.com: The Digital Library

إِنْ شَاءَ اللَّهُ»[١].

۞ تنده ولاړه*، او رګونه لانده* شول، او كه الله ﷻ وغواړي اجر حاصل شوى دى.

١٧٧-٢- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ أَنْ تَغْفِرَ لِي»[٢].

۞ الهـــي! زه ستا په هغه رحمت سره چې هر څه ته رسيدونكى دى، له تا نه سوال كوم چې ماته بخښنه وكړې.

٦٩- د ډوډۍ خوړلو نه مخكې دعا

١٧٨-١- (پيغمـــبر ﷺ فـــرمايي) كله چې له تاسو نه څوک خوراک كوي، نو «بِسمِ الله» دې ووايي، او كه يې په (د خوراک) په اول كـــې (بسم الله) هير شول، نو داسې دې ووايي: «بِسْمِ اللَّهِ فِي أَوَّلِهِ وَآخِرِهِ» يعني: په اول او آخر كې د الله ﷻ په نامه (سره خوراک كوم)[٣].

١٧٩-٢- «مَنْ أَطْعَمَهُ اللَّهُ الطَعَامَ فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا

---

(١) ابو داود ٣٠٦/٢ او نورو روايت كړيدى، صحيح الجامع ٢٠٩/٤.

(٢) ابـــن ماجـــه ٥٥٧/١، له عـــبد الله بن عمرو ﷺ د دعاګانو نه يې روايت كړيدى، او حافظ د الاذكار په تخريج كې هغه حَسَن بللى دى، شرح الاذكار ٣٤٢/٤.

(٣) ابو داود ٣٤٧/٣، ترمذي ٢٨٨/٤، صحيح الترمذي ١٦٧/٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فيه، وَأَطْعِمْنَا خَيْراً مِنْهُ، وَمَنْ سَقَاهُ اللَّهُ لَبناً فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ، وَزِدْنَا مِنْهُ»[(١)].

۞ (پيغمبر ﷺ فرمايي) چا ته چې الله ﷻ خواړه ورکړي[(٢)]، نو داسې به وايي: الهي! مونږ ته پدې (خواړو*) کې برکت واچوې، او له هغه نه ښه (خواړه) راکړې.

او په چا چې الله ﷻ شودې* وڅښي*، نو داسې به وايي: الهي! مونږ ته په هغه کې برکت واچوې، او مونږ ته نور هم زيات راکړې.

٧٠- له خوراک نه وروسته دعا

١٨٠-١- «الْحَمْـــدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلاَ قُوَّةٍ»[(٣)].

۞ ټولـــــه غوره ستاينه هغه الله لره ده چې په ما يې دا خواړه* وخوړل، او هغه يې پرته زما د کوم توان او طاقت نه ما ته راکړل[(٤)].

١٨١-٢- «الْحَمْـــدُ لِلَّهِ حَمْداً كَثِيراً، طَيِّباً، مُبَارَكاً فِيهِ، غَيْرَ [مَكْفِيٍّ، وَلاَ] مُوَدَّعٍ، وَلاَ مُسْتَغْنًى عَنْهُ رَبَّنَا»[(٥)].

---

(١) ترمذي ٥/٥٠٦، صحيح الترمذي ٣/١٥٨.

(٢) يعني: خوراک وکړي، يا څه وخوري.(ژباړن)

(٣) بيله نسائي نورو اصحاب السنن روايت کړيدی، صحيح الترمذي ٣/١٥٩.

(٤) يعني: بيله کوم تکليف او ستړيا نه يې په ډيره آسانۍ سره ما ته راکړه.(ژباړن)

(٥) بخاري ٦/٢١٤، ترمذي په خپلو الفاظو سره ٥/٥٠٧.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ ټولـــــه غوره ستاینه الله لره ده، ستاینه ډیره زیاته، پاکه، او با برکته، نه پوره کیدونکې، او نه پریښودونکې، او له هغه نه نه مُستغني* کیدونکي ستاینه، اې زمونږ پروردګاره!.

٧١- کوربه ته د میلمه دعا

١٨٢ – «اللَّهُـمَّ بَـارِكْ لَهُـمْ فِيمَا رَزَقْتَهُمْ، وَاغْفِرْ لَهُمْ وَارْحَمْهُمْ»[١].

۞ الهي! تا چې دوی ته څه ورکړي په هغه کې برکت واچوې، او هغوی ته بخښنه وکړې، او پر ورحمیږې.

٧٢- څوك چې په چا اوبه وڅښي، او یا یې د څښولو اراده وکړي، هغه ته دعا

١٨٣ – «اللَّهُمَّ أَطْعِمْ مَنْ أَطْعَمَنِي، وَاسْقِ مَنْ سَقَانِي»[٢].

۞ الهي! ته خواړه ورکړه هغه چا ته چې ما ته یې خواړه را کړه، او څړوب کړه* هغه څوک چې زه یې څړوب کړم.

٧٣- د چا په کور کې د روژه مات په وخت کې دعا

١٨٤ – «أَفْطَرَ عِنْدَكُمُ الصَّائِمُونَ، وَأَكَلَ طَعَامَكُمُ الأَبْرَارُ،

---

(١) مسلم ١٦١٥/٣.

(٢) مسلم ١٢٦/٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَصَلَّتْ عَلَيْكُمُ الْمَلاَئِكَةُ»(۱).

۞ تاسو کره دي روژه دار* روژه ماته کړي، او ستا ډوډۍ دي نیکان* وخوري، او ملائکي دي درته دعا وکړي.

۷۴- د روژه دار* دعا چي کله خواړه حاضر شي او روژه ماته نکړي

۱۸۵- (پیغمبر ﷺ فرمايي) کله چي له تاسو نه څوک دعوت شي، نو دعوت دي قبول کړي، که يې روژه وه، نو دعا دي (ورته) وکړي، او که يې روژه نه وه، نو ډوډۍ دي وخوري(۲).

۷۵- کله چي روژه دار ته څوک بنکنځل* وکړي، نو دی به داسي ورته وايي

۱۸۶- زه روژه يم، زه روژه يم(۳).

۷۶- د اولنۍ ميوې ليدو دعا

۱۸۷- «اللَّهُـمَّ بَارِكْ لَنَا فِي ثَمَرِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي مَدِينَتِنَا،

---

(۱) ابـو داود ۳۶۷/۳، ابن ماجه ۵۵۶/۱، نسائي په «عمل اليوم والليلة» ۲۹۶-۲۹۸ نمبر حديث کـي روايـت کړيدی، او دا خبره يې په صراحت کړيده چي پيمغبر ﷺ به کله د کوم کوروال سـره روژه ماته کړه دا به يې ويل. او الباني په صحيح ابي داود ۷۳۰/۲ کي هغه صحيح بللی دی.

(۲) مسلم ۱۰۵۴/۲.

(۳) بخاري (فتح الباري ۱۰۳/۴)، مسلم ۸۰۶/۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَبَارِكْ لَنَا فِي صَاعِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي مُدِّنَا»[١].

۞ الهي! زمونږ په میوه کي راته برکت واچوې، او زمونږ په ښار کي راته برکت واچوې، او زمونږ په «مُدّ» کي راته برکت واچوې، او زمونږ په «صاع»[٢] کي راته برکت واچوې.

٧٧- د ترَچیدلو* دعا

١٨٨- (پیغمبر ﷺ فرمایي) کله چي له تاسو نه څوک وترَچیږي*، نو ودي وایي: «الْحَمْدُ لِلَّهِ» یعني: ټوله غوره ستاینه الله لره ده، او هغه بل کس او ملګری به ورته وایي: «يَرْحَمُكَ اللَّهُ» یعني: الله ﷻ دي پر تا رحم وکړي، چي کله یې «یرحمک الله» وویل، نو (هغه بل به ورتــه) وایي: «يَهْدِيكُمُ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بَالَكُمْ»[٣] یعني: الله دي تا ته هدایت وکړي، او الله دي ستا احوال او کار سم کړي.

٧٨- کله چي کافر وترَچیږي داسي به ورته وایي

١٨٩- «يَهْدِيكُمُ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بَالَكُمْ»[٤].

۞ الله دي تاســو ته هدایت وکړي، او الله دي ستاسو احوال او

---

(١) مسلم ٢/١٠٠٠.

(٢) صاع د وزن یوه پیمانه ده، او مُد یې څلورمه حصه ده.(ژباړن)

(٣) بخاري ٧/١٢٥.

(٤) ترمذي ٥/٨٢، احمد ٤/٤٠٠، ابو داود ٤/٣٠٨، صحیح الترمذي ٢/٣٥٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کار سم کړي.

۷۹- واده کونکي ته دعا

۱۹۰- «بَارَكَ اللَّهُ لَكَ، وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ»(۱).

۞ الله دي تا لره برکت درکړي، او پر تا دي برکت وکړي، او تاسو دواړه دي په خير سره يو ځای کړي.

۸۰- د واده کولو او سورلی* اخيستلو دعا

۱۹۱- «إِذَا تَزَوَّجَ أَحَدُكُمْ امْرَأَةً، أَوْ إِذا اشْتَرَى خَادماً فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَخَيْرَ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْه، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا، وَمِنْ شَرِّ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْه، وَإِذَا اشْتَرَى بَعِيرًا فَلْيَأْخُذْ بِذِرْوَةِ سَنَامِه وَلْيَقُلْ: مِثْلَ ذَلِكَ»(۲).

۞ (پيغمبر ﷺ فرمايي) کله چي له تاسو نه څوک له يوې ښځي سره واده وکړي، او يا مريی* واخلي، نو داسي به وايي: الهي! زه له تا نه ددې د خير سوال کوم، او د هغه څه د خير سوال درنه کوم په کوم چي تا هغه پيدا کړيده، او پناه غواړم په تا سره ددې له شر نه، او له هغه شر نه په کوم چي تا هغه پيدا کړيده.

---

(۱) بيله نسائي نه نورو اصحاب السنن روايت کړيدی، صحيح الترمذي ۳۱٦/۱.

(۲) ابو داود ۲۴۸/۲، ابن ماجه ٦۱۷/۱، صحيح ابن ماجه ۳۲۴/۱.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او چــــي كلـــه اوبڼ واخـــلي نو د بوک* څوكه به يې نيسي او مخكيني دعا به وكړي.

٨١- خپلي ښځي سره كوروالى* نه مخكي دعا

١٩٢- «بِاسْـــمِ اللَّـــهِ، اللَّهُـــمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ، وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا»[١].

۞ د الله پـــه نوم (كوروالى* كوم)، الهي! ته مو له شيطان نه ليري كـــړې، او شيطان (زمونږ) له هغه (اولاد) نه ليري كړې چي تا مونږ ته راكړيدى.

٨٢- د قهر او غوسې په وخت دعا

١٩٣- «أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»[٢].

۞ زه په الله سره له رټل شوي شيطان نه پناه غوارم.

٨٣- د مصيبت زده ليدو په وخت دعا

١٩٤- «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي مِمَّا ابْتَلاَكَ بِهِ، وَفَضَّلَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقَ تَفْضِيلاً»[٣].

۞ ټولـــه غوره ستاينه هغه الله لره ده چي زه يې ساتلى يم له هغه

(١) بخاري ٦/١٤١، مسلم ٢/١٠٢٨.

(٢) بخاري ٧/٩٩، مسلم ٤/٢٠١٥.

(٣) ترمذي ٥/٤٩٣، ٥/٤٩٤، صحيح الترمذي ٣/١٥٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه نه چې ته يې پرې اخته کړي يې، او ما ته يې پر خپلو ډيرو مخلوقاتو فضيلت او غوره والی راکړيدی.

۸۴- د مجلس دعا

۱۹۵- عَـــنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ كَانَ يُعَدُّ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي الْمَجْلِسِ الْوَاحِدِ مِائَةُ مَرَّةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَقُومَ «رَبِّ اغْفِرْ لِي، وَتُبْ عَلَيَّ، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الْغَفُورُ»(۱).

❁ له ابن عمر رضي الله عنهما نه روايت دی چې وايي: پيغمبر ﷺ بــه پــه يــوه مجلس کي په شمار سل ځلي دا (دعا) ويله: ای ځما پروردګاره! بخښنه راته وکړې، او توبه مي قبوله کړې، په رښتيا سره چي ته ښه توبه قبلونکی، ډير بخښونکی يې.

۸۵- د مجلس کفاره*

۱۹۶- «سُــبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ»(۲).

---

(۱) تــرمذي او نورو روايت کړيدی، صحيح الترمذي ۱۵۳/۳، صحيح ابن ماجه ۳۲۱/۲ او الفاظ د ترمذي دي.

(۲) اصــحاب السنن روايت کړيدی، صحيح الترمذي ۱۵۳/۳، او له عائشه رضي الله عنها نه روايت دی چــي وايي: پيغمبر ﷺ کله چي به په يو مجلس کي کښيناسته، او يا قرآن به يې لوسته، او يا لمونځ به يې کاوه، نو د هغه نه وروسته به يې (هميشه) دغه (پورتني) کلمات لوستل.. باقي حديث. نســائي په «عمل اليوم والليلة» ۳۰۸ نمبر حديث کي، احمد ۷۷/۶ روايت کړيدی، او دکتور =

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهـــي! پـــه پاکۍ سره يادوو تا، او پوره ستاينه کوو ستا، زه شاهدي* ورکوم، چي بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، زه له تا نه بخښنه غواړم، او تا ته توبه کوم.

٨٦- څوك چي چا ته ووايي: «غفر الله لك»[(١)] نو هغه ته به داسي وايي

١٩٧- «وَلَكَ»[(٢)].

۞ او تا ته دي هم (الله بخښنه وکړي).

٨٧- څوك چي له تا سره ښه وکړي، هغه ته دعا

١٩٩- «جَزَاكَ اللهُ خَيراً»[(٣)].

۞ الله دي تا لره خير (او نيک اجر) درکړي.

٨٨- په څه چي د دجال (له فتنې) نه ځان ساتلى شي

١٩٩- (پيغمبر ﷺ فرمايي) چا چي د کهف د سورت اولني لس آياتونه ياد کړل، له دجال نه به وژغورل* شي[(٤)].

فاروق حماده د «عمل اليوم والليلة» په تحقيق ص٢٧٣ کي هغه صحيح بللى دى.

(١) ترجمه: الله دي تا ته بخښنه وکړي.(ژباړن)

(٢) احمـــد ٨٢/٥، نساتي «عمل اليوم والليلة» ص٢١٨، ٤٢١ نمبر حديث، د دکتور فاروق حماده تحقيق کي روايت کړيدی.

(٣) ترمذي ٢٠٣٥ نمبر حديث، صحيح الجامع ٦٢٤٤، صحيح الترمذي ٢٠٠/٢.

(٤) مســـلم ٥٥٥/١، او پـــه بـــل روايت ٥٥٦/١ کي د کهف دسورت آخري (لس) آيتونه ښودل شويدي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او (همدارنګه) په هر لمانځه کي د وروستي ناستي د «التحيات» نه وروسته په الله سره د دجال له فتني نه پناه غوښتل[1].

٨٩- څوک چي چا ته ووايي: «إنِّي أُحِبُّكَ في اللهِ»[2]. هغه ته به داسي وايي

٢٠٠ – «أَحَبَّكَ الّذِي أَحْبَبْتَنِي لَهُ»[3].

۞ هغـــه ذات دي در سره محبت وکړي چي تا د هغه لپاره زما سره محبت کړيدی.

٩٠- څوک چي خپل مال تا ته وراندي کړي، هغه ته دعا

٢٠١ – «بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ»[4].

۞ الله دي تاته ستا په عيال او مال کي برکت واچوي.

٩١- د قرض د اداء کولو په وخت قرض ورکونکي ته دعا

٢٠٢ – «بَـــارَكَ اللَّـــهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ، إِنَّمَا جَزَاءُ السَّلَفِ الْحَمْدُ وَالأَدَاءُ»[5].

۞ الله دي تاته ستا په عيال او مال کي برکت واچوي، په رښتيا

---

(١) ددي کتاب ٥٥ نمبر حديث، او ٥٦ نمبر حديث دي وکتل شي.

(٢) يعني: زه درسره د الله لپاره محبت لرم.(ژباړن)

(٣) ابو داود ٣٣٣/٤، او الباني په صحيح سنن ابي داود ٩٦٥/٣ کي د هغه اسناد حَسَن بللی دی.

(٤) بخاري (فتح الباري ٨٨/٤).

(٥) نسائي «عمل اليوم والليلة» ص٣٠٠، ابن ماجه ٨٠٩/٢، صحيح ابن ماجه ٥٥/٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره چي د قرض بدله په ستاينه او اداينه سره وي.

٩٢- له شرک نه د ويري* دعا

٢٠٣- «اللَّهُـمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أُشْرِكَ بِكَ وَأَنَا أَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لاَ أَعْلَمُ»[٢].

۞ الهـــي! زه په تا سره پناه غواړم لدينه چي زه په پوهه ستا سره شريک جوړ کړم، او بخښنه غواړم له هغه (شرک) نه چي زه پرې نه پوهيږم.

٩٣- هغه چا ته دعا چي تا ته ووايي: «بارَكَ اللّٰهُ فيكَ»[٢]

٢٠٤- «وَفِيْكَ بَارَكَ اللّٰهُ»[٣].

۞ او الله دي په تا کي هم برکت واچوي.

٩٤- د بد شګومن* بد ګڼلو دعا

٢٠٥- «اللَّهُمَّ لاَ طَيْرَ إِلاَّ طَيْرُك، وَلاَ خَيْرَ إِلاَّ خَيْرُك، وَلاَ إِلَه غَيْرُك»[٤].

---

(١) احمـــد ٤٠٣/٤ او نورو روايت کړيدی، صحيح الجامع ٢٣٣/٣، صحيح الترغيب والترهيب د الباني ليکنه ١٩/١.

(٢) يعني: الله دي په تا کي برکت واچوي.(ژباړن)

(٣) ابـــن السنـــي ص١٣٨، ٢٧٨ نمـــبر حديث، الوابل الصيب د ابن القيم ليکنه ص٣٠٤، د بشير محمد عيون تحقيق.

(٤) احمـــد ٢٢٠/٢، ابن السني ٢٩٢ نمبر حديث، او الباني په الأحاديث الصحيحة ٥٤/٣، ١٠٦٥
=

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! بد شګومي* یوازي ستا لخوا نه (او ستا په حکم سره) ده، او خير تول ستا لخوا نه دی، او بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

۹۵- د سپریدو دعا

۲۰۶- «بسم الله، الحمدُ لله ﴿سُبْحانَ الَّذي سَخَّرَ لَنا هَذَا وَمَـــا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنا لَمُنقَلِبُونَ﴾ الحمَدُ لله، الحمدُ لله، الحمـــدُ لله، اللَّهَ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهَ أَكْبَرُ، سُبْحَانَكَ اللهمّ، إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسَي فَاغْفِرْ لِي فإِنَّهُ لاَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إلاّ أَنْتَ»[1].

۞ د الله په نوم سره (سپریږم)، الله لره تبوله غوره ستاینه ده، پاک دی هغـــه ذات چي مونږ ته یې دا (سپرلی) تابع کړیده، او مونږ د هغه مهـــاروونکي* نــــه یو، او بیشکه مونږ خپل پروردګار ته هرومرو بیرته تلونکي یو، الله لره تبوله غوره ستاینه ده، الله لره تبوله غوره ستاینه ده، الله لره تبولـــه غوره ستاینه ده، الله ډیر لوی دی، الله ډیر لوی دی، الله ډیر لوی دی، په پاکي سره يادوو تا اې الله، ما پر خپل ځان زیاتی* کړیدی،

نمبر حدیث کي هغه صحیح بللی دی.

او نـــیک فـــالي د پیغمبر ﷺ خوښیدله، او چي کله به يې له کوم سړي نه ښه خبره واوریده، او خوښــــه بــــه یې شوه، نو داسي به یې ویل: ستا نیک فال مو ستا له خولې نه واخیست. ابو داود، احمـــد، او الباني په الأحاديث الصحيحة ۳۶۳/۲ کي هغه د ابو الشيخ په حواله په «أخلاق النبي ﷺ» ص۲۷۰ کي صحیح بللی دی.

(۱) ابو داود ۳۴/۳، ترمذي ۵۰۱/۵، صحيح الترمذي ۱۵۶/۳.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نـــو ماته بخښنه وکړې، چي په رښتيا سره بيله تا نه بل څوک ګناهونه نشي بخښلای*.

۹٦- د سفر دعا

٢٠٧-«اللَّـــهُ أَكْـــبَرُ، اللَّـــهُ أَكْـــبَرُ، اللَّـــهُ أَكْـــبَرُ، ﴿سُـــبْحانَ الَّذي سَخَّرَ لَنا هَذا وَما كُنَّا لَهُ مُقْرِنينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنا لَمُنقَلِبُونَ﴾ اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ في سَفَرِنا هَذا الْبِرَّ وَالتَّقْوَى، وَمِنْ الْعَمَلِ مَا تَرْضَى، اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنا سَفَرَنا هَذا، وَاطْوِ عَنَّا بُعْدَهُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ في السَّفَرِ، وَالْخَليفَةُ في الأَهْلِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعْثاءِ السَّفَرِ، وَكَآبَةِ الْمَنْظَرِ، وَسُوءِ الْمُنْقَلَبِ في الْمالِ وَالأَهْلِ» [وَإِذا رَجَعَ قالَهُنَّ وَزادَ فيهِنَّ:] «آيِبُونَ، تائِبُونَ، عابِدُونَ، لِرَبِّنا حامِدُونَ»(١).

۞ الله ډير لوی دی، الله ډير لوی دی، الله ډير لوی دی، الله لره ټولـــه غوره ستاينه ده، پاک دی هغه ذات چي مونږ ته يې دا (سورلی) تابع کړيده، او مونږ د هغه مهاروونکي* نه يو، الهي! مونږ پدې سفر کي لـــه تا نه د نيکۍ او پرهيزګارۍ، او دداسي عمل سوال کوو چي تا ته خوښ وي، الهي! ته مونږ ته دا سفر آسانه کړې، او اوږدوالی يې راته لنډ

(١) مسلم ٩٩٨/٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړې، الهي! ته په سفر کې ملګری، او په کور کې سرپرست یې، الهي! زه په تا سره پناه غواړم د سفر د سختی نه، او له خوار حالت نه، او مال او عیال ته له ناوړه* بیرته ستنیدو* نه.

او چې کله له سفر نه بیرته راستنیدونکی وي نو همدا دعا به وایي، او ورســـره بـــه دا هم وایي: بیرته راتلونکي، توبه ایستونکي، عبادت کونکي، د خپل پروردګار ستایونکي* یو.

۹۷- کلي یا ښار ته ننوتلو دعا

۲۰۸– «الـــلهمّ ربَّ السموات السبعِ وما أَظْلَلْنَ، وربَّ الأَرَضــينَ السَّبعِ وما أَقْلَلْنَ، وربَّ الشَياطينِ وما أَضْلَلْنَ، وربَّ الرِّياحِ وما ذَرَيْنَ، أَسأَلُكَ خيرَ هذه القَرْيَة، وخَيرَ أَهلِها، وخيرَ ما فيها، وأَعُوذُ بِكَ مِنْ شرِّها، وشرِّ أَهْلِها، وشرِّ ما فيها»[1].

۞ الهي! د اوو آسمانونو او د هغو تر سیوري* لاندي (مخلوقاتو) پروردګاره!، او د اوو ځمکو او د هغو برسیره (مخلوقاتو) پروردګاره! او د شیطانانو او په هغوی سره ګمراه شویو (مخلوقاتو) پروردګاره! او د بادونو* او په هغوی سره د الوُزَوَل شویو (مخلوقاتو) پروردګاره! زه

(۱) حـــاکم ۲/۱۰۰، او هغـــه یې صحیح بللی دی، او ذهبي ورسره موافقه کړیده، ابن السني ۵۲۴ نمـــبر حدیث، او حافظ د الاذکار په تخریج ۵/۱۵۴ کې هغه حَسَن بللی دی، او ابن باز وایي: نسائي هغه په حَسَن سند سره روایت کړیدی، تحفة الاخیار ص۳۷.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې کـــلي خير، او د هغه د اوسيدونکو خير، او د هغه څه خير درنه غواړم کوم چي په هغه کي دي، او په تا سره پناه غواړم د هغه له شر نه، او د هغه د اوسيدونکو له شر نه، او د هغه څه له شر نه کوم چي په هغه کي دي.

٩٨- بازار ته ننوتلو دعا

٢٠٩- «لاَ إِلَهَ إلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْـــدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَهُوَ حَيٌّ لاَ يَمُوتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» (١).

۞ بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک نلري، هغه لره ټولواکي او پوره غوره ستاينه ده، ژوند ورکوي، او مرګ راولي، او هغه (هميشه) ژوندی دی، مرګ نلري، ټول خير دده په لاس کي دی، او هغه پر هر څه قادر دی.

٩٩- د سپرلۍ غورځيدو په وخت دعا

٢١٠- «بِسمِ اللهِ» (٢).

۞ د الله په نوم سره.

(١) تـــرمذي ٢٩١/٥، حاكم ٥٣٨/١، او الباني په صحيح ابن ماجه ١٢/٢، او په صحيح الترمذي ١٥٢/٣ كي هغه حَسَن بللى دى.

(٢) ابو داود ٢٩٦/٤، او الباني په صحيح ابي داود ٩٤١/٣ كي هغه صحيح بللى دى.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۰۰- د مسافر دعا مُقيم* ته

۲۱۱- «أَسْتَوْدِعُكُمُ اللَّهَ الَّذِي لاَ تَضِيعُ وَدَائِعُهُ»[(۱)].

۞ هغه الله ته دي سپارم، چې هغه ته سپارل شوي نه ضائع* کيږي.

۱۰۱- د مقيم* دعا مسافر ته

۲۱۲-۱- «اسْتَوْدِعْ اللَّهَ دِينَكَ وَأَمَانَتَكَ وَخَوَاتِيمَ عَمَلِكَ»[(۲)].

۞ زه ستا دين، او ستا امانت، او ستا د کارونو انجام* الله ته سپارم.

۲۱۳-۲- «زَوَّدَكَ اللَّهُ التَّقْوَى، وَغَفَرَ ذَنْبَكَ، وَيَسَّرَ لَكَ الْخَيْرَ حَيْثُ مَا كُنْتَ»[(۳)].

۞ الله دي در ته د پرهيزګارۍ توښه درکړي، او الله دي ستا ګناه وبخښي، او چيرته چې يې (الله دي) درته نيکي آسانه کړي.

۱۰۲- په سفر کې تکبير او تسبيح

۲۱۴- جابر ﷺ وايي: کله چې به پر لوړه ختو نو «اللَّهُ أَكْبَرُ»

---

(۱) احمد ۲/۴۰۳، ابن ماجه ۲/۹۴۳، صحيح ابن ماجه ۲/۱۳۳.

(۲) احمد ۲/۷، ترمذي ۵/۴۹۹، صحيح الترمذي ۲/۱۵۵.

(۳) ترمذي، صحيح الترمذي ۳/۱۵۵.

(c) ketabton.com: The Digital Library

به مو ویل، او کله چې به ښکته کیدو نو «سُبْحَانَ اللهِ» به مو ویل[(١)].

١٠٣- د سهار* په وخت د مسافر دعا

٢١٥- «سَمِعَ سَامِعٌ بِحَمْدِ اللَّهِ وَحُسْنِ بَلَائِهِ عَلَيْنَا، رَبَّنَا صَاحِبْنَا، وَأَفْضِلْ عَلَيْنَا، عَائِذاً بِاللَّهِ مِنَ النَّارِ»[(٢)].

۞ الله لره (زمونږ) پر ستاینه، او پر مونږ باندي د هغه د ښو نعمتونو يو شاهد شاهدي ورکړه، اې پروردګاره! زمونږ مل* اوسه، او خپل (بې شـماره) نعمتونه (په خپل فضل سره) مونږ ته راکړه، پناه غوارم[(٣)] په الله سره (د دوږخ) له اور نه.

١٠٤- په سفر يا پرته له سفر نه په يو ځاى کي د کوزيدلو او ودريدلو دعا

٢١٦- «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ»[(٤)].

---

(١) بخاري (فتح الباري ٦/١٥٣).

(٢) مسلم ٤/٢٠٧٦، او د «سَمِعَ سامِعٌ» معنى داده: شاهدي ورکړه شاهدي ورکونکي پر ستاينه زمونږ الله لره، او دده پر ښو نعمتونو او ابتلا باندي، او د «سَمَّعَ سامِعٌ» (د روايت) معنى داده: اوريدونکـي زمـا دا خبره نورو ته ورسوله، او دا بې خکه وويل تر څو د سهار په وخت ذکر او دعـا کولو ته اشاره وکړي، او «رَبَّنَا صَاحِبْنَا، وَأَفْضِلْ عَلَيْنَا» معنى داده: مونږ (په خپل) حفظ او امـان کې ونيسه، او ساتنه مو وکړه، او خپل بې شماره نعمتونه په خپل فضل سره مونږ ته راکړه، او له مونږ نه هر رنګه تکليف او ضرر لیري کړه. شرح النووي ١٧/٣٩.

(٣) حال په معنى د مصدر دى، او (اعوذ) مقدر دى.(ژباړن)

(٤) مسلم ٤/٢٠٨٠.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ د الله پـــه بشپړ* کلام سره د هغه څه له شر نه پناه غواړم چې (الله) پیدا کړیدي.

١٠٥- د سفر نه د ستنیدو دعا

٢١٧- يُكَبِّرُ عَلى كُلِّ شَرَف ثَلاَثَ تَكْبِيرات، ثُمَّ يَقُولُ: «لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَـــى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، آيِبُونَ، تَائِبُونَ، عَابِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ، صَدَقَ اللَّهُ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الأَحْزَابَ وَحْدَهُ»[(١)].

۞ پـــر هر لوړ* ځای به درې ځلې «الله اكبر» وايي، او بیا به دا دعـــا کـــوي: بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه یو دی، شریک نلري، هغه لره ټولواکي او پوره غوره ستاینه ده، او هغه پر هر څـــه قادر* دی، مونږ بیرته راتلونکي، توبه ایستونکي، عبادت کونکي، یوازې د خپل پروردګار ستایونکي* یو، الله خپله وعده رښتونې* کړه، او د خپل بنده (محمد ﷺ) مرسته یې وکړه، او په یوازې* یې (د کفارو) ډلو ته ماتې ورکړه.

١٠٦- د خوشحالۍ او یا خواشینۍ کار پیښیدو په وخت کې دعا

٢١٨- كَـــانَ ﷺ إِذَا أَتَـــاهُ الأَمرُ يَسُرُّهُ قَالَ: «الْحَمْدُ لِلَّه

(١) پیغمبر ﷺ به چې کله له کومې غزا او یا حج نه بیرته راغی نو دا اذکار به یې ویل.
بخاري ٧/١٦٣، مسلم ٢/٩٨٠.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الّـــذي بنعْمَـــته تَتمُّ الصَّالحَاتُ»، وَإِذَا أَتاهُ الأَمْرُ يَكْرَهُهُ قَالَ: «الْحَمْدُ لِلّه عَلَى كُلِّ حَال»(١).

۞ پیغمبر ﷺ ته چې به کله خوشحالونکې کار مخې ته راغی، نو داسې به یې ویل: ټوله غوره ستاینه هغه الله لره ده چې په نعمت سره یې نیک کارونه سر ته رسیږي.

او چــې کله به ناخوښه کار ورته پیښ شو، نو داسې به یې ویل: ټوله غوره ستاینه الله لره ده په هر حال کې.

١٠٧- پر پیغمبر ﷺ د درود ویلو فضیلت

٢١٩-١- قـــال ﷺ: «مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلاَةً صَلَّى اللهُ عَلَيْه بِهَا عَشْراً»(٢).

۞ پیغمبر ﷺ فرمایي: څوک چې پر ما یو درود ووایي، نو الله به پر هغه لس ځلي رحمت ولیږي.

٢٢٠-٢- وقـــال ﷺ: «لاَ تَجْعَلُوا قَبْرِي عِيداً، وصَلُّوا عَلَيَّ، فَإِنَّ صَلاَتَكُمْ تَبْلُغُنِي حَيْثُ كُنْتُمْ»(٣).

---

(١) ابـــن السني په «عمل اليوم والليلة» ٤٩٩/١ کې هغه روایت کړی، او صحیح بللی دی، او الباني هم په صحیح الجامع ٢٠١/٤ کې هغه صحیح بللی دی.

(٢) مسلم ٢٨٨/١.

(٣) ابـــو داود ٢١٨/٢، احمد ٣٦٧/٢، او الباني په صحیح ابي داود ٣٨٣/٢ کې هغه صحیح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ او ﷺ فرمايي: زما قبر نه ميله مه جوړوی، او پر ما درود ووايي، ځکه ستاسو درود -هر چيرې چي ياست- ما ته رسيږي.

۲۲۱-۳- وقال ﷺ: «الْبَخِيلُ مَنْ ذُكِرْتُ عِنْدَهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ»(۱).

۞ او ﷺ فرمايي: بخيل* هغه دی، چي زه دده په وړاندي ياد شم، او پر ما درود ونه وايي.

۲۲۲-٤- وقال ﷺ: «إِنَّ لِلَّهِ مَلاَئِكَةً فِي الأَرْضِ سَيَّاحِينَ يُبَلِّغُونِي مِنْ أُمَّتِي السَّلاَمَ»(۲).

۞ او ﷺ فرمايي: الله لره په ځمکه کي ګرځندويه* فرښتې* دي، چي زما د امت سلام ما ته رسوي.

۲۲۳-٥- وقال ﷺ: «مَا مِنْ أَحَدٍ يُسَلِّمُ عَلَيَّ إِلاَّ رَدَّ اللَّهُ عَلَيَّ رُوحِي حَتَّى أَرُدَّ عَلَيْهِ السَّلاَمَ»(۳).

۞ او فـــرمايي: هيڅوک پر ما سلام نه کوي، مګر الله جل جلاله زما روح ما ته بيرته راکړي، تر څو د هغه د سلام جواب* ورکړم.

---

(۱) ترمذي ٥٥۱/٥ او نورو روايت کړيدی، صحيح الجامع ۲٥/۳ صحيح الترمذي ۱۷۷/۳.

(۲) نسائي، حاکم ۴۲۱/۲، او الباني په صحيح النسائي ۲۷۴/۱ کي هغه صحيح بللی دی.

(۳) ابــو داود ۲۰۴۱ نمـــبر حديث، او الباني په صحيح ابي داود ۳۸۳/۱ کي هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

١٠٨- سلام خپرول*

٢٢٤-١- قال ﷺ: «لاَ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا، وَلاَ تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا، أَوَ لاَ أَدُلُّكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ، أَفْشُوا السَّلاَمَ بَيْنَكُمْ»[(١)].

۞ پيغمبر ﷺ فرمايي: جنت ته نشى تللاى تر څو مومنان نه شى، او مومنان نشى كيدلاى تر څو خپل مينځونو كي مينه محبت ونلرى، نو زه تاسو ته داسې يو شى* ونه ښايم چي كه وكړى، په خپلو مينځونو كي به مو مينه محبت پيدا شي؟ خپلو مينځونو كي سلام خپور كړى[(٢)].

٢٢٥-٢- (قـــال ﷺ): «ثَـــلاَثٌ مَنْ جَمَعَهُنَّ فَقَدْ جَمَعَ الإِيمَـــانَ: الإِنْصَافُ مِنْ نَفْسِكَ، وَبَذْلُ السَّلاَمِ لِلْعَالَمِ، وَالإِنْفَاقُ مِنَ الإِقْتَارِ»[(٣)].

۞ (پيغمـــبر ﷺ فرمايي): دري داسې (صفتونه) دي، چا چي هغه تولــه ولرل نو پوره ايمان يې حاصل كړ (هغه دادي): په خپل ځان كي انصاف لرل، په ټولو (خلكو) سلام كول، او د بې وزلتوب* په حالت كي مصرف كول.

---

(١) مسلم ١/٧٤ او نورو روايت كريدى.

(٢) يعني: يو په بل باندي هميشه سلام كوى.(ژباړن)

(٣) بخاري (فتح الباري ١/٨٢) له عمار ﷺ نه موقوف او معلق روايت كريدى.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۲۶- وعَنْ عَبْد اللَّه بْنِ عُمَر رضيَ اللهُ عنهما: أَنَّ رَجُلاً سَأَلَ النَّبِيَّ ﷺ أيُّ الإِسْلاَمِ خَيْرٌ قَالَ: «تُطْعِمُ الطَّعَامَ، وَتَقْرَأُ السَّلاَمَ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ وَمَنْ لَمْ تَعْرِفْ»(۱).

۞ او د عبد الله بن عمر رضي الله عنهما نه روايت دی: چې يوه سړي له پيغمبر ﷺ نه پوښتنه* وکړه چې کوم اسلام غوره دی؟(۲) (پيغمبر ﷺ) وفرمايل: دا چې (د الله په لار کې) ډوډی ورکړې، او سلام وکړې پر هغه چا چې پيژنې يې او که يې نه پيژنې.

۱۰۹- د کافر د سلام جواب په څنګه ورکوي

۲۲۷- «إِذَا سَلَّمَ عَلَيْكُمْ أَهْلُ الْكِتَابِ فَقُولُوا: وَعَلَيْكُمْ»(۳).

۞ کله چې اهل کتاب (يهود او نصاری) په تاسو سلام وکړي، نو تاسو (په جواب کې) ورته ووایاست: (وعليكم)، يعني: او په تاسو هم.

۱۱۰- د چرګ* د آذان، او د خره د هنګاري* په وخت دعا

۲۲۸- «إِذَا سَمِعْتُمْ صِيَاحَ الدِّيَكَة فَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِه؛ فَإِنَّهَا رَأَتْ مَلَكاً، وَإِذَا سَمِعْتُمْ نَهِيقَ الْحِمَارِ فَتَعَوَّذُوا بِاللَّه مِنْ

---

(۱) بخاري (فتح الباري ۱/۵۵)، مسلم ۱/۶۵.

(۲) يعني: په اسلام کې کوم کار له نورو نه غوره دی.(ژباړن)

(۳) بخاري (فتح الباري ۱۱/۴۲)، مسلم ۴/۱۷۰۵.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الشَّيْطَانِ؛ فَإِنَّهُ رَأَى شَيْطَاناً»[۱].

۞ (پيغمبر ﷺ فرمايي) كله چي د چرگ* آذان واورى، نو د الله د هغه د فضل سوال وكړى، ځكه هغه (د آذان په وخت) ملائكه* ليدلې وي، او چي كله د خره هنگار واورى، نو په الله سره له شيطان نه پناه وغواړى، ځكه چي هغه (د هنگاري په وخت) شيطان ليدلى وي.

۱۱۱- په شپه كي د سپيو د غپلو اوريدو په وخت دعا

۲۲۹- «إِذَا سَمِعْتُمْ نُبَاحَ الْكِلاَبِ وَنَهِيقَ الْحَمِيرِ بِاللَّيْلِ فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنْهُنَّ؛ فَإِنَّهُنَّ يَرَيْنَ مَا لاَ تَرَوْنَ»[۲].

۞ (پيغمبر ﷺ فرمايي) كله چي په شپه كي د سپيو غپل، او د خرو هنگارى واورى، نو په الله سره له هغو نه پناه وغواړى، ځكه هغوى داسي څهويني چي تاسو يې نه وينئ.

۱۱۲- څوك چي دي بكنځلى وي هغه ته دعا

۲۳۰- قال ﷺ: «اللَّهُمَّ فَأَيُّمَا مُؤْمِنٍ سَبَبْتُهُ فَاجْعَلْ ذَلِكَ لَهُ قُرْبَةً إِلَيْكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»[۳].

---

(۱) بخاري (فتح الباري ۳۵۰/۶)، مسلم ۲۰۹۲/۴.

(۲) ابو داود ۳۲۷/۴، احمد ۳۰۶/۳، او الباني په صحيح ابي داود ۹۶۱/۳ كي هغه صحيح بللى دى.

(۳) بخاري (فتح الباري ۱۷۱/۱۱)، مسلم ۲۰۰۷/۴، او د مسلم الفاظ دادي: «فاجعلها له زكاة ورحمة» يعني: هغه دده لپاره د پاكوالي او رحمت سبب وگرځوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهـــي! کوم مومن ته چې ما کنځلې کړې دي، نو هغه ورته د قيامت په ورځ و تاته د نژديکت سبب وګرځوې.

۱۱۳- د بل مسلمان ستايلو په وخت به داسې وايي

۲۳۱- قال ﷺ: «إِذَا كَانَ أَحَدُكُمْ مَادِحاً صَاحِبَهُ لاَ مَحَالَةَ فَلْيَقُلْ: أَحْسِبُ فُلاَنَاً -وَاللَّهُ حَسِيبُهُ وَلاَ أُزَكِّي عَلَى اللَّهِ أَحَداً-، أَحْسِبُهُ -إِنْ كَانَ يَعْلَمُ ذَاكَ- كَذَا وَكَذَا»[1].

۞ (پيغمبر ﷺ فرمايي) کله چې له تاسو نه څوک د خپل ملګري هرومـــرو* صـــفت کول غواړي، نو داسې دې ووايي: زه (په فلاني) همداسې ګمان کوم، او الله ﷻ د هغه په حال ښه خبر دی[2]، او د الله په وړاندې د هيچا تزکيه* او د هغه په سپيڅلتيا* حکم نه کوم[3]، زه په هغه داسې ګمان کوم، (دا په هغه وخت کې) چې د هغه نه خبر وي.

۱۱۴- کله چې د يو مسلمان صفت وشي، نو هغه به داسې وايي

۲۳۲- «اللّهُـــمَّ لاَ تُؤَاخِذْنِي بِمَا يَقُولُونَ، وَاغْفِرْ لِي مَا لاَ

---

(۱) مسلم ۴/۲۲۹۶.

(۲) دا د حديث لازمي معنی ده، او له ترجمې سره مناسبه ده.(ژباړن)

(۳) يعني: د هيچا په زړه نه يم خبر، او په زړونو عالم يو الله دی.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

يَعْلَمُونَ [وَاجْعَلْنِي خَيْرًا مِمَّا يَظُنُّونَ]»(١).

۞ الهي! ته ما په هغه څه مه نيسه* چي دوی يې (زما په باره كي) وايـــي، او ما ته د هغه څه بخښنه وكړې چي دوی پرې خبر ندي، او دوی چي په ما څه ګمان كوي له هغه نه مي غوره وګرځوې.

١١٥- په حج او عمره كي به محرم لبيك څنګه وايي

٢٣٣- «لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لاَ شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ، لاَ شَرِيكَ لَكَ»(٢).

۞ الهي! ستا حكم مَنَلو ته تيار يو، تا لره شريک نشته، ستا حكم مَنَلو ته تيار يو، په رښتيا سره چي ټوله غوره ستاينه او د نعمت (شكر) او ټولواكي تا لره ده، تا لره هيڅ شريک نشته.

١١٦- حجر اسود ته د رارسيدلو په وخت «الله اكبر» ويل

٢٣٤- طَافَ النَّبِيُّ ﷺ بِالْبَيْتِ عَلَى بَعِيرٍ كُلَّمَا أَتَى الرُّكْنَ أَشَارَ إِلَيْهِ بِشَيْءٍ عِنْدَهُ وَكَبَّرَ»(٣).

---

(١) بخــاري پـــه الادب المفرد ٧٦١ نمبر حديث كي روايت كړی، او الباني په صحيح الادب المفرد ٥٨٥ نمـــبر حديـــث كـــي هغه صحيح بللی دی، او د مربع قوسونو تر مينځ عبارت د بيهقي زيادت دی په شعب الإيمان ٢٢٨/٤ كي له بلي طريقي نه.

(٢) بخاري (فتح الباري ٤٠٨/٣)، مسلم ٨٤١/٢.

(٣) بخــاري (فـــتح الباري ٤٧٦/٣)، او له شي نه مراد لښته* ده، بخاري (فتح الباري ٤٧٢/٣) دي وكتل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ پیغمبر ﷺ د کعبې نه يې طواف وکړ، او چې کله به حجر اسود ته راورسید، نو هغې ته به يې په کوم شي* چې ورسره وو اشاره وکړه او «اللّٰهُ أَكبرُ» به يې ووايه.

۱۱۷- د رکن یماني او حجر اسود په مینځ کې دعا

۲۳۵- «رَبَّنَآ ءاتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ»[1].

۞ اې زموږ پروردګاره! موږ ته په دنیا کې نعمت راکړې، او په آخرت کې نعمت راکړې، او د دوږخ له عذاب نه مو وساتې.

۱۱۸- صفا او مروا باندې د ودریدو دعا

۲۳۶- لَمَّا دَنَا ﷺ منْ الصَّفَا قَرَأَ ﴿إِنَّ الصَّفَا والْمَرْوَةَ منْ شَعَائِر اللَّه﴾ أَبْدَأُ بمَا بَدَأَ اللَّهُ به»، فَبَدَأَ بالصَّفَا فرَقيَ عَلَيْه حَتَّى رَأَى الْبَيْتَ فَاسْتَقْبَلَ الْقبْلَةَ، فوَحَّدَ اللَّهَ وَكَبَّرَهُ، وَقَالَ: «لاَ إِلَهَ إلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَريكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ، لاَ إِلَهَ إلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ، أَنْجزَ وَعْدَهُ، وَنَصرَ عَبْدَهُ، وَهزَمَ الأَحْزَابَ وَحْدَهُ»، ثُمَّ دَعَا بَيْنَ ذَلكَ، قَالَ مثْلَ هَذَا ثَلاَثَ مَرَّاتٍ، الحديث، وفيه: فَفَعَلَ عَلَى الْمَرْوَة كَمَا فعَلَ عَلَى

---

(۱) ابو داود ۱۷۹/۲، احمد ۴۱۱/۳، او بغوي په شرح السنة ۱۲۸/۷ کې روایت کړیدی، او الباني په صحیح ابي داود ۳۵۴/۱ کې هغه حَسَن بللی دی، او آیت د سورت بقره ۲۰۱ آیت دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الصَّفَا[١].

۞ کله چي به پيغمبر ﷺ و «صفا» ته نژدې شو، نو دا آيتونه به يې ويل: په رښتيا سره چي «صفا» او «مروا» د الله ﷻ (د عبادت) له نښنو نښانو نه دي، په هغه څه شروع کوم په کوم چي الله شروع کړيده[٢]، نو په «صفا» يې شروع وکړه، او په هغې باندي وخوت* تر څو چي يې کعبه وليدله، نو بيا به يې مخ کعبې ته کړ، او د توحيد کلمه او تکبير به يـــې ووايه، او داسي به يې ويل: بيله* الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک نلري، هغه لره ټولواکي او پوره غوره ستاينه ده، او هغـــه پر هر څه قادر* دی، بيله الله نه بل د عبادت وړه څوک نشته، يو دی، خپله وعده يې پوره کړه، او د خپل بنده (محمد ﷺ) سره يې مرسته وکړه، او (د کفارو) ډلو ته يې يوازي ماتي ورکړه، او بيا به يـــې (د هرو دوو ذکرونو) په مينځ کي دعا کوله، دا به يې درې ځلي ويل... د حديث تر آخره پوري.

او په نومړي* حديث کي راغلي دي: چي په «مروا» کي به يې هم د صفا په شان (دعاګاني او اذکار) ويل.

---

(١) مسلم ٢/٨٨٨.

(٢) يعني: کوم شی چي الله ﷻ په مخکيني آيت کي اول ذکر کړيدی، او هغه «صفا» ده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۱۹- د عرفات په ورځ دعا

۲۳۷- [قال ﷺ] «خَيْرُ الدُّعَاءِ دُعَاءُ يَوْمِ عَرَفَةَ، وَخَيْرُ مَا قُلْتُ أَنَا وَالنَّبِيُّونَ مِنْ قَبْلِي: لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»[(۱)].

۞ (پيغمبر ﷺ فرمايي) له ټولو نه غوره دعا د عرفات په ورځ دعا ده، او له ټولو نه غوره (ذکر) چې ما او له ما نه مخکي نورو پيغمبرانو ويــلى دى (دادى): بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دى، هــيڅ شريک نلري، هغه لره ټولواکي ده، او هغه لره پوره غوره ستاينه ده، او هغه پر هر څه قادر دى.

۱۲۰- د مشعر حرام[(۲)] ذکر

۲۳۸- «رَكِـبَ ﷺ الْقَصْوَاءَ حَتَّى أَتَى الْمَشْعَرَ الْحَرَامَ، فَاسْــتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ فَدَعَاهُ، وَكَبَّرَهُ، وَهَلَّلَهُ، وَوَحَّدَهُ، فَلَمْ يَزَلْ وَاقِفاً حَــتَّى أَسْــفَرَ جِــدّاً، فَدَفَــعَ رَسُــولُ اللَّهِ ﷺ قَبْلَ أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ»[(۳)].

---

(۱) تــرمذي، او الــباني په صحيح الترمذي ۱۸۴/۳ كي، او په الأحاديث الصحيحة ۶/۴ كي هغه حَسَن بللى دى.

(۲) يعني: مزدلفه.(ژباړن)

(۳) مسلم ۸۹۱/۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ پیغمبر ﷺ پر (خپلې اوښې) «قَصْواء» باندې سپور شو، تر څو چې مشعر حرام ته راغی، نو قبلې ته به یې مخ کړ، او دعا یې وکړه، او «اللّٰه أكبر»، او «لا إله إلا الله»، یې وواېه او الله جَلَّ جَلَالُهُ یې په وحدانیت یاد کړ، او تر هغه پورې ولاړ وو تر څو چې له لمر ختو نه مخکې روښنایي ښه زیاته شوه.

۱۲۱- (د جمراتو یا ځلو ویشتلو په وخت) د هرې شګې* ویشتلو سره «الله اکبر» ویل

۲۳۹- «يُكَبِّرُ كُلَّمَا رَمَى بِحَصَاةٍ عِندَ الجِمَارِ الثَّلاثِ، ثُمَّ يَتَقَدَّمُ، وَيَقِفُ يَدعُو مُسْتَقْبِلَ الْقِبْلَةِ رَافِعاً يَدَيْهِ بعدَ الجَمرةِ الأُولَى والثَّانِيَةِ، أَمَّا جَمْرَةُ الْعَقَبَةِ فَيَرْمِيهَا وَيُكَبِّرُ عِنْدَ كُلِّ حَصَاةٍ وَيَنْصَرِفُ وَلا يَقِفُ عِنْدَهَا»[(۱)].

۞ د درو جمرو* ویشتلو په وخت چې هره شګه* ولې نو «الله اکبر» به وایي، او بیا به لږ وړاندې ځي، او درېږي به او قبلې ته به مخامخ لاسونه پورته کوي او دعا به کوي، دا د لومړۍ او دوهمې جمرې* نه وروسته، اما درېمه جمره چې کومه ده، هغه به وُلي، او د هرې شګې* سره به «الله اکبر» وایي، او بیا به ځي او د هغې سره به (د

(۱) بخاري (فتح الباري ۳/۵۸۳، ۳/۵۸۴)، او الفاظ یې هلته وکتل شي، بخاري (فتح الباري ۳/۵۸۱) وکتل شي، او مسلم هم روایت کړیدی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعا لپاره) نه دريږي.

۱۳۲- د تعجب، او خوشحالونکي کار پيښيدو په وخت دعا

۲٤۰– «سُبْحانَ اللهِ»[۱].

❁ الله لره ټوله پاکي ده.

۲٤۱– «اللهُ أكبرُ»[۲].

❁ الله ډير لوی دی.

۱۳۳- چا ته چي خوشحالونکی خبر راشي، نو څه به کوي

۲٤۲– كَـانَ النبيُّ ﷺ إذَا أتَاهُ أمْرٌ يَسُرُّهُ أوْ يُسَرُّ بِهِ خَرَّ سَاجِداً شُكْراً لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى[۳].

❁ پيغمبر ﷺ تـه چي به کله داسي خبر راغی چي په هغه به خوشحاليده، او يا د بل چا لپاره د خوشحالۍ خبر وو، نو د الله ﷻ د شکر لپاره به په سجده پريوت.

۱۳۴- څوك چي په خپل بدن کي درد محسوس کړي څه به کوي

۲٤۳– «ضَـعْ يَدَكَ عَلَى الَّذي تَألَّمَ مِنْ جَسَدِكَ، وَقُلْ:

(۱) بخاري (فتح الباري ۱/۲۱۰، ۳۹۰، ۴۱۴)، مسلم ۱۸۵۷/۴.
(۲) بخاري (فتح الباري ۴۴۱/۸)، صحيح الترمذي ۱۰۳/۲، ۲۳۵/۲، مسند احمد ۲۱۸/۵.
(۳) بـيله نسـائي نـوررو اصـحاب السنن روايت کړيدی، صحيح ابن ماجه ۲۳۳/۱، ارواء الغليل ۲۲۶/۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

باسْمِ اللَّه، ثَلاثَاً، وَقُلْ سَبْعَ مَرَّات: أَعُوذُ بِاللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَاذِرُ»[١].

۞ خپل لاس د خپل بدن پر دردمن ځای کښیږده* او درې ځلي به «بسم الله» ووايې، او اوه ځلي به داسي ووايې: زه په الله سره او د هغه په قدرت سره پناه غواړم د هغه څه له شر نه چي ما ته رسيدلی دی، او زه څني ويريږم*.

١٢٥- په څه شي د نظر کيدو نه د ويري دعا

٢٤٤- «إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ مِنْ أَخِيه، أَو مِنْ نَفْسه، أَو مِنْ مَالِه مَا يُعْجِبُهُ، [فَلْيَدْعُ لَهُ بِالْبَرَكَة]؛ فَإِنَّ الْعَيْنَ حَقٌّ»[٢].

۞ کله له تاسو نه څوک له خپل ورور، او يا په خپل ځان کي، او يا خپل مال کي داسي څه وګوري چي له هغه نه تعجب وکړي، نو د هغه لپاره دي د برکت دعا وکړي، ځکه نظر کيدل* حق دي[٣].

١٢٦- د ويري په حالت کي دعا

٢٤٥- «لَا إِلَهَ إِلَا اللهُ»[٤].

---

(١) مسلم ١٧٢٨/٤.

(٢) مسند احمد ٤٤٧/٤، ابن ماجه، مالک، او الباني په صحيح الجامع ٢١٢/١ کي هغه صحيح بللی دی، زاد المعاد ١٧٠/٤ د ارناؤوط تحقيق دي وکتل شي.

(٣) يعني: نظر کيدل، يا نظر لګيدل حق دی.(ژباړن)

(٤) بخاري (فتح الباري ١٨١/٦)، مسلم ٢٢٠٨/٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

۱۳۷- د قرباني حلالولو* په وخت کې څه ویل پکار دي

۲۴٦- «بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُ أَكْبَرُ، [اللَّهُمَّ مِنْكَ وَلَكَ]، اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي»[(۱)].

۞ د الله په نوم (حلالول کوم)، الله ډیر لوی دی، الهي! دا (قرباني) ستا له طرف نه ده، او ستا لپاره یې حلالوم، الهي! ته یې را څخه قبوله کړې.

۱۳۸- هغه څه چې د سرکښه* شیطانانو د مکر او چل دفع کولو لپاره ویل کیږي

۲۴۷- «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ الَّتِي لاَ يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلاَ فَاجِرٌ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَبَرَأَ وذَرَأَ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَعْرُجُ فِيهَا، وَمِنْ شَرِّ مَا ذَرَأَ فِي الأَرْضِ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا، وَمِنْ شَرِّ فِتَنِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ طَارِقٍ إِلاَّ طَارِقاً يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَا رَحْمَنُ»[(۲)].

---

(۱) مسلم ۱۵۵۷/۳، بیهقي ۲۸۷/۹، او د مربع قوسونو په مینځ کې عبارت د بیهقي ۲۸۷/۹ او نورو دی، او اخیرنی جمله مې په معنی سره د مسلم له روایت نه ذکر کړه.

(۲) احمد ۴۱۹/۳ په صحیح اسناد سره، ابن السني ٦۳۷ نمبر حدیث کې روایت کړیدی، او ارناؤوط د العقیدة الطحاویة په تخریج ص۱۳۳ کې د هغه اسناد صحیح بللی دی، او مجمع الزوائد ۱۲۷/۱۰ دي وکتل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ د الله په هغه بشپړ* کلام سره پناه غواړم چي هيڅ نيک او بد سړی له هغه نه زياتوب نشي کولای، د هغه څه له شر نه چي الله پيدا کړي، او خـــواره* کړيدي، او د هغه څه له شر نه چي له آسمان نه نازلـــيږي، او د هغه څه له شر نه چي آسمان ته خيژي، او د هغه څه له شر نه چي په ځمکه کي يې خواره کړيدي، او د هغه څه له شر نه چي له هغي نه راوځي، او د شپې او ورځي له فتنو نه، او د هغه څه له شر نه چي د شپې راتلونکي وي، نه هغه راتلونکی په شپه کي چي خير ور سره وي، اي مهربان ذاته.

١٢٩- استغفار او توبه

٢٤٨-١- قال رَسُولَ اللَّه ﷺ: «وَاللَّه إِنِّي لأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ فِي الْيَوْمِ أَكْثَرَ مِنْ سَبْعِينَ مَرَّةً»[١].

۞ پيغمبر ﷺ فرمايي: په الله سره قسم چي زه په ورځ کي له اويا ځلو نه زيات له الله نه بخښنه غواړم، او هغه ته توبه باسم.

٢٤٩-٢- وقال ﷺ: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ تُوبُوا إِلَى اللَّهِ، فَإِنِّي أَتُوبُ فِي الْيَوْمِ إِلَيْهِ مِائَةَ مَرَّةٍ»[٢].

۞ او فـــرمايي: ای خلکو! الله ته توبه وباسی، او زه په ورځ کي

---

(١) بخاري (فتح الباري ١١/١٠١).

(٢) مسلم ٤/٢٠٧٦.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سل ځلې الله ته توبه باسم.

۲۵۰-۳- وقال ﷺ: «مَنْ قَالَ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ الَّذِي لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْحَيَّ الْقَيُّومَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ، غَفَرَ اللهُ لَهُ وَإِنْ كَانَ فَرَّ مِنْ الزَّحْفِ»(۱).

۞ او ﷺ فــرمايي: څوک چې (دا دعا) ووايي: له هغه لوی او عظمـــت والا الله نه بخښنه غواړم، چې بيله هغه نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، ژوندی دی، (د کائناتو) تدبير کونکی دی، او زه هغه ته توبه باسم، (چې دا دعا ووايي) نو الله به هغه ته بخښنه وکړي، که څه هم له کفارو سره د جهاد له ميدان نه تښتيدلی وي(۲).

۲۵۱-٤- وقال ﷺ: «أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الرَّبُّ مِنْ الْعَبْدِ فِي جَوْفِ اللَّيْلِ الآخِرِ، فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَكُونَ مِمَّنْ يَذْكُرُ اللَّهَ فِي تِلْكَ السَّاعَةِ فَكُنْ»(۳).

---

(۱) ابـــو داود ۸۵/۲، ترمذي ۵٦۹/۵، حاکم ۵۱۱/۱ هغه صحيح کړی، او ذهبي موافقه ورسره کړيـــده، او الباني هم هغه صحيح بللی دی، صحيح الترمذي ۱۸۲/۳، جامع الاصول لاحاديث الرسول ﷺ ۳۸۹/۴-۳۹۰ د ارناؤوط تحقيق.

(۲) او دا تيښته لويه ګناه شميرل کيږي.(ژباړن)

(۳) تـــرمذي، نسائي ۲۷۹/۱، حاکم، صحيح الترمذي ۱۸۳/۳، جامع الاصول ۱۴۴/۴ د ارنؤوط تحقيق.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ او فرمايي: پروردګار له هر وخت نه زيات د شپې په آخره حصه کې خپل بنده ته نژدې وي، نو که وکلای شې چې پدغه وخت کې له ذکر کونکو نه شې، نو همداسې شه.

٢٥٢-٥- وقال ﷺ: «أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ، فَأَكْثِرُوا الدُّعَاءَ»(١).

۞ او فرمايي: بنده له هر حالت نه زيات هله* خپل پروردګار ته نژدې وي چې په سجده وي، نو (په سجده کې) زياته دعا وکړی.

٢٥٣-٦- وقال ﷺ: «إِنَّهُ لَيُغَانُ عَلَى قَلْبِي، وَإِنِّي لأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ فِي الْيَوْمِ مِائَةَ مَرَّةٍ»(٢).

۞ او فرمايي: زما په زړه پرده غوندې راشي (کله کله د الله له ذکر نه مشغول شي) او زه له الله نه په ورځ کې سل ځلې بخښنه غواړم.

---

(١) مسلم ١/٣٥٠.

(٢) مسلم ٢٠٧٥/٤، ابن الاثير وايي: «ليغان على قلبي» معنى داده: زما زړه باندې څه پرده راشي، او له هغه نه مراد سهو او توجه اوښتل دي، ځکه پيغمبر ﷺ به هميشه په زياته توګه سره ذکر وايه، او (الله) ته به يې ځان نژدې کاوه، او دوامداره مراقبت به يې کاوه، او چې کله به يې په بعضې وختونو کې توجه لږ نه واوښته، او يا به يې هيره شوه، نو دا به يې د ځان لپاره ګناه بلل، نو ځکه خو به يې استغفار ته رجوع کوله.
جامع الاصول ٣٨٦/٤ دې وکتل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۳۰- د «سبحان الله»، او «الحمد لله»، او «لا اله الا الله»، او «الله اکبر» فضیلت

۲۵٤-۱- قال ﷺ: «مَنْ قَالَ سُبْحَانَ اللّه وَبِحَمْدِه، في يَوْمٍ مِائَةَ مَرَّةٍ، حُطَّتْ خَطَايَاهُ، وَإِنْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ»(۱).

۞ پیغمبر ﷺ فرمایي: څوک چې په ورځ کې سل ځلي «سُبْحَانَ اللّـــه وَبِحَمْـــدِه(۲)» ووايي، ګناهونه به يې توی* شي، که څه هم د سمندر* د ځګ* په اندازه وي.

۲۵۵-۲- وقـــال ﷺ: «مَنْ قَالَ: لاَ إِلَهَ إِلاّ اللّهُ وَحْدَهُ لاَ شَـــرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، عَشْرَ مِرارٍ، كَانَ كَمَنْ أَعْتَقَ أَرْبَعَ أَنْفُسٍ مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ»(۳).

۞ او فرمایي: څوک چې «لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَـــهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ(٤)» لس ځلي ووايي، د هغه چا په شان به وي چې د اسماعيل عليه السلام له اولادې نه يې

---

(۱) بخـــاري ۱٦۸/۷، مســـلم ۲۰۷۱/۴، او په سهار او ماښام کې يې د سلو ځلو لوستلو فضیلت دي په همدي کتاب کې د(۹۱) نمبر حدیث په حاشیه کې وکتل شي.

(۲) ترجمه يې مخکې په (۹۱) نمبر حدیث کې شويده.(ژباړن)

(۳) بخـــاري ٦۷/۷، مسلم بلفظه ۲۰۷۱/۴، او د هغه په ورځ کې د سلو ځلو ويلو فضیلت دي په همدي کتاب کې د (۹۳) نمبر حدیث په حاشیه کې وکتل شي.

(٤) ترجمه يې مخکې شويده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلور مريان* آزاد كړي وي.

٢٥٦-٣- وقــال ﷺ: «كَلِمَتَانِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ، ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ، حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ»[(١)].

۞ او فــرمايي: دوه كــلمې دي چي پر ژبه سپكي، په تله* كي درنـــې، مهربان (خداى) ته محبوبي دي (هغه دادي): «سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ[(٢)]».

٢٥٧-٤- وقــال ﷺ: «لأَنْ أَقُولَ سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّـــهِ، وَلاَ إِلَـــهَ إِلاَّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ»[(٣)].

۞ او فرمايي: د «سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَاللَّـــهُ أَكْبَرُ[(٤)]» ويـــل ما ته له هغه څه نه ډير غوره دي چي لمر پرې راختلى دى[(٥)].

٢٥٨-٥- وقال ﷺ: «أَيَعْجِزُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَكْسِبَ كُلَّ يَوْمٍ

---

(١) بخاري ١٦٨/٧، مسلم ٢٠٧٢/٤.

(٢) ترجمه يې مخكي شويده.(ژباړن)

(٣) مسلم ٢٠٧٢/٤.

(٤) ترجمه يې مخكي شويده.(ژباړن)

(٥) يعني: ددې كلماتو ويل له ټولو مخلوقاتو نه ما ته غوره دي.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

أَلْــفَ حَسَــنَةٍ؟» فَسَــأَلَهُ سَائِلٌ مِنْ جُلَسَائِه: يَا نَبِيَّ اللّٰه كَيْفَ يَكْسِبُ أَحَدُنَا أَلْفَ حَسَنَةٍ؟ قَالَ: «يُسَبِّحُ مِائَةَ تَسْبِيحَةٍ، فَيُكْتَبُ لَهُ أَلْفُ حَسَنَةٍ، أَوْ يُحَطُّ عَنْهُ أَلْفُ خَطِيئَةٍ»[1].

۞ او ﷺ فرمايي: آيا له تاسو نه يو څوک نشي کولای چي هره ورځ زر نــيکۍ لاس ته راوړي، نو له ناستو کسانو نه يو کس ورڅخه پوښتنه وکړه چي څنګه يو کس له موږ څخه کولای شي زر نيکۍ لاس ته راوړي؟ (پيغمبر ﷺ) وفرمايل: سل ځلي دي «سبحان الله» ووايي، نو هغه لره به زر نيکۍ وليکل شي، او يا به يې زر ګناهونه ورژيړي*.

۲۵۹-٦- «مَــنْ قَــالَ: سُبْحَانَ اللّٰهِ الْعَظِيمِ، وَبِحَمْدِهِ، غُرِسَتْ لَهُ نَخْلَةٌ فِي الْجَنَّةِ»[2].

۞ (او فرمايي) څوک چي «سُبْحَانَ اللّٰهِ الْعَظِيمِ، وَبِحَمْدِهِ[3]» ووايي، هغه لره به يوه د خرما* ونه په جنت کي وکَرل شي*.

۲٦۰-۷- وقــال ﷺ: «يَا عَبْدَ اللّٰهِ بْنَ قَيْسٍ، أَلاَ أَدُلُّكَ عَلَــى كَنْزٍ مِنْ كُنُوزِ الْجَنَّةِ؟» فَقُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللّٰهِ، قَالَ:

---

(۱) مسلم ۲۰۷۳/۴.

(۲) تــرمذي ۵۱۱/۵، حــاکم ۵۰۱/۱ هغــه صحيح بللى، او ذهبي ورسره موافقه کړيده، صحيح الجامع ۵۳۱/۵، صحيح الترمذي ۱٦۰/۳.

(۳) ترجمه يې مخکي شويده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

«قُلْ لاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّه»[(١)].

۞ او ﷺ فرمايي: اې عبد الله بن قيسه! آيا تا ته د جنت د خزانو نه يوه خزانه ونه ښايم؟ نو ما وويل: ولې نه، اې د الله پيغمبره! (پيغمبر ﷺ) وفــرمايل: ووايه: هيڅ طاقت او قوت نشته (د ګناه نه د ساتلو* او د نيکيو د کولو) مګر په (توفيق) د لوی الله ﷻ سره.

٢٦١-٨- وقــال ﷺ: «أَحَــبُّ الْكَلاَمِ إِلَى اللَّه أَرْبَعٌ: سُبْحَانَ اللَّه، وَالْحَمْدُ لِلَّه، وَلاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لاَ يَضُرُّكَ بِأَيِّهِنَّ بَدَأْتَ»[(٢)].

۞ او فــرمايي: الله ته له ټولو نه زيات خوښ کلمات څلور دي: «سُبْحَانَ اللَّه، وَالْحَمْدُ لِلَّه، وَلاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ[(٣)]»، چې په کومه دې شروع وکړه تاته پکښې څه نقصان نشته.

٢٦٢-٩- جَاءَ أَعْرَابِيٌّ إِلَى رَسُول اللَّه ﷺ فَقَالَ: عَلِّمْنِي كَلاَماً أَقُولُهُ، قَالَ: «قُلْ: لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُ أَكْــبَرُ كَبِيراً، وَالْحَمْدُ لِلَّه كَثِيراً، سُبْحَانَ اللَّه رَبِّ الْعَالَمِينَ، لاَ حَــوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّه الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ» قَالَ: فَهَؤُلاَءِ لِرَبِّي فَمَا

---

(١) بخاري (فتح الباري ٢١٣/١١)، مسلم ٢٠٧٦/٤.

(٢) مسلم ١٦٨٥/٣.

(٣) ترجمه یې مخکې شویده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

لِي؟ قَالَ: «قُلْ اللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي وَارْزُقْنِي»[١].

۞ يو صحرايي* پيغمبر ﷺ ته راغی او وې ويل: ما ته داسي خبره وښايه چي زه یې ووايم، (پيغمبر ﷺ) وفرمايل: ووايه: «لاَ إِلَهَ إلاّ اللّٰهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، اللّٰهُ أَكْبَرُ كَبِيراً، وَالْحَمْدُ للّٰه كَثِيراً، سُبْحَانَ اللّٰه رَبِّ الْعَالَمِينَ، لاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاّ بِاللّٰه الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ[٢]»، (سړي) وويل: دا خو زما د پروردګار لپاره دي، زما لپاره څه دي؟ (پيغمبر ﷺ) وفرمايل: ووايه: الهي! ما ته بخښنه وکړې، او پر ما رحم وکړې، او ما ته هدايت وکړې، او روزي را ته راکړې.

٢٦٣-١٠- كَانَ الرَّجُلُ إِذَا أَسْلَمَ عَلَّمَهُ النَّبِيُّ ﷺ الصَّلاَةَ، ثُمَّ أَمَرَهُ أَنْ يَدْعُوَ بِهَؤُلاَءِ الْكَلِمَاتِ، «اللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي»[٣].

۞ کله چي به يو سړی مسلمان شو، نو پيغمبر ﷺ به لمونځ* ور زده کاوه، او بيا به يې ددې کلماتو په ويلو امر ورته کاوه: الهي! ما ته بخښنه وکړې، او پر ما رحم وکړې، او ما ته هدايت وکړې، او ما ته

---

(١) مسلم ٢٠٧٢/٤، او ابو داود زيات کړيدي: کله چي صحرايي سړی روان شو، پيغمبر ﷺ وفرمايل: په رښتيا سره يې خپل لاسونه له خير نه ډک کړل. ١/٢٢٠.

(٢) د نومړو اذکارو ترجمه مخکي په مختلفو ځايونو کي شويده.(ژباړن)

(٣) مسلم ٢٠٧٣/٤، او په بل روايت کي يې داسي راغلي دي: دا کلمات ستا لپاره د دنيا او آخرت خيرونه را ټولوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عافيت راکړي، او روزي را ته راکړي.

٢٦٤-١١- «إِنَّ أَفْضَلَ الدُّعَاءِ: الْحَمْدُ لِلَّه، وَأَفْضَلُ الذِّكْرِ: لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ»[(١)]

۞ (او فرمايي) په رښتيا سره چي بهترينه دعا «الحمد لله» ده، او بهترين ذکر «لا إله إلا الله» دی.

٢٦٥-١٢- «الْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ: سُبْحَانَ اللَّه، وَالْحَمْدُ لِلَّه، وَلا إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، ولاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّه»[(٢)].

۞ (او فرمايي) نيکي، او (له انسان نه ورسته) پاتي کيدونکي (کلمات دادي): «سُبْحَانَ اللَّه، وَالْحَمْدُ لِلَّه، وَلا إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، ولاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّه[(٣)]».

١٣١- د پيغمبر ﷺ د تسبيح ويلو طريقه

٢٦٦- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضي الله عنهما قَالَ:

---

(١) ترمذي ٥/٤٦٢، ابن ماجه ٢/١٢٤٩، حاکم ١/٥٠٣ هغه صحيح بللی، او ذهبي ورسره موافقه کړيده، صحيح الجامع ١/٣٦٢.

(٢) احمد ٥١٣ نمبر حديث کي د احمد شاکر په ترتيب سره روايت کړيدی، او اسناد يې صحيح دی، مجمع الزوائد ١/٢٩٧ دي وکتل شي، او ابن حجر په بلوغ المرام کي هغه د ابو سعيد له روايت نه و نسائي ته نسبت کړيدی، او ويلي يې دي: هغه ابن حبان، او حاکم صحيح بللی دی.

(٣) ددې کلماتو ترجمه مخکي شويده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّه ﷺ يَعْقِدُ التَّسْبِيحَ بِيَمِينِه[١].

۞ لـــه عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما نه روايت دی: چې ما پیغمبر ﷺ ولید چې په ښي* لاس سره یې تسبیحات (اذکار) ویل.

۱۳۳- د ښکیو او عامو آدابو څخه

٢٦٧- «إِذَا كَـــانَ جُـــنْحُ اللَّـــيْلِ -أَوْ أَمْسَيْتُمْ- فَكُفُّوا صِبْيَانَكُمْ؛ فَإِنَّ الشَّيَاطِينَ تَنْتَشِرُ حِينَئِذ، فَإِذَا ذَهَبَ سَاعَةٌ مِنْ اللَّيْلِ فَخَلُّوهُمْ، وأَغْلِقُوا الأَبْوَابَ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّه؛ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لاَ يَفْـــتَحُ بَاباً مُغْلَقاً، وَأَوْكُوا قِرَبَكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّه، وَخَمِّرُوا آنِيَتَكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّه، وَلَوْ أَنْ تَعْرُضُوا عَلَيْهَا شَيْئاً، وَأَطْفِئُوا مَصَابِيحَكُمْ»[٢].

۞ (پیغمـــبر ﷺ فرمایي) کله چې شپه تیاره شي، یا شپه در باندي راشـــي، نـــو خپل ماشومان (کور څخه وتلو نه) بند کړی، ځکه چې شـــیطانان پدې وخت کې خوریږي*، کله چې د شپې نه یو ساعت تیر شي، نو بیا یې خوشي کړی. او دروازې* مو بندي کړی، او د الله نوم (پـــه هغـــه) یـــاد کړی، ځکه چې شیطانان تړلې او بنده دروازه نشي پرانستلای*. او د خپل ژیانو* سرونه پټ کړی، او د الله نوم (په هغه)

---

(١) ابو داود بلفظه ٨١/٢، ترمذي ٥٢١/٥، صحيح الجامع ٢٧١/٤، ٤٨٦٥ نمبر حديث .

(٢) بخاري (فتح الباري ٨٨/١٠)، مسلم ١٥٩٥/٣ .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ياد كړي، او خپل لوبني پټ كړي، او د الله نوم (په هغه) ياد كړي، كه څه هم له پاسه پرې څه كښيږدي، او خپل څراغونه* مړه كړي.

وصلى الله وسلم وبارك على نبينا محمد وعلى آله وأصحابه أجمعين.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کتاب کې د یاګانو رسم الخط

د (یاء) رسم الخط	مثال
(ي)	ځي، بچي
(ې)	سړې اوبه، مزې
(ی)	سړی، تندی
(ۍ)	هګۍ، څپلۍ

ورته رسم الخطونه

لاندیــــني حـــــرفونه په نورو ورته رسم الخطونو سره هم لیکل کیږي، چې هغه دادي:

د کتاب رسم الخط	ورته رسم الخط
(ټ)	(ٹ) لکه: ٹپونه
(ډ)	(ڈ) لکه: ڈوڈے
(ړ)	(ڑ) لکه: خوڑل
(ی)	(ے) لکه: (سړے، تندے)
(ي)	(ی) لکه: (ځی، بچی)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لهجې د اختلاف په صورت کې د يو معنا لرونکو کلماتو لست

کلمه	ورته معنا يا لهجه
ارخ	ډډه
احاطه	په بر کې نيونه، چاپيروالی
استسقاء	باران اوريدل غوښتل
افاده کول	ورکول، ادا کول
امېد	طمع
انجام	عاقبت، نتيجه
انديښنې	سوچونه، فکرونه، تشويشونه
اوبه کول	اوبه څښول، اوبه ورکول، خړوبې کول
اوچت	لوړ
اوښان	اوښې، اوښونه
آواز	غږ، ږغ
آينده	مستقبل، راتلونکې زمانه
با برکته	برکت والا، برکتناک
بار	پيټې
باړخو	رخسار، انګې
بادونه	سيلۍ
بخښنه	ښښنه، عفو
بخل	کنجوسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
بدشګومي	بد فالي، بد مرغي، کرکه کول
برابر	سم، سیده، اصلاح، جوړ
برخمن	لرونکي
بریالي	کامیابه، برلاسي
بشپړ	کامل، پوره
بشپړوالی	تکمیل، پوره والی
بطحان	د یو ځای نوم دی
بلنه	دعوت، غوښتنه
بوک	د اوبو ګوپ
بوکونه	ګوپونه، ګوپان
بیرته راتلل	واپس کیدل
بیرته کیدل	واپس کیدل
بې زړه توب	بزدلي، ډار، ویره
بې نیازه	مستغني، احتیاج نلرونکي، بې پروا
بېل	جلا، جدا
بیله	بغیر، پرته
بې وزلتوب	تنګدستي، فقر
پاچا، پاچاهي	بادشاه، بادشاهي
پاڅیده	ولاړ شو
پاڅیږي	ولاړ شي
پر	پرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

كلمه	ورته معنا يا لهجه
پرانستل	بيرته كول، خلاصول
پركالي	د خوب د جوتو وهلو حالت، د خوب د آثارو ښكاره كيدلو حالت
پرې كيدونكي	قطع كيدونكي
پرېشانې	انديښني، سوچونه
پسرلى	سپرلى، بهار
پښه	ښــــپه
پښې	ښــــپې
پښيمانه	ښــــپيمانه
پلو كي	ووجو كي
په بر كي نيول	په ځنګ كي نيول، په يو شي باندي چاپيره كيدل
پوټكي	پوستكي، څرمن
پوښتنه	تپوس، سوال
ټاكلي	معين، معلومدار
تالنده	د آسمان ګړزا، غرنده، تندر
تدبُر او تفكُر	فكر كول، سوچ كول، غور كول
تدبيرونكي	انتظام كونكي، تنظيمونكي
ترچيدل	پرنجي كول، ترچَل، پرچيدل، پرنجيدل
تزكيه	بي عيبه ګڼل، د ښو اخلاقو خاوند ګڼل
تسليم	تابعدار، فرمانبردار
تضرع	زارى، عاجزي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
تعزیه	د مړي خپلوانو ته تسلي ورکول او مړي ته دوعا کول
تندی	وچولی
تنبلي	سستي، کسالت
تِل	همیشه
تَله	ترازو
توپیر	فرق
توښه	ذخیره
توګه	ډول، شکل
توکل	اعتماد، تکیه
تولواک	پوره واکدار، دکاملې پاچاهي خاوند
تولواکي	پوره واکداري، کامله پاچاهي
توی شي	ورژیږي
ثواب	اجر
جادوګر	ساحر، کوډګر
جامه	کالي
جبیره	پوره کول، نقصان لیري کول
جمرې	هغه ورې تیګې چې شیطان په ویشتل کیږي
جواب	ځواب
چپ	ګڅ، کین
چرګ	بانګي
ځکندن	ځلکدن، ځنکدن، د سا وتلو حالت

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
څلي	واري
ځمکه	زمکه
ځملاستل	ویده کیدل، پریوتل
حلالول	ذبح کول، قرباني کول، حلاله کول
خپرَول	عام کول، نشروَل
خپرول	نشرول، تیتول، عام کول
خزنده	خوځنده، حشره
خواره	خپور، خپاره
څاروي	څناور
څراغونه	ډیوې، چراغونه
څرګندونه	بیانوول، ښکاره کول
څښتن	خاوند
څک	قطره
خلاصي	برسیره، کولاوي، بیرته
خلک	خلق
خواره	د خوراک شیان، طعام
خیري	چتلي، چرک
دانګل	په منډه تلل، منډه وهل
دانه	تخم
دُرجې	رتبې، درجات
دروازې	ورونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
دوزخ	دوږخ، جهنم
راوستلي دی	مینځ ته راوړی دی
رِب	پروردګار
رِپ	د سترګي يو څل بندولو په اندازه وخت
رد کيږي	واپس کيږي، نه منل کيږي
رښتوني کړه	په ځای کړه
رڼا	نور
روزي	رزق
روژه دار	روژه نيونکی
روژه نيونکی	روژه دار
روښانه کړي	رڼايي پکښي کي واچوي، نوراني کړي
زما	ځما
زياتي	ظلم، تيری
زيان	تاوان، نقصان
زنه	زونه، زړی
ژباړل	ترجمه کول
ژباړن	مترجم، ترجمه کونکی
ژغورل	بچ کول، ساتل
ژيان	د اوبو مشکونه، مفرد: ژی
ساتل	بچ کول، حفاظت کول
سپيڅلتيا	پاکوالي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
ستاینه	حمد او ثنا، صفت، تعریف
ستایونکي	ثنا وصفت ویونکي، تعریف کونکي
سرکښه	سرکش، بیلاري
سمبال	ښایسته، مجهز
سمندر	دریاب، بحر
سهار	سحر، صبا، صبائي
سورلي	د سپریدولو حیوان لکه: آس، خر او نور
سیده	سمه، برابره
سیوری	سایه
شاهدي	ګواهي، شهادت
شاوخوا	چار چاپیر
شرق	مشرق، لمر ختلو طرف
ښخول	دفن کول، خښول
شفاعت	سفارش
ښکنځل	کنځل، کنځا، رد بد
شګه	کوچني کاڼي یا تیګه
ښودنه	ښوونه، رهنمايي
ښي	راسته
شودې	پی، شیدې
شی	څیز
شیان	څیزونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
صحرايي	باندیچي، صحرا نشین، دصحرا اوسیدونکی
صُفه	هغه ځای چې فقیر او ناداره صحابه پکښې کښیناستل
ضایع کول	بیځایه کول، باطلول
ظلم	زیاتی
عادلانه	پر ځای، منصفانه
عافیت	روغتیا
عاقبت	انجام، نتیجه
عذاب	سزا، جزا
عقیق	د یو ځای نوم دی
غاړي	مریاني
غرب	مغرب، لمر لویدلو طرف
غضب	غصه، قهر
غوره	ښه، بهتر
غونډ	یو ځای
غیبیات	د مخلوقاتو له علم نه پټ شیان
فرښته	ملائکه، ملکه، فرشته
فطرت	دین، لاره
فکر	سوچ
قادر	توانا
قرباني	پسه یا بل حلال حیوان حلالول
کړو	اعمالو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورته معنا یا لهجه	کلمه
مخلوقات	کائنات
بنکته	کښته
کیږدي، کیدي، راولي	کښیږدي
د ګناه بدله، بدله، ګناه ورکونکې	کفاره
زیور	ګاڼه
سیاحت کونکي، ګرځیدونکي	ګرځندویه
چابک، چټک، تېز	ګړندی
بې لاري	ګمراه
همبستری، جماع کول، یوځای کیدل	کوروالي کول
لیاره	لاره
لامده	لانده
لټوالي، بیکاري	لټي
له طرف نه	لخوا
لنده، تَرَه	لمده
مونځ	لمونځ
له ما نه بچ کړې او لیري کړې	له ما نه وګرځوې
اوچت	لوړ
اوچتوي	لوړوي
ما ته	ما لره
بیګاه	ماښام

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
ماغزه	مازغه
مایل	اوبنتونکی، میلان کونکی، خوبنونکی
مثل	مانند
مجادله	خصومت کول، جنګ کول
مخامخ کیدل	میلاویدل
مخکښ	مخکي تلونکي، پیش روی
مرداری	د مړ حیوان لاش
مرو	مره کیږو
مربی	غلام
مستغني	بي پروا، بي نیازه
مسجد	جومات
مسه کول	مسح کول، په یو شي لاس تیرول، لاس راکاږل
مشرق او مغرب	شرق او غرب، ختیځ او لویدیځ
معبود	خدای، هغه څوک چي نور یې عبادت کوي
مقیم	په خپل کور او وطن کي، هغه څوک چي مسافر نه وي
مل	ملګری
ملائکه	فرښته، ملکه
منلږه	څغاسته
مه نیسه	مه مأخوذه کوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

كلمه	ورته معنا يا لهجه
مهاروونكي	تابعداره كونكي، كنترولونكي
موذن	بانگي، آذان كونكي
مينځه	وينزه، كنيزه
ناڅاپه	نابېره، ناگهانه
ناڅيزه	لږه
ناوړه	بد، خراب
نظر كيدل	د چا د كتلو په وجه بد اثر لويدل
نغښتي	پراته، موجود
ننوتل	داخليدل
ننوتو	داخل شولو
نو	پس
نومړى	مذكور
نومولى دى	اينښودلى دى، بللى دى
نيكان	صالحان، نيک عملان
نيكي	ښيگړه
نېټه	تاريخ، وخت
هدايت	لارښوونه، رهنمايي
هرومرو	خامخا، ضرور، حتما
هله	هغه وخت
هميشني	دائم
هنگار	هڼار، د خره آواز او رمباړه
وړ	مستحق، لائق

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
واره	اهل وعیال، بچیان
واچوي	وغورځوي
وازه	ددوو لاسونو د ګوتو تر مینځ مسافي ته ویل کیږي، چې کله دواړه د یو مستقیم خط په شکل سره خلاص شي، او په عربي ورته «باع» وایي، او (۱۶۲) سانتي متر اوږدوالی لري.
وبخښه	وبښه، عفو کړه
وخښبي	وخکي
وخوت	وخاته، پورته شو
ورژیږي	توی شي، محو شي
ورغوي	د لاس تلي
وروسته	روستو
وسپاره	حواله کړو
وغوښتل شي	دعوت شي
وکړل شي	شنه کړل شي، ونالول شي، نال کړې شي، کیښودل شي
ولاړ	پاڅیدلی
ولاړه	لاړه، ختمه شوه، لیرې شوه
ولوست	ووایه
ووتو	خارج شولو، بیرون شولو
ویره	ډار، خطره، یره، بیره

(c) ketabton.com: The Digital Library

كلمه	ورته معنا يا لهجه
ويريږي	بيريږي، يريږي، ډاريږي
ويښته	وريښتان
يوازي	تنها، يواځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د موضوعاتو فهرست

موضوع	صفحه
د ژباړن* سریزه	۳
د مصنف سریزه	۵
د ذکر فضیلت	۷
۱- دخوب نه د پاڅیدو دعاګاني	۱۲
۲- د جامو اغوستلو دعا	۱۷
۳- دنوي جامې اغوستلو دعا	۱۷
۴- چا چي نوې جامې واغوستلي هغه ته دعا	۱۸
۵- دجامو ایستلو په وخت کي دعا	۱۸
٦- د اودس ماتي ځای ته د داخلیدلو دعا	۱۹
۷- د اودس ماتي ځای نه د وتلو دعا	۱۹
۸- داوداسه نه مخکي ذکر	۱۹
۹- د اودس نه وروسته دعا	۱۹
۱۰- د کور نه دوتلو ذکر	۲۰
۱۱- کور ته د ننوتلو* ذکر	۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

١٢- مسجد ته د تللو دعا.. ٢٢
١٣- مسجد ته د ننوتلو دعا ٢٣
١٤- مسجد نه د وتلو دعا ٢٤
١٥-د آذان اوريدو ذكرونه... ٢٤
١٦- د لمانځه د شروع (له اول تكبير نه وروسته*) دعا.......... ٢٦
١٧- د ركوع دعا ٣٣
١٨- د ركوع نه پورته كيدلو* دعا................................ ٣٤
١٩- د سجدې دعا.. ٣٥
٢٠- د دوو سجدو په مينځ كي دعا ٣٨
٢١- د تلاوت د سجدي دعا.. ٣٨
٢٢- د تشهد دعا (التحيات).. ٣٩
٢٣- له (التحيات) نه وروسته پر* پيغمبر ﷺ درود................. ٤٠
٢٤- په وروستى ناسته كي د سلام نه مخكي دعا.................... ٤١
٢٥- د سلام گرځولو نه وروسته اذكار............................ ٤٨
٢٦- د استخاري د لمانځه دعا ٥٤
٢٧- د سهار او ما ښام اذكار..................................... ٥٦

(c) ketabton.com: The Digital Library

٢٨- د خوب اذکار ٦٩
٢٩- پــه خوب کي له يوې ډېري* نه بلي ډېري ته اوښتلو
دعا ٧٧
٣٠- پــه خوب کي د نا آرامۍ او له ويري سره مخامخ
کيدلو دعا ٧٨
٣١- هغه څه چي د خوب ليدو نه وروسته کول پکار دی...... ٧٨
٣٢- د وترو د قنوت دعا ٧٩
٣٣- د وترو له سلام نه وروسته ذکر ٨١
٣٤- د پريشانۍ او غم (لري کولو) دعا ٨١
٣٥- د بي قرارۍ دعا ٨٣
٣٦- د دښمن او حکمران* سره مخامخ کيدو* دعا ٨٤
٣٧- د حکمران* د ظلم نه د ويري دعا........................ ٨٥
٣٨- د ښمن ته ښيرا* کول ٨٦
٣٩- د کوم قوم نه چي ويره* لري، دا دعا به وايي............ ٨٧
٤٠- څوک چي ايمان کي شک وکړي دهغه دعا................ ٨٧
٤١- دقرض اداء کولو دعا ٨٨

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۲- په لمانځه او تلاوت كي د وسوسې دعا.................. ۸۹

۴۳- چا ته چي يو كار مشكل شي د هغه دعا................. ۸۹

۴۴- څوک چي ګناه وکړي، هغه به داسي کوي................ ۸۹

۴۵- د شيطان او د هغه د وسوسو د ليري كولو دعاګاني ۹۰

۴۶- كلــــه چي بي د خوښي خلاف كار پيښ شي، او يا له كوم كار نه عاجز شي، داسي به وايي ۹۰

۴۷- د پيدا شوي ماشوم* مور او پلار ته مباركي وركول، او د هغې جواب.. ۹۱

۴۸- د ماشومانو د حفظ او امان لپاره دعا ۹۲

۴۹- د بيمار د پوښتني په وخت هغه ته دعا ۹۲

۵۰- د بيمار* د پوښتني كولو فضيلت........................... ۹۳

۵۱- د ژوند نه نا اميده بيمار* دعا ۹۳

۵۲- ځكندن* حالت كي سړي ته يادونه ۹۵

۵۳- چا ته چي مصيبت رسيدلى وي، د هغه دعا................ ۹۵

۵۴- د مړي سترګي بندولو په وخت دعا ۹۶

۵۵- مړي ته په جنازه كي دعا.................................. ۹۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

٥٦- ماشوم ته د هغه په جنازه کي دعا ۹۹
٥٧- د تعزيت دعا ۱۰۰
٥٨- د مړي ښخولو وخت کي دعا........................ ۱۰۱
٥٩- د مړي ښخولو* وروسته دعا ۱۰۱
٦۰- د قبرونو د زيارت کولو دعا........................ ۱۰۲
٦۱- د بادِ (سیلۍ) الوتلو په وخت دعا ۱۰۲
٦۲- د تالندي* دعا.. ۱۰۳
٦۳- د استسقاء* لپاره څو دعاګاني........................ ۱۰۳
٦۴- د باران اوريدو په وخت کي دعا........................ ۱۰۴
٦٥- د باران اوريدو وروسته دعا........................ ۱۰۴
٦٦- د آسمان شين کيدو دعا........................ ۱۰٥
٦٧- د نوي مياشتي ليدو دعا ۱۰٥
٦٨- د روژه ماتي په وخت کي دعا........................ ۱۰٥
٦۹- د ډوډۍ خوړلو نه مخکي دعا........................ ۱۰٦
۷۰- له خوراک نه وروسته دعا ۱۰۷
۷۱- کوربه ته د ميلمه دعا........................ ۱۰۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

۷۲- څـــوک چـــي په چا اوبه وڅښي، او يا يې د څښولو اراده وکړي، هغه ته دعا........................ ۱۰۸
۷۳- د چا په کور کې د روژه مات په وخت کې دعا........ ۱۰۸
۷۴- د روژه دار* دعا چې کله خواړه حاضر شي او روژه ماته نکړي.. ۱۰۹
۷۵- کله چې روژه دار ته څوک بـکنځل* وکړي، نو دی به داسي ورته وايي ۱۰۹
۷٦- د اولنۍ ميوې ليدو دعا.............................. ۱۰۹
۷۷- د ترَچيدلو* دعا.. ۱۱۰
۷۸- کله چې کافر وترَچيږي داسي به ورته وايي........... ۱۱۰
۷۹- واده کونکي ته دعا...................................... ۱۱۱
۸۰- د واده کولو او سوَرلۍ* اخيستلو دعا ۱۱۱
۸۱- خپلي ښځي سره کوروالی* نه مخکې دعا.............. ۱۱۲
۸۲- د قهر او غوسې په وخت دعا ۱۱۲
۸۳- د مصيبت زده ليدو په وخت دعا ۱۱۲
۸۴- د مجلس دعا.. ۱۱۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

۸۵- د مجلس کفاره*.......................... ۱۱۳
۸۶- څوک چې چا ته ووايي: «غفر الله لک» نو هغه ته به
داسي وايي.. ۱۱۴
۸۷- څوک چې له تا سره ښه وکړي، هغه ته دعا............ ۱۱۴
۸۸- په څه چې د دجال (له فتنې) نه ځان ساتلی شي......... ۱۱۴
۸۹- څوک چې چا ته ووايي: «إِنِّي أُحِبُّکَ فِي اللهِ»، هغه
ته به داسي وايي.................................... ۱۱۵
۹۰- څوک چې خپل مال تا ته وړاندې کړي، هغه ته دعا.... ۱۱۵
۹۱- د قرض د اداء کولو په وخت قرض ورکونکي ته دعا .. ۱۱۵
۹۲- له شرک نه د ويرې* دعا............................ ۱۱۶
۹۳- هغه چا ته دعا چې تا ته ووايي: «بارَکَ اللهُ فِيکَ» ۱۱۶
۹۴- د بد شگومۍ* بد گڼلو دعا.......................... ۱۱۶
۹۵- د سپرېدو دعا.. ۱۱۷
۹۶- د سفر دعا.. ۱۱۸
۹۷- کلي يا ښار ته ننوتلو دعا............................. ۱۱۹
۹۸- بازار ته ننوتلو دعا.................................. ۱۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

٩٩- د سپرلي غورځېدو په وخت دعا ١٢٠

١٠٠- د مسافر دعا مُقيم* ته ١٢١

١٠١- د مقيم* دعا مسافر ته ١٢١

١٠٢- په سفر کي تکبير او تسبيح ١٢١

١٠٣- د سهار* په وخت د مسافر دعا ١٢٢

١٠٤- په سفر يا پرته له سفر نه په يو ځای کي د کوزيدلو
او ودريدلو دعا ١٢٢

١٠٥- د سفر نه د ستيدو دعا ١٢٣

١٠٦- د خوشـــحالي او يا خواشيني کار پيښيدو په وخت
کي دعا........................ ١٢٣

١٠٧- پر پيغمبر ﷺ د درود ويلو فضيلت ١٢٤

١٠٨- سلام خپرَول*........................ ١٢٦

١٠٩- د کافر د سلام جواب به څنګه ورکوي........................ ١٢٧

١١٠- د چـــرګ* د آذان، او د خره د هنګاري* په وخت
دعا ١٢٧

١١١- په شپه کي د سپيو د غپلو اوريدو په وخت دعا ١٢٨

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۱۲- ځوک چې دي ښکنځلي وي هغه ته دعا.............۱۲۸
۱۱۳- د بل مسلمان ستايلو په وخت به داسي وايي..........۱۲۹
۱۱۴- کله چې د يو مسلمان صفت وشي، نو هغه به داسي
وايي.......................................۱۲۹
۱۱۵- په حج او عمره کي به مُحرم لبيک څنګه وايي........۱۳۰
۱۱٦- حجر اسود ته د رارسيدلو په وخت «الله اکبر» ويل..۱۳۰
۱۱۷- د رکن يماني او حجر اسود په مينځ کي دعا..........۱۳۱
۱۱۸- صفا او مروا باندي د ودريدو دعا..................۱۳۱
۱۱۹- د عرفات په ورځ دعا.............................۱۳۳
۱۲۰- د مشعر حرام ذکر................................۱۳۳
۱۲۱- (د جمراتو يا ځلو ويشتلو په وخت) د هرې شګي*
ويشتلو سره «الله اکبر» ويل..........................۱۳۴
۱۲۲- د تعجب، او خوشحالونکي کار پيښيدو په وخت دعا...۱۳۵
۱۲۳- چا ته چې خوشحالونکی خبر راشي، نو څه به کوي..۱۳۵
۱۲۴- ځوک چې په خپل بدن کي درد محسوس کړي څه
به کوي..۱۳۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۲۵- په څه شي د نظر کېدو نه د ويري دعا ۱۳۶
۱۲۶- د ويري په حالت کي دعا.............................. ۱۳۶
۱۲۷- د قرباني حلالولو* په وخت کي څه ويل پکار دي ۱۳۷
۱۲۸- هغه څه چي د سرکښه* شيطانانو د مکر او چل دفع
کولو لپاره ويل کېږي.................................... ۱۳۷
۱۲۹- استغفار او توبه.. ۱۳۸
۱۳۰- د «سـبحان الله»، او «الحمـد لله»، او «لا اله الا
الله»، او «الله اکبر» فضيلت.............................. ۱۴۱
۱۳۱- د پيغمبر ﷺ د تسبيح ويلو طريقه...................... ۱۴۶
۱۳۲- د نېکيو او عامو آدابو څخه.............................. ۱۴۷
په کتاب کي د ياګانو رسم الخط............................ ۱۴۹
ورته رسم الخطونه.. ۱۴۹
د لهجې د اختلاف په صورت کي د يو معنا لرونکو کلماتو
لست.. ۱۵۰
د موضوعاتو فهرست.. ۱۶۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

حصن المسلم

من أذكار الكتاب والسنة

تأليف

الفقير إلى الله تعالى

د. سعيد بن علي بن وهف القحطاني

ترجمة

عبد النافع زلال

بلغة «البشتو»

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library